นโยบายแห่งชาติและแนวกาง ປฏิบัติการวิจัยในมนุษย์ ພ.ศ. ງອແຜເ (National Policy and Guidelines for Human Research 2015)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ National Research Council of Thailand (NRCT)

นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติ

การวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(National Policy and Guidlines for Human Research 2015)

อภินันทนาการจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ Complimentary by National Research Council of Thailand

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

หนังสือแปลเรื่อง **นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติการวิจัยในมนุษย์ ฉบับ พ.ศ.2558** เป็นหนังสือแปลในด้านการวิจัยและการออกแบบการศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติจัดแปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เรื่อง National Policy and Guidelines for Human Research 2015 โดย คณะทำงานพัฒนาการติดตามผลการดำเนินงานวิจัยในคน

ประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์มานานหลายทศวรรษ เพื่อตอบสนองความต้องการในเรื่องสุขภาพหรือการแพทย์และการมีส่วน ร่วมอย่างแข็งขัน ในการศึกษาวิจัยทางคลินิกระดับสากลต่างๆ เพื่อออกใบ อนุญาตยาหรือวัคซีนใหม่ แม้ว่าได้นำแนวทางสากลในการดำเนินการวิจัย มาใช้ แต่ประเทศไทยยังไม่มีแนวทางแห่งชาติเป็นของตนเองให้ถือปฏิบัติ ้นอกจากนี้ ร่าง พระราชบัญญัติการวิจัยในมนุษย์ ยังอยู่ในกระบวนการพิจารณา หนังสือนโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติการวิจัยในมนุษย์ ปี 2558 นี้ ้มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดช่องว่างเหล่านี้ แนวทางแห่งชาตินี้ประกอบด้วยประเภท ของการวิจัยและการออกแบบการศึกษา ผู้มีบทบาทหลัก และความรับผิดชอบ การดำเนินงาน การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน งานวิจัยที่ต้องจัดเก็บและ ใช้ข้อมูลชีววัตถุ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และบางประเด็นที่ต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ หนังสือเล่มนี้เกิดจากความ มานะอุตสาหะของนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยในมนุษย์ที่ได้รับเชิญ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งมีความ มุ่งมั่นและทุ่มเทให้กับงานของ วช. ในการนี้ วช. ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ้สำหรับข้อมูลที่ใช้อ้างอิงในส่วนของบรรณานุกรมที่ใช้ในการยกร่างเอกสารนี้

ในนามของ วช. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งด้านชีวเวชศาสตร์ และด้านพฤติกรรมศาสตร์/ สังคมศาสตร์

to su 6

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ) เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

สารบัญ

				หน้า
คำ	นำ			
1.	บทเ	้ำ		1
	1.1	ความ	ป็นมา	1
	1.2	บัญชีศ	กำย่อ	2
2.	ประ	เภทขอ	งการวิจัยและรูปแบบของการศึกษา	7
	2.1	แนวคิ	ดพื้นฐาน	7
	2.2	ระเบีย	บวิธีวิจัยบางประเภทของการศึกษาในมนุษย์	8
		2.2.1	การวิจัยทางชีวเวชศาสตร์	8
		2.2.2	การวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์	12
			ในเรื่องเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ	
3.	บทเ	่าาทและ	ะความรับผิดชอบของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัย	17
	3.1	สถาบัเ	l (Institute)	17
		3.1.1	คำจำกัดความ	17
		3.1.2	ความรับผิดชอบหลัก	17
	3.2	ผ้ູวิจัย		18
		3.2.1	คำจำกัดความ	18
		3.2.2	ความรับผิดชอบหลัก	19
	3.3	คณะก	ารรมการจริยธรรม	23
		3.3.1	นิยาม	23
		3.3.2	ข้อกำหนด	23
		3.3.3	ความรับผิดชอบหลัก	24
		3.3.4	หน้าที่ การปฏิบัติ วิธีดำเนินการ และบันทึก	25

				หน้า
	3.4	ผู้สนับ	เสนุนการวิจัย	26
		3.4.1	คำจำกัดความ	26
		3.4.2	ความรับผิดชอบหลัก	27
	3.5	หน่วย	งานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย	36
		ด้านก	ารวิจัยในมนุษย์	
		3.5.1	คำจำกัดความ	36
		3.5.2	แนวทางปฏิบัติทั่วไป	37
	3.6	ผู้รับก		39
		3.6.1	นิยาม	39
		3.6.2	การเลือกและการสรรหาผู้รับการวิจัย	39
		3.6.3	ความรับผิดชอบ	40
		3.6.4	การให้ความยินยอมของผู้รับการวิจัยโดยได้รับ	41
			การบอกกล่าว	
		3.6.5	วิธีการลดการเชิญชวนเกินเหมาะสมให้เข้ารับการวิจัย	41
		3.6.6	การพิจารณาประโยชน์และความเสี่ยง	43
4.	การ	ทำให้น	โยบายและแนวทางปฏิบัติสำหรับการวิจัย	47
	ในมนุษย์บรรลุผล			
	4.1	คุณภา	าพของการวิจัยในมนุษย์	47
	4.2	ความ	รับผิดชอบร่วมกันในคุณภาพของงานวิจัยในมนุษย์	47
	4.3	เป้าหม	มายของระบบการจัดการคุณภาพของการวิจัยในมนุษย์	48
	4.4	การดำ	าเนินการระบบการจัดการคุณภาพของการวิจัยในมนุษย์	48
5.	การ	จัดการ	เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน	63
	5.1	คำจำก่	กัดความ	63
	5.2	ประเภ	าทของผลประโยชน์ทับซ้อน	63
	5.3	การจัด	ดการกับผลประโยชน์ทับซ้อน	64
	5.4	บทบา	ทและหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละฝ่าย	65
		ในการ	รจัดการเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน	

				หน้า
		5.4.1	สถาบัน	65
		5.4.2	ผู้วิจัย	66
		5.4.3	คณะกรรมการจริยธรรม	67
6.	การ	ศึกษาวิ	จัยที่ใช้วัสดุชีวภาพและข้อมูลที่จัดเก็บไว้ก่อนหน้า	71
	6.1	คำจำก่	าัดความ	71
	6.2	คำแน	ะนำ	72
7.	กฎห	กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฎิบัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง 75		
8.	ประ	เด็นกา	รวิจัยที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษ	81
	8.1	กลุ่มป	ระชากรเปราะบาง	81
		8.1.1	นิยาม	81
		8.1.2	ปัจจัยที่ทีผลต่อความเปราะบาง	81
		8.1.3	การวิจัยเกี่ยวข้องกับกลุ่มเปราะบาง	82
	8.2	คณะก	ารรมการที่ปรึกษาชุมชน	83
		8.2.1	คำจำกัดความ	83
		8.2.2	ข้อพิจารณาหลัก	83
		8.2.3	เป้าหมายและพันธกิจของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน	84
		8.2.4	ข้อควรพิจารณาสมาชิกภาพของคณะกรรมการ	84
			ที่ปรึกษาชุมชน	
		8.2.5	ข้อควรพิจารณาในบทบาทรับผิดชอบของศูนย์วิจัย	84
		8.2.6	การดำเนินการของ คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน	85
		8.2.7	การฝึกอบรมสมาชิกคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน	86
	8.3	การวิจ	จัยเซลล์ต้นกำเนิด	86
		8.3.1	คำแนะนำ	87
	8.4	การวิจ	งัยเกี่ยวกับพันธุกรรมบำบัด (Gene therapy)	89
		8.4.1	ข้อพิจารณาทั่วไป	90

			หน้า
	8.5 การแข	พทย์แผนเดิมและยาสมุนไพร	91
	8.5.1	นิยาม	91
	8.5.2	หลักการพื้นฐาน	92
	8.5.3	การวิจัยเกี่ยวกับการแพทย์แผนเดิมและยาสมุนไพร	93
9.	กิตติกรรมเ	Jระกาศ	100

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์จำเป็นสำหรับการสร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ทางการแพทย์สำหรับรักษาหรือป้องกันโรค หรือกลยุทธ์ ในการป้องกันโรค ลดอัตราการป่วย/ตาย และเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต หากพิจารณาพัฒนาการของการวิจัยจะเห็นได้ว่า มีการกำหนดกฎข้อบังคับที่ เข้มงวดมากขึ้นตามลำดับในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ทั้งนี้ก็เพื่อสร้างความมั่นใจ ในเรื่องความปลอดภัยของผู้เข้ารับการวิจัย และเพื่อให้ได้ผลการศึกษาวิจัยที่มี ความน่าเชื่อถือ กลไกเหล่านี้ล้วนถูกออกแบบมาเพื่อปกป้องผู้เข้ารับการวิจัย นักวิจัย ตลอดจนสถาบันที่ดำเนินงานการวิจัย

ประเทศไทยได้มีการทำการวิจัยทางคลินิกมาหลายทศวรรษ เพื่อที่จะ ตอบสนองต่อความต้องการทางการแพทย์และด้านสุขภาพทั้งในระดับโลก และระดับท้องถิ่น และยังได้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกระดับ นานาชาติเพื่อผลิตและขึ้นทะเบียนยาและวัคซีนใหม่ๆ แม้ว่าจะมีแนวทางปฏิบัติ สากลเกี่ยวกับการทำการวิจัยทางคลินิก ซึ่งนำมาใช้กันอยู่แล้ว โดยเฉพาะแนวทาง จากที่ประชุมตกลงร่วมกันระดับนานาชาติว่าด้วยข้อกำหนดพื้นฐานทางเทคนิค เพื่อการขึ้นทะเบียนเภสัชภัณฑ์เพื่อใช้ในมนุษย์ (International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use – ICH) ชื่อว่าแนวทางปฏิบัติการวิจัยทาง คลินิกที่ดี (Guideline for Good Clinical Practice – ICH GCP) แต่ขณะนี้ ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติแห่งชาติ ดังนั้น นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติ การวิจัยในมนุษย์ ฉบับ พ.ศ.2558 (National Policy and Guidelines for Human Research 2015) เล่มนี้จึงได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดยสำนักงานมาตรฐานการวิจัย ในคน (Office for Human Subject Research Standards – OHSRS) ซึ่งอยู่ ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council of Thailand – NRCT หรือ วช.) วัตถุประสงค์หลักของนโยบายแห่งชาติและ แนวทางปฏิบัตินี้คือ เพื่อปกป้องสิทธิ ความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของ ผู้เข้ารับการวิจัย รวมถึงการธำรงความแม่นตรง เชื่อถือได้ และความครบถ้วน สมบูรณ์ของการวิจัยที่ดำเนินการในประเทศ ในการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติสำหรับการวิจัยในมนุษย์

ในการกาหนดนโยบายและแนวทางปฏบตสาหรบการวจยในมนุษย ดังกล่าว คณะทำงานที่แต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้ทำการพิจารณาทบทวนและอ้างอิงจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและเป็นที่ยอมรับ กันในระดับนานาชาติจากหลายแหล่ง ตัวอย่างเช่น ICH – GCP องค์การอนามัยโลก (WHO) และสถาบันสุขภาพแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา (NIH) มาประกอบการร่างคู่มือเล่มนี้ ร่างต้นฉบับดังกล่าวได้ถูกนำเสนอให้กับประชาคม ที่ทำวิจัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายแห่ง ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการ ปรึกษาหารือดังกล่าวได้ผนวกเข้ามาในแนวทางปฏิบัติในร่างสุดท้ายก่อนที่จะนำ เสนอให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประกาศใช้ แนวทางปฏิบัตินี้ จะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการศึกษา วิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ อนึ่ง งานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลไทยจะต้อง ดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติฉบับนี้

1.2 บัญชีคำย่อ

- AIDS Acquired Immune Deficiency Syndrome โรคเอดส์หรือกลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม
- CAB Community Advisory Board คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

CAPA	Corrective Action and Preventive Action Plan
	แผนการดำเนินการแก้ไขและดำเนินการป้องกัน
CIC	Conflicts of Interest Committee
	คณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน
CIOMS	Council for International Organizations of Medical Sciences
	สภาองค์การสากลด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์
CMC	Chemistry Manufacturing Control
	การควบคุมการผลิตทางเคมี
COI	Conflicts of Interest
	ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือผลประโยชน์ขัดกัน
CRF	Case Report Form
	แบบรายงานข้อมูลการวิจัย
CRO	Contract Research Organisation
	องค์กรที่รับทำวิจัยตามสัญญา
DHHS	US Department of Health and Human Services
	กระทรวงสาธารณสุขของสหรัฐอเมริกา
DNA	Deoxyribonucleic acid
	กรดดีออกซีไรโบ-นิวคลีอิก
EC	Ethics Committee
	คณะกรรมการจริยธรรม
EMA	European Medicines Agency
	องค์การยาสหภาพยุโรป
FDA	Food and Drug Administration
	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
GCP	Good Clinical Practice
	การปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี

GMP	Good Manufacturing Practices
	การปฏิบัติการผลิตที่ดี
HIV	Human Immunodeficiency Virus
	เชื้อไวรัสที่ทำให้ภูมิคุ้มกันบกพร่อง
HM	Herbal Medicine
	ยาสมุนไพร
IB	Investigator's Brochure
	เอกสารคู่มือผู้วิจัย
ICH	International Conference on Harmonisation of Technical
	Requirements for Registration of Pharmaceuticals for
	Human Use
	แนวทางที่ประชุมตกลงร่วมกันระดับนานาชาติว่าด้วยข้อกำหนด
	พื้นฐานทางเทคนิคเพื่อการขึ้นทะเบียนเภสัชภัณฑ์เพื่อใช้ในมนุษย์
ICTRP	International Clinical Trials Registry Platform
	ระบบการขึ้นทะเบียนการวิจัยทางคลินิกระหว่างประเทศ
IDMC	Independent Data Monitoring Committee
	คณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลอิสระ
IP	Investigational Product
	ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย
IEC	Independent Ethics Committee
	คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมอิสระ
IRB	Institutional Review Board
	คณะกรรมการพิจารณาการวิจัยประจำสถาบัน
LAR	Legally Authorised Representative
	ผู้แทนตามกฎหมายหรือผู้แทนโดยชอบธรรม

NIH	US National Institutes of Health
	สถาบันสุขภาพแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา
NRCT	National Research Council of Thailand
	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
OHRP	US Office for Human Research Protections
	สำนักงานปกป้องการวิจัยในมนุษย์ของสหรัฐอเมริกา
OHSRS	Office for Human Subject Research Standards
	สำนักงานมาตรฐานการวิจัยในคน
OPRR	US Office for Protection from Research Risks
	สำนักงานป้องกันความเสี่ยงจากการวิจัยของสหรัฐอเมริกา
ORI	US Office of Research Integrity
	สำนักงานกำกับดูแลความถูกต้องสมบูรณ์และเชื่อถือได้ของการวิจัย
	ของสหรัฐอเมริกา
PI	Principal Investigator
	ผู้วิจัยหลัก
QA	Quality Assurance
	การประกันคุณภาพ
QMS	Quality Management System
	ระบบการจัดการคุณภาพ
RAC	Recombinant DNA Advisory Committee
	คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านพันธุกรรม
REC	Research Ethics Committee
	คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
RNA	Ribonucleic acid
	กรดไรโบนิวคลีอิก

RTG	Royal Thai Government
	รัฐบาลไทย
SC	Stem Cell
	เซลล์ต้นกำเนิด
SCOC	Stem Cell Oversight Committee
	คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้เซลล์ต้นกำเนิด
SOP	Standard Operating Procedures
	วิธีดำเนินการมาตรฐาน
TCTR	Thai Clinical Trials Registry
	การลงทะเบียนการวิจัยทางคลินิกของไทย
ТМ	Traditional Medicine
	การแพทย์แผนโบราณ
WHO	World Health Organization
	องค์การอนามัยโลก

2

ประเภทของการวิจัยและรูปแบบของการศึกษา

2.1 แนวคิดพื้นฐาน

คุณค่าของการวิจัยอยู่ที่ความถูกต้องสมบูรณ์และเชื่อถือได้ของ ผลการศึกษา หนึ่งในเหตุผลเชิงจริยธรรมของการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ คือ การสร้างคุณค่าต่อสังคมในด้านการพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจด้าน วิทยาศาสตร์ และการเสริมสร้างสุขภาวะในมนุษย์ด้วยการมีการดูแลสุขภาพที่ดีขึ้น หากการศึกษาวิจัยมีส่วนขาดตกบกพร่องในเชิงกระบวนการดำเนินการที่ส่งผลให้ ผลการศึกษามีความน่าเชื่อถือน้อยลงหรือไม่มีเลย จะถือได้ว่าเป็นการที่ส่งผลให้ การวิจัยที่ขาดจริยธรรมด้วยการเอาผู้คนมาเสี่ยง หรือก่อให้เกิดความไม่สะดวก สบายจากการเข้าร่วมการศึกษาวิจัย การวิจัยที่ขาดความถูกต้องตามหลักการ ทางวิทยาศาสตร์ถือว่าเป็นการดำเนินการที่ผิดหลักจริยธรรม ด้วยเป็นการก่อให้ เกิดความเสี่ยงโดยไม่ก่อประโยชน์ที่อาจมีต่อผู้เข้ารับการวิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยและ ผู้ให้การสนับสนุนการวิจัย จะต้องมั่นใจว่าโครงร่างวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ที่นำเสนอนั้นสอดคล้องกับหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับทั่วกัน และอิงความรู้ที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลวิชาการที่เพียงพอ

จุดมุ่งหมายของบทนี้ คือ การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรูปแบบ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคนิคการทำวิจัยบางอย่างซึ่งนักวิจัยใช้ดำเนินการ และข้อพิจารณาทางจริยธรรมบางประการที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและเทคนิคใน การดำเนินการศึกษาวิจัยเหล่านี้

2.2 ระเบียบวิธีวิจัยบางประเภทของการศึกษาในมนุษย์

คำว่า "วิจัย" หมายถึง กิจกรรมการดำเนินการที่ออกแบบมาเพื่อสร้าง หรือสนับสนุนให้เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในวงกว้าง

การวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ (Biomedical Research) หรือที่เรียกกัน ง่ายๆ ว่าการวิจัยทางการแพทย์ (Medical Research) ซึ่งอาจจะเป็นการวิจัย ด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (Basic Research) การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Research) หรือการวิจัยที่แปลผลไปสู่การปฏิบัติจริง (Translational Research) โดยที่การวิจัยดังกล่าวนี้เป็นการสร้างหรือสนับสนุนให้เกิด พัฒนาการขององค์ความรู้ในสาขาทางการแพทย์

นอกจากนี้ เพื่อที่จะเข้าใจสภาวะของปัญหาสุขภาพให้ดียิ่งขึ้น *การวิจัย* ทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research) ซึ่งเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวกับสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างๆ ในสังคม ก็อาจจะถูกนำมาประยุกต์ใช้กับ การศึกษาเรื่องสุขภาพในมนุษย์ด้วย

2.2.1 การวิจัยทางชีวเวชศาสตร์

การศึกษาวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ อาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การศึกษาวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Studies) และการศึกษาวิจัย เชิงสังเกต (Observational Studies)

1) การศึกษาเซิงทดลอง เป็นการศึกษาที่เงื่อนไขต่างๆ ในการศึกษา อยู่ภายใต้การควบคุมโดยตรงของผู้ดำเนินการวิจัย ในขณะที่การศึกษาเซิงสังเกต เป็นการศึกษาทางระบาดวิทยา (Epidemiological Study) ซึ่งไม่มีการกำหนด ปัจจัยที่จะแทรกแซง (Intervention) หรือปัจจัยที่ต้องการจะศึกษาทดลอง กล่าวคือ เป็นการศึกษาที่ปล่อยให้เป็นไปเองตามธรรมชาติ โดยที่การเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นในลักษณะหนึ่งที่สนใจจะศึกษา อาจจะสัมพันธ์กับลักษณะอื่นๆ การศึกษาเชิงสังเกตนี้อาจจะเรียกได้ง่ายๆ ว่า "เป็นการศึกษาแบบไม่ใช่การศึกษา เชิงทดลอง (Non-experimental Study)"

โดยทั่วไปแล้ว ในการศึกษาเชิงทดลองผู้เข้ารับการวิจัยจะได้รับการ ้คัดเลือกให้ได้รับปัจจัยที่จะศึกษา (ได้แก่ Regimen หรือ Intervention) ตามแผนการที่กำหนดไว้ โดยที่ผลลัพธ์ที่วัดจากการได้รับปัจจัยที่จะศึกษา ในกลุ่มทดลอง (Experimental Group) นี้จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ ที่วัดได้ในกลุ่มเปรียบเทียบหรือกลุ่มควบคุม (Comparison/Control Group) ซึ่งไม่ได้รับปัจจัยศึกษานั้น นั่นคือกลุ่มเปรียบเทียบจะประกอบด้วยผู้เข้ารับ การวิจัยที่จะนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ที่ได้รับปัจจัยที่ต้องการจะศึกษา เพื่อที่จะลดอคติ (Bias) และตัวแปรกวน (Confounding Variables) ที่อาจส่งผล ต่อผลลัพธ์ของการวิจัย ผู้ที่อยู่ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ควรจะ ้มีลักษณะพื้นฐานอื่นๆ ทั้งหมดเหมือนๆ กัน ยกเว้นแต่การได้รับหรือไม่ได้รับ ้ปัจจัยที่ต้องการศึกษาเปรียบเทียบ การลดอคติดังกล่าวนิยมที่จะทำโดยการ สุ่มจำแนกบุคคลเข้ากลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุมให้ได้รับหรือไม่ได้รับปัจจัย ้ที่จะศึกษานั้นด้วยเทคนิคการสุ่มตามโอกาสความน่าจะเป็น (By Chance) กล่าวคือ ผู้เข้ารับการวิจัยมีโอกาสที่อาจจะถูกเลือกเข้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็ได้แล้ว แต่ผลการสุ่มเลือกจะออกมาอย่างไร กระบวนการนี้เรียกว่าเป็นการสุ่มเลือก เข้ากลุ่มอย่างปราศจากอคติ (Randomisation หรือ Random Allocation) การศึกษาวิจัยทางคลินิก (Clinical Trial) ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเชิงทดลอง

หากผู้วิจัยไม่อาจควบคุมได้อย่างเต็มที่ในการดำเนินการศึกษาเซิงทดลอง ไม่ว่าจะเป็นการสุ่มจำแนกเข้ากลุ่ม และ/หรือ การกำหนดลำดับเวลาของการ ได้รับหรือไม่ได้รับปัจจัยที่จะศึกษา เราจะเรียกว่าเป็น*การศึกษาแบบกึ่งทดลอง* (Quasi-experimental Study) นอกจากนี้ยังอาจมีรูปแบบของการศึกษาที่มี การสุ่มจำแนกเข้ากลุ่มอีกหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น รูปแบบการศึกษาแบบ สุ่มเลือกประกอบกับการจำแนกบางลักษณะจำเพาะประจำกลุ่มร่วมด้วย (Randomised Block Design) รูปแบบการศึกษาที่มีการวัดผลลัพธ์ก่อนและหลังการ ได้รับหรือไม่ได้รับปัจจัยศึกษา (Before-After Design) รูปแบบการศึกษาแบบ ไขว้สลับกลุ่ม (Cross-over Design) เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำถามวิจัย

ในกรณีที่ผู้ประเมินค่าผลลัพธ์ (Observers) และ/หรือ ผู้เข้ารับการวิจัยเอง ไม่ทราบว่าใครอยู่ในกลุ่มใด จะเรียกว่า การศึกษานั้นเป็น*การศึกษาแบบ ปกปิดกลุ่ม (Blinding หรือ Masking)* จุดมุ่งหมายหลักของการปกปิดกลุ่ม ก็เพื่อลดอคติในการประเมินค่าผลลัพธ์ของการวิจัย กระบวนการปกปิดกลุ่ม นี้อาจจะเป็นการปกปิดแบบทางเดียว (Single-blinded) คือ ผู้ประเมินค่า ผลลัพธ์หรือตัวผู้เข้ารับการวิจัยไม่ทราบกลุ่มหรือเป็นการปกปิดแบบสองทาง (Double-blinded) คือ ทั้งผู้ประเมินค่าผลลัพธ์และผู้เข้ารับการวิจัยไม่ทราบ กลุ่มหรืออาจเป็นการปกปิดแบบสามทาง (Triple-blinded) คือ นอกจาก สองกลุ่มไม่ทราบแล้ว ในการวิเคราะห์ข้อมูลก็ยังปกปิดกลุ่มด้วย

 2) การศึกษาเชิงสังเกต อาจเป็นการศึกษาแบบย้อนไปในอดีต (Retrospective) ด้วยการสืบค้นจากข้อมูลที่จัดเก็บไว้แล้ว (เช่น สูติบัตร/ มรณบัตร เวชระเบียน ข้อมูลการศึกษา หรือการจ้างงาน ฯลฯ)

การศึกษาเชิงสังเกตยังอาจเป็น*การศึกษาแบบเดินไปข้างหน้า* (Prospective) ด้วยการเฝ้าติดตามการเกิดเหตุการณ์ผลลัพธ์ ซึ่งเกิดขึ้นใน ภายหลังจากการจำแนกประเภทของกลุ่มที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาติดตาม โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้เป็นผู้เข้าไปจัดการให้ได้รับหรือไม่ได้รับปัจจัยศึกษาใดๆ ผู้วิจัย เพียงแต่เก็บรวบรวมข้อมูลตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น

ตัวอย่างรูปแบบของการศึกษาเชิงสังเกตที่พบโดยทั่วไป ได้แก่

การศึกษาแบบโคฮอร์ต (Cohort study) เป็นการศึกษาที่มีกลุ่มย่อย ของประชากร ซึ่งสามารถระบุได้ว่าเป็นกลุ่มแบบใดในปัจจุบัน หรือเป็นมาตั้งแต่ อดีต หรือ จะเป็นกลุ่มแบบใดในอนาคต โดยที่เป็นกลุ่มที่อาจจะสัมผัสหรือไม่ สัมผัส หรือสัมผัสในระดับต่างๆ กัน กับปัจจัยเสี่ยงเดียวหรือหลายปัจจัยเสี่ยง ที่ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดโรคหรือผลลัพธ์อื่นๆ ในอนาคต (เรียกว่าเป็นการศึกษาแบบโคฮอร์ตที่เดินไปข้างหน้า–Prospective Cohort Study หรือ Concurrent Prospective Study) การศึกษาแบบ โคฮอร์ตแบบนี้มักจะต้องใช้ระยะเวลาการศึกษานานและใช้ประชากรศึกษากลุ่มใหญ่ แต่ยังมีการศึกษาแบบโคฮอร์ตอีกแบบหนึ่งที่อาจเริ่มจากอดีต (เรียกว่า เป็น Retrospective Cohort Study หรือ Non-concurrent Prospective Study หรือ Historical Cohort Study) ซึ่งเป็นการศึกษาจากข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เกี่ยวกับสุขภาพหรือปัจจัยอื่นๆ ที่สนใจและเกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาหนึ่งในอดีต ซึ่งได้ส่งผลต่อเนื่องมาสู่การเกิดสภาวการณ์ผลลัพธ์ในปัจจุบันหรือในอนาคต ในกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา

การศึกษาแบบเคส-คอนโทรล (Case-Control Study) เป็นการศึกษา ทางระบาดวิทยาของกลุ่มบุคคลที่มีโรคที่สนใจ (หรือตัวแปรผลลัพธ์อื่นๆ) มาเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เหมาะสม (บางที่เรียกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ - Comparison หรือกลุ่มอ้างอิง - Reference) ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มบุคคล ที่ปราศจากโรคที่สนใจจะศึกษา โดยจะเปรียบเทียบประวัติในอดีตระหว่าง สองกลุ่มดังกล่าวว่าเคยสัมผัสหรือเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงที่สงสัยว่าจะแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มผู้ที่เป็น "โรค" (Case) กับกลุ่มผู้ที่ไม่เป็นโรคหรือกลุ่ม "ควบคุม" (Control)

การศึกษาแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional Study หรือ Prevalence Study) เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรค (หรือลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ) กับตัวแปรอื่นๆ ที่สนใจซึ่งอาจจะปรากฏอยู่ในกลุ่ม ประชากรศึกษาภายในช่วงเวลาเฉพาะที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา

แม้ว่าการสุ่มเลือกเข้ากลุ่มอย่างไม่มีอคติจะเป็นวิธีการที่นิยมใช้กัน ในการดำเนินการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิก แต่ในการศึกษาที่ไม่ใช่การทดลอง เช่น การศึกษาแบบโคฮอร์ต หรือ แบบเคส-คอนโทรล เพื่อประเมินผลลัพธ์ของ การใช้ยาหรืออุปกรณ์อื่นใด ก็มักถือได้ว่าเป็นที่ยอมรับได้ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ และจริยธรรม การสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Sampling) เป็นวิธีการสุ่มเลือกบุคคล จากประชากรที่จะทำการศึกษา โดยเลือกที่ระดับกลุ่มคนเป็นรายกลุ่มมากกว่า จะเป็นรายบุคคล โดยปกติแล้วกระบวนการสุ่มเลือกยกกลุ่มต่างๆ (Cluster) ยังคงอิงหลักเกณฑ์การสุ่มเลือกแบบไม่มีอคติ (Random Sampling)

2.2.2 การวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ในเรื่อง เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ

คำถามวิจัยในเรื่องของการดูแลสุขภาพอาจมีเรื่องปัจจัยทางสังคม เข้ามาเกี่ยวข้อง และยังอาจเป็นเรื่องของการจัดการหรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของบุคคล ดังนั้นสังคมศาสตร์ จึงอาจจะเข้ามามีบทบาทในการตอบประเด็น คำถามวิจัยที่หลากหลาย ประเด็นที่ต่างไปจากการวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ก็คือ ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการวิจัยในทางสังคมศาสตร์นี้อาจจะไม่ใช่ ทางร่างกาย (Physiological Impact) หากแต่เป็นประเด็นที่ผู้วิจัยควรจะ คำนึงถึงอันตรายหรือผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการวิจัยในทางจิตใจ (Psychological Impact) หรือทางสังคม (Social Harm) หรือความไม่สะดวก สบาย (Inconvenience) การศึกษาประเภทนี้ในที่สุดแล้วอาจเป็นประโยชน์ ต่อผู้คนมากมาย แม้ว่าจะมีประโยชน์โดยตรงน้อยมากต่อตัวผู้เข้ารับการวิจัย อย่างไรก็ตามก็ถือได้ว่าเป็นโอกาสที่ดีที่ผู้เข้ารับการวิจัยได้ให้ข้อมูลที่มีคุณค่า ที่สามารถใช้ช่วยเหลือชีวิตผู้คนจำนวนมากได้

รูปแบบของงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ อาจจะเป็นแบบที่เป็นการจัดเก็บ ข้อมูล*เชิงปริมาณ (Quantitative)* หรือข้อมูล*เชิงคุณภาพ (Qualitative)* ก็ได้ ขึ้นอยู่กับประเด็นคำถามวิจัย การสัมภาษณ์เก็บข้อมูลในงานทางด้านสังคมศาสตร์ อาจจะเป็นการดำเนินการแบบมีโครงสร้างกรอบแนวคิดและจัดลำดับคำถาม ชัดเจน (Structured) กึ่งมีโครงสร้างกรอบแนวคิด (Semi-structured) หรือ แบบสัมภาษณ์เจาะลึกเฉพาะเรื่อง (In-depth) ก็ได้ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการศึกษา ปรากฏการณ์ทางสังคม โดยการใช้เทคนิคทางสถิติ คณิตศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูล ที่เป็นตัวเลข หรือเทคนิคการคำนวณ แนวทางการวิจัยหลายแนวใช้รูปแบบ การวิจัยที่คล้ายคลึงกับวิธีการวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ที่ได้กล่าวมาแล้ว

การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างคำถามชัดเจน (บางครั้งเรียกว่า การสัมภาษณ์แบบมีมาตรฐาน – Standardised Interview หรือการศึกษา สำรวจโดยผู้วิจัยเป็นผู้ลงมือดำเนินการ – Researcher Administered Survey) เป็นวิธีการที่ใช้กันทั่วไปในการศึกษาเชิงสำรวจ จุดมุ่งหมายของการดำเนินการคือ การทำให้แน่ใจว่าการสัมภาษณ์แต่ละครั้งเกิดขึ้นไปตามลำดับคำถามในแนว เดียวกัน ในขณะที่การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างชัดเจนนี้มีชุดของคำถามที่ กำหนดไว้อย่างรัดกุมและไม่ยอมให้มีการแตกแถวออกไป *การสัมภาษณ์แบบ กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview)* จะเปิดกว้างกว่าโดยยอมให้มี ประเด็นความคิดใหม่ๆ แทรกซ้อนขึ้นมาในขณะดำเนินการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็น ผลมาจากสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์พูดถึงขึ้นมากลางคัน โดยปกติแล้วผู้ดำเนินการ สัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างนี้มักจะมีกรอบของประเด็นหลัก ที่ต้องการจะศึกษาอยู่ในใจ

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จะมุ่งเน้นความเข้าใจ เซิงลึกในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ และหาเหตุผลที่กำกับหรือก่อให้เกิดพฤติกรรม ดังกล่าวด้วยการศึกษาหาคำตอบเซิง "ทำไม" และ "อย่างไร" จึงเกิดตัดสินใจ หรือมีเหตุการณ์นั้นๆ เกิดขึ้น มากกว่าจะตอบแค่ว่า เกิด "อะไร" "ที่ใด" และ "เมื่อไร" เท่านั้น การศึกษาแบบนี้จึงมักใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กกว่าและ จำเพาะเจาะจงกลุ่มมากกว่าจะเป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ วิธีการ ที่ใช้กันทั่วไปในงานวิจัยเชิงคุณภาพอาจสรุปได้ย่อๆ ดังนี้ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) มีโครงสร้างที่น้อยกว่า การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างชัดเจนหรือแบบกึ่งมีโครงสร้าง ประเด็นที่ศึกษา อาจจะจำเพาะเจาะจงเฉพาะหนึ่งหรือสองประเด็นหลักๆ แต่จะลงในรายละเอียด มากกว่า

การประชุมกลุ่มเฉพาะ (Focus Group) ซึ่งผู้คนที่มาเข้าร่วมกลุ่ม จะถูกถามเกี่ยวกับความคิดนึก ความเห็น ความเชื่อและเจตคติเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ การบริการ แนวคิด การโฆษณา หรือรูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการเฉพาะ ข้อคำถามในกลุ่มที่มาเข้าร่วมประชุมจะเป็นแบบที่ทำให้ผู้เข้าร่วมต่างมีเสรีในการ พูดคุยกับคนอื่นๆ ในกลุ่ม ในการศึกษาแบบนี้อาจเกิดความเสี่ยงที่ข้อมูลที่เป็น ความลับส่วนบุคคลอาจถูกเปิดเผยโดยตัวผู้เข้าร่วมกลุ่มเองในระหว่าง การพูดคุยกัน ดังนั้นผู้วิจัยควรแจ้งเตือนให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มพูดคุยทราบว่า อัตลักษณ์ ของตัวบุคคลในกลุ่ม และข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันนั้นจะถือว่าเป็นข้อมูลที่ปกปิด เป็นความลับ

การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) เป็นรูปแบบ ของการเก็บข้อมูลที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างความคุ้นเคยแบบสนิทใจ กับกลุ่มผู้ที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา โดยที่ตัวผู้วิจัยเองเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง (Intensive Involvement) กับบุคคลเหล่านั้น ภายในสิ่งแวดล้อมที่เป็นวัฒนธรรม เฉพาะของกลุ่ม โดยปกติแล้วจะเป็นการเข้าร่วมที่ใช้ระยะเวลานานพอควร

การสังเกตการณ์อย่างไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) เป็นเทคนิคที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตการณ์ผู้ที่เป็นประชากรเป้าหมาย โดยที่พวกเขา รู้ตัวว่าถูกเฝ้าสังเกตติดตามอยู่ แต่ผู้วิจัยไม่เข้าไปมีส่วนร่วมโดยตรงในสภาวการณ์ จำเพาะเจาะจงที่ต้องการศึกษา

บรรณานุกรม

Campbell O, Cleland J, Collumbien M, Southwick K. *Social Science Methods for Research on Reproductive Health.* Geneva: WHO; 1999.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects. Geneva: CIOMS; 2002.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). *International Ethical Guidelines for Epidemiological Studies.* Geneva: CIOMS; 2008.

Last JM. *A Dictionary of Epidemiology.* 4th Ed. New York: Oxford University Press; 2001.

Pope C, May N. *Qualitative Research in Health Care. 2nd Ed.* London: BMJ Books 2000.

US Department of Health & Human Services. *Institutional Review Board Guidebook, Chapter, Chapter IV Considerations of Research Design*. <u>http://www.hhs.gov/ohrp/archive/irb/irb_chapter4</u>. <u>htm,</u>; accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Focus Group.* <u>http://en.wikipedia.org/wiki/Focus_</u> <u>group</u>, accessed: 22-Feb-15. Wikipedia. *Medical Research*. <u>http://en.wikipedia.org/wiki/</u> <u>Medical research</u>, ; accessed 22-Feb-15.

Wikipedia. *Non-participant Observation*. <u>http://www.</u> encyclopedia.com/doc/1088-nonparticipantobservation.html, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Participant Observation*. <u>http://en.wikipedia.org/</u> <u>wiki/Participant_observation</u>, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Qualitative Research*. <u>http://en.wikipedia.org/wiki/</u> <u>Qualitative_research</u>, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Quantitative Research*. <u>http://en.wikipedia.org/wiki/</u> <u>Quantitative_research#cite_ref-Given_2008_1-0</u>, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. Semi-structured Interview. <u>http://en.wikipedia.org/</u> wiki/Semi-structured_interview, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Social Science*. <u>http://en.wikipedia.org/wiki/</u> <u>Social_science;</u>, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Structured Interview*. <u>http://en.wikipedia.org/wiki/</u> <u>Structured_interview</u>, accessed: 22-Feb-15. 3

บทบาทและความรับผิดชอบของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัย

3.1 สถาบัน (Institute)

3.1.1 คำจำกัดความ

สถาบัน หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นของรัฐหรือเอกชน (รวมทั้ง ศูนย์หรือหน่วยให้บริการดูแลทางการแพทย์หรือทางสุขภาพ) ที่ซึ่งมีการดำเนิน การวิจัยในมนุษย์

สถาบันมีบทบาทหลักในการให้การสนับสนุน และส่งเสริมให้งานวิจัย มีความถูกต้องสมบูรณ์ เชื่อถือได้ตามหลักวิทยาศาสตร์ และผู้รับการวิจัยได้รับ การปกป้องคุ้มครอง

3.1.2 ความรับผิดชอบหลัก

 สถาบันควรกำหนดนโยบายมาตรฐานคุณภาพ (Quality Standard Policies) และดำเนินการเพื่อบรรลุผลตามนโยบายนั้น รวมทั้งจัดให้มีระบบการ จัดการคุณภาพ (Quality Management System) โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

(ก) เพื่อสนับสนุนการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ การวิจัยที่มีคุณภาพสูง

 (ข) เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินการวิจัยนั้น ปฏิบัติตาม มาตรฐานด้านจริยธรรมมาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี
 (ICH GCP) และกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

 สถาบันต้องจัดให้มีคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย เพื่อดูแลเรื่องสิทธิ ความปลอดภัย ความเป็นอยู่ที่ดี และข้อมูลความลับหรือส่วนตัวของ ผู้รับการวิจัย รวมทั้งต้องสร้างความมั่นใจว่า กระบวนการพิจารณา และการกำกับ ดูแลโครงการวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นอิสระจากผู้สนับสนุน การวิจัย ผู้วิจัย และสถาบันเอง

 สถาบันควรสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมให้แก่ บุคลากรของสถาบันซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำวิจัย เพื่อสร้างความมั่นใจว่า บุคลากรเหล่านั้นมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติตาม บทบาทหน้าที่ของตนเองในการวิจัย

 สถาบันควรมีกระบวนการกำกับดูแลการดำเนินงานวิจัยภายใน สถาบัน ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนมีวิธีการจัดการที่เหมาะสม ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎข้อบังคับ

5) สถาบันควรสร้างความมั่นใจได้ว่า มีระบบการจ่ายค่าชดเชยที่มี ประสิทธิภาพ ในกรณีเกิดการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย

 สถาบันควรจัดให้มีกระบวนการบริหารจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน ในงานวิจัยที่เหมาะสม

 สถาบันควรสนับสนุนและส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลการศึกษาวิจัย ในมนุษย์ ซึ่งสถาบันเป็นผู้ให้ทุนสนับสนุน หรือริเริ่มโดยผู้วิจัยของสถาบันเอง

3.2 ผู้วิจัย

3.2.1 คำจำกัดความ

ผู้วิจัย คือ บุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมและ กระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในมนุษย์ ณ สถานที่ทำการวิจัย (อาจเรียก สถานที่ศึกษา ทดลอง หรือค้นคว้าการวิจัย)

ผู้วิจัยมีบทบาทหลักที่สำคัญในการปกป้องสิทธิ ความปลอดภัย สุขภาวะ และข้อมูลความลับหรือส่วนตัวของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย รวมทั้งคุณภาพ และ ความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยอาจมอบหมายภาระหน้าที่รับผิดชอบใดๆ ก็ได้ให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติ เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามภาระความรับผิดยังคงเป็นของผู้วิจัย

หากการวิจัยทำร่วมกันเป็นทีม อาจเรียกผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบเป็นหัวหน้า หรือผู้นำทีมว่า ผู้วิจัยหลัก และอาจเรียกสมาชิกทีมวิจัยซึ่งได้รับมอบหมายภาระ หน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญมาก และ/หรือต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญในงานวิจัยว่า ผู้วิจัยร่วม

3.2.2 ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบโดยรวม

 ผู้วิจัยควรดำเนินการวิจัยโดยปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม มาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) วิธีดำเนิน การมาตรฐาน และกฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย หากเกิด เหตุการณ์การไม่ปฏิบัติตาม ผู้วิจัยต้องรับรองว่าได้มีการดำเนินการแก้ไข และ ป้องกันการเกิดซ้ำอย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็น เอกสารตรวจสอบได้

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับคุณสมบัติ

 ผู้วิจัยต้องมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม มาตรฐานสากล ของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) วิธีดำเนินการมาตรฐาน และ กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

 ผู้วิจัยต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงร่างการวิจัย รวมทั้งยาหรือผลิตภัณฑ์ ทางการแพทย์ที่ศึกษาวิจัย และ/หรือสิ่งแทรกแซง (Intervention) กระบวนการ และวิธีดำเนินการวิจัย และการรายงานความปลอดภัย (ถ้ามี)

 4) ผู้วิจัยต้องมั่นใจได้ว่า (ก) สมาชิกทีมวิจัยมีความตระหนักรู้ใน มาตรฐานทางจริยธรรมมาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) วิธีดำเนินการมาตรฐาน และกฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัย และ (ข) สมาชิกทีมวิจัยแต่ละคนมีคุณสมบัติ และความรู้เหมาะสม ตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการวิจัย

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการชั่งน้ำหนักเปรียบเทียบระหว่าง ความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการวิจัย

5) ก่อนตัดสินใจทำการวิจัย ผู้วิจัยต้องประเมินความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้รับการวิจัยอย่างถูกต้องเที่ยงตรง โดยการ ทบทวนโครงร่างการวิจัย เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาหรือผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ที่ศึกษาวิจัย และ/หรือสิ่งแทรกแซง (Intervention) อย่างถี่ถ้วน ผู้วิจัย ต้องยืนยันได้ว่า (ก) ประโยชน์ที่ผู้รับการวิจัยอาจได้รับมีมากกว่าความเสี่ยง อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น และ (ข) มีมาตรการป้องกัน และ/หรือลดความเสี่ยง อันตรายที่เหมาะสมระบุไว้ในโครงร่างการวิจัย

6) ระหว่างดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยต้องตระหนักรู้ข้อมูลใหม่ใดๆ ก็ตาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประเมินความเสี่ยงอันตราย และประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น กับผู้รับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และต้องรายงานข้อมูลใหม่นั้นให้คณะกรรมการ จริยธรรมรับทราบ

 ผู้วิจัยต้องดำเนินการตามมาตรการป้องกัน และ/หรือลดความเสี่ยง อันตรายของผู้รับการวิจัย ซึ่งหมายรวมถึงการเฝ้าระวังความปลอดภัย

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับกระบวนการบอกกล่าวเพื่อขอความยินยอม เข้ารับการวิจัย

 ผู้วิจัยต้องยื่นเอกสารข้อมูลสำหรับผู้รับการวิจัย และแบบฟอร์มแสดง ความยินยอมเข้ารับการวิจัย ให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาและอนุมัติ

 ผู้วิจัยต้องยืนยันว่า เอกสารเหล่านี้ได้รับการอนุมัติจาก คณะกรรมการ จริยธรรม ก่อนที่จะดำเนินการคัดเลือกผู้รับการวิจัย 4ั่วจัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ต้องได้รับการลงนามยินยอมเข้าร่วม
 โครงการวิจัย จากผู้รับการวิจัย ก่อนที่จะดำเนินการวิธีการศึกษาวิจัยใดๆ

11) ผู้วิจัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายต้อง (ก) ให้ข้อมูลการวิจัยครอบคลุม ครบถ้วนตามเอกสารข้อมูลวิจัยที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนและ เข้าใจได้แก่ผู้ที่มีศักยภาพเข้ารับการวิจัย (ข)ประเมินผู้ที่มีศักยภาพเข้ารับการวิจัยว่า เข้าใจข้อมูลการวิจัยที่ได้บอกกล่าวหรือไม่ และมีความเข้าใจผิดว่าการวิจัยคือ การรักษาตามปกติ (Therapeutic misconception) (ค) ให้เวลาแก่ผู้ที่มี ศักยภาพเข้ารับการวิจัยอย่างเพียงพอที่จะซักถาม และตัดสินใจว่าจะเข้ารับ การวิจัยหรือไม่ และ (ง) ตอบคำถามของผู้ที่มีศักยภาพเข้ารับการวิจัยทุกคำถาม จนเข้าใจ

12) ผู้วิจัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายต้องตระหนักรู้ข้อกำหนดเฉพาะของ กระบวนการขอความยินยอมกรณีที่ ผู้เข้ารับการวิจัยเป็นผู้เปราะบาง และ ผู้เยาว์ และกรณีที่ผู้เข้ารับการวิจัยไม่สามารถให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์ อักษรได้

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยตามโครงร่างวิจัย

4ู้วิจัยต้องยื่นโครงร่างการวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 ให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาและรับรอง/เห็นชอบ/อนุมัติ

14) ผู้วิจัยต้องมั่นใจว่า โครงร่างการวิจัยได้รับการรับรอง/เห็นชอบ/ อนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่จะดำเนินการ คัดเลือกผู้เข้ารับการวิจัย

 4ู้วิจัยต้องมั่นใจว่า การดำเนินการวิจัยในมนุษย์เป็นไปตามโครงร่าง การวิจัยฉบับที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งได้รับการรับรอง/เห็นชอบ/อนุมัติจาก คณะกรรมการจริยธรรม 16) หากเกิดเหตุการณ์การไม่ปฏิบัติตามโครงร่างการวิจัย ผู้วิจัยต้อง รับรองว่า ได้มีการดำเนินการแก้ไข และป้องกันการเกิดซ้ำอย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเอกสาร และได้รายงานเหตุการณ์ นี้ไปยัง ผู้สนับสนุนการวิจัย และคณะกรรมการจริยธรรม

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับคุณภาพและความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล

17) ผู้วิจัยต้องมั่นใจว่า ข้อมูลที่บันทึกในแบบรายงานข้อมูลการวิจัย เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง อ่านออก สมบูรณ์ครบถ้วน บันทึกในช่วงเวลาที่เกิดหรือ ได้รับข้อมูลมาจากแหล่งกำเนิด และสามารถระบุเจ้าของ ผู้บันทึก และเวลาที่ บันทึกข้อมูล

18) ผู้วิจัยต้องมั่นใจว่า ข้อมูลที่บันทึกในแบบรายงานข้อมูลการวิจัย เป็นข้อมูลที่ได้มาจากและตรงกับข้อมูลที่บันทึกอยู่ในเอกสารต้นฉบับ และข้อมูล ในเอกสารต้นฉบับควรมีครบถ้วนพอที่จะใช้ประเมิน การเข้าร่วมการวิจัยของ ผู้เข้ารับการวิจัย และการดำเนินการวิจัย เอกสารต้นฉบับต้องถูกจัดเก็บรักษาไว้ และพร้อมที่จะให้เข้าถึงเพื่อตรวจสอบ

19) ผู้วิจัยต้องอนุญาต และสนับสนุนการติดตามตรวจสอบ และ การรับประกันคุณภาพการวิจัย

ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการปกป้องรักษาความลับ และความเป็น ส่วนตัวของผู้เข้ารับการวิจัย

ผู้วิจัยต้องดำเนินมาตรการที่จะปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลที่
 อ่อนไหวของผู้เข้าร่วมการวิจัย และควรมั่นใจได้ว่า สมาชิกทีมงานวิจัยตระหนักรู้
 ในมาตรการดังกล่าวนี้

 ผู้วิจัยต้องมั่นใจว่า ผู้เข้ารับการวิจัยได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับ มาตรการที่ใช้ปกป้องข้อมูลและบันทึกข้อมูลส่วนตัว และมีผู้ใดบ้างที่สามารถ เข้าถึงข้อมูลและบันทึกข้อมูลส่วนตัวดังกล่าว และจะเข้าถึงได้ภายใต้สภาวการณ์ ใดบ้าง

3.3 คณะกรรมการจริยธรรม

3.3.1 นิยาม

คณะกรรมการจริยธรรม หรือ คณะกรรมการพิจารณาการวิจัยประจำ สถาบัน หรือคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมอิสระ หรือ คณะกรรมการ จริยธรรมการวิจัย หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ทำงานเป็นอิสระ ประกอบด้วยบุคลากร ทางการแพทย์ ทางวิทยาศาสตร์ และบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคลากรทางวิทยาศาสตร์ มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างความมั่นใจว่า สิทธิ ความปลอดภัย การรักษา ความลับและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้รับการวิจัยได้รับการคุ้มครอง และให้การ รับประกันแก่สาธารณชนว่าผู้รับการวิจัยได้รับการคุ้มครองจริง

3.3.2 ข้อกำหนด

 สถานภาพทางกฎหมาย องค์ประกอบ หน้าที่ การปฏิบัติ และ ข้อกำหนดของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการจริยธรรม ควรทำให้ คณะกรรมการจริยธรรมสามารถทำงานได้สอดคล้องกับกฎหมาย และข้อบังคับ ของประเทศการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และแนวทางสากล

 องค์ประกอบของคณะกรรมการจริยธรรมต้องประกอบด้วยบุคคล หลากหลายความเชี่ยวชาญสาขาต่างๆ มีทั้งเพศหญิงและเพศชายตามกฎหมาย และข้อบังคับของประเทศ การปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และแนวทางสากล

 คณะกรรมการจริยธรรมควรมีจำนวนกรรมการเพียงพอที่จะอภิปราย โครงร่างการวิจัยได้อย่างครอบคลุมประเด็นอย่างครบถ้วน จึงแนะนำให้ คณะกรรมการจริยธรรมควรประกอบด้วย

 (ก) มีจำนวนกรรมการอย่างน้อย 5 คน การประชุมคณะกรรมการ จริยธรรมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า 5 คน จึงจะเป็นองค์ประชุม (มาตรฐาน WHO 2011)

(ข) กรรมการอย่างน้อย 1 คน เป็นตัวแทนประชาชนที่ไม่ใช่บุคลากร ทางด้านวิทยาศาสตร์

(ค) กรรมการอย่างน้อย 1 คน เป็นอิสระ ที่ไม่สังกัดสถาบันหรือ สถานที่ทำวิจัย จัดทำรายชื่อคณะกรรมการจริยธรรมพร้อมคุณวุฒิและบันทึกการ เข้ารับการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับหลักจริยธรรม ตลอดจนการฝึกอบรมหลักการ ปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี จัดเก็บรักษาและทำให้เป็นข้อมูลปัจจุบัน

3.3.3 ความรับผิดชอบหลัก

ความรับผิดชอบของคณะกรรมการจริยธรรม คือสร้างความมั่นใจว่า สิทธิ ความปลอดภัย การรักษาความลับและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้รับการวิจัย ได้รับการคุ้มครอง และให้การรับประกันแก่สาธารณชนว่าผู้รับการวิจัยได้รับ การคุ้มครองจริง โดยทำหน้าที่พิจารณาทบทวน และให้การรับรอง/ความเห็นชอบ/ อนุมัติ หรือไม่ให้การรับรอง/ไม่ให้ความเห็นชอบ/ไม่อนุมัติโครงร่างการวิจัย ความเหมาะสมของผู้วิจัย สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย มีเพียงพอ ตลอดจนวิธีและวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งเอกสารที่จะใช้ขอความยินยอมและ เอกสารให้ความเยินยอมโดยบอกกล่าวจากผู้รับการวิจัยมีความเหมาะสม

สถานภาพทางกฎหมาย องค์ประกอบ หน้าที่ การปฏิบัติ และข้อกำหนด ของกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการจริยธรรม ควรทำให้คณะกรรมการ จริยธรรมสามารถทำงานได้สอดคล้องกับการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี

 คณะกรรมการจริยธรรม ควรปกป้อง คุ้มครองสิทธิ ความปลอดภัย การรักษาความลับและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้รับการวิจัยทุกคน ควรให้ความ สำคัญเป็นพิเศษสำหรับการวิจัยซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้รับการวิจัยที่เปราะบาง

2) คณะกรรมการจริยธรรม ควรพิจารณาทบทวนประเมินและเก็บ รักษาความลับของโครงร่างการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดที่ยื่นให้คณะกรรมการฯ พิจารณาตลอดจนคุณวุฒิ/คุณสมบัติของผู้วิจัย ให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศ การปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และแนวทางสากล ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม (2-4 สัปดาห์) และบันทึกผล การพิจารณาเป็นลายลักษณ์อักษร ลงวันที่ (ก) ให้การอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ

(ข) ปรับปรุงแก้ไขก่อนให้การอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ

(ค) มีความเห็นทางปฏิเสธ/เลื่อนการพิจารณา (ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ยื่นให้พิจารณาใหม่)

(ง) ไม่ให้การอนุมัติ/ไม่ให้ความเห็นชอบ

(จ) ถอนการรับรอง/ถอนการให้ความเห็นชอบก่อนครบกำหนด
 หรือพักการรับรอง/พักการให้ความเห็นชอบโครงการที่ได้ให้การรับรอง/ให้ความ
 เห็นชอบไปแล้ว

เมื่อผู้วิจัยมีข้อสงสัยเกี่ยวกับโครงร่างการวิจัย ควรปรึกษากับคณะกรรมการ จริยธรรม

 คณะกรรมการจริยธรรม ควรพิจารณาทบทวนโครงร่างการวิจัยที่ กำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ อย่างเหมาะสมตามระดับความเสี่ยง ต่อผู้รับการวิจัย ทั้งนี้อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

 กรณีที่น้ำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนในประเทศไทย เข้ามาเพื่อทำวิจัยในประเทศ มีข้อกำหนดว่าโครงร่างการวิจัยนั้นต้องยื่นให้ คณะกรรมการจริยธรรม ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ให้การยอมรับเท่านั้นเป็นผู้พิจารณาให้การอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ

3.3.4 หน้าที่ การปฏิบัติ วิธีดำเนินการ และบันทึก

 คณะกรรมการจริยธรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามวิธีดำเนินการ มาตรฐานที่เขียนไว้ ต้องเก็บบันทึกกิจกรรมและรายงานการประชุม และต้อง สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศ การปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และแนวทางสากล

 คณะกรรมการจริยธรรมต้องเก็บบันทึกต่างๆ (ได้แก่ วิธีดำเนินการที่ เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร บัญชีรายชื่อคณะกรรมการจริยธรรม อาชีพ สังกัด เอกสารที่ยื่นให้พิจารณา รายงานการประชุมคณะกรรมการฯ และหนังสือ การติดต่อ ฯลฯ) ไว้เป็นเวลา 3 ปีหลังจากการวิจัยเสร็จสิ้น และเก็บไว้ให้พร้อม ที่จะถูกเรียกตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย

 ควรให้ความมั่นใจว่า คณะกรรมการจริยธรรมจะแจ้งแก่ผู้วิจัย/ สถาบัน เป็นลายลักษณ์อักษรได้ทันที (เหมาะสมที่สุดภายใน 1 สัปดาห์) เกี่ยวกับ

- (ก) การลงมติเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย/การให้ความเห็น
- (ข) เหตุผลของการลงมติ/การให้ความเห็น
- (ค) วิธีการให้อุทธรณ์ผลการลงมติ/การให้ความเห็น

 คณะกรรมการจริยธรรมต้องให้ข้อมูลวิธีดำเนินการ และบัญชีรายชื่อ คณะกรรมการจริยธรรม แก่ผู้วิจัย ผู้สนับสนุนการวิจัย หรือหน่วยงานที่มีอำนาจ หน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย

 คณะกรรมการจริยธรรม ควรมีระบบหรือวิธีดำเนินการที่ดีในการ ประสานงานการพิจารณาทบทวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการในสถาบันหลายแห่ง (พหุสถาบัน) เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยระดับนานาชาติ ด้านสุขภาพ

3.4 ผู้สนับสนุนการวิจัย

3.4.1 คำจำกัดความ

ผู้สนับสนุนการวิจัย หมายถึง บุคคล บริษัท สถาบันหรือองค์การ ซึ่งมี ความรับผิดชอบในเรื่องของการริเริ่ม จัดการ และ/หรือให้เงินทุนเพื่อทำการ ศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยที่สนับสนุนการวิจัยเอง (Sponsor-Investigator) คือ บุคคลซึ่งทั้ง ริเริ่มและดำเนินการวิจัยเอง อาจดำเนินการโดยลำพังหรือร่วมกับผู้อื่น และเป็น ผู้ที่มีบทบาทกำกับการโดยตรงในเรื่องของผลิตภัณฑ์ที่จะทำการศึกษาทดลอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกำหนดให้ได้รับ และการจ่ายผลิตภัณฑ์ให้ หรือการใช้ ผลิตภัณฑ์ของผู้เข้ารับการวิจัย ภาระผูกพันของผู้วิจัยประเภทนี้เป็นการรวมกัน ทั้งบทบาทของผู้ที่สนับสนุนการวิจัยและบทบาทของตัวผู้วิจัยเอง

3.4.2 ความรับผิดชอบหลัก

การเลือกผู้วิจัยและสถาบันวิจัย

 ผู้สนับสนุนการวิจัย มีหน้าที่รับผิดชอบในการคัดเลือกตัวผู้วิจัย/ คณะผู้วิจัย สถาบัน/พหุสถาบัน ที่มีคุณสมบัติเคยผ่านการฝึกอบรมหรือ มีประสบการณ์ พร้อมทั้งมีทรัพยากรที่มากเพียงพอที่จะดำเนินการวิจัย

2) ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องได้รับข้อตกลงจากผู้วิจัย/สถาบัน ว่าจะ ดำเนินการวิจัยตามหลักการของการปฏิบัติทางคลินิกที่ดี สอดคล้องกับข้อกำหนด ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจะดำเนินการตามโครงร่างวิจัยที่ตกลงกัน ไว้กับผู้สนับสนุนการวิจัย ซึ่งผ่านการอนุมัติ/ความเห็นชอบของคณะกรรมการ จริยธรรมแล้ว ทั้งฝ่ายผู้สนับสนุนการวิจัย และผู้วิจัย/สถาบันควรลงนามรับรอง โครงร่างวิจัยหรือเอกสารอื่นๆ เพื่อยืนยันในข้อตกลงดังกล่าว

3) สำหรับกรณีที่เป็นการศึกษาทดลองพหุสถาบัน ผู้สนับสนุนโครงการ วิจัยควรจะทำให้มั่นใจได้ว่า แบบรายงานข้อมูลการวิจัยถูกออกแบบเพื่อจัดเก็บ ข้อมูลที่ต้องการในทุกศูนย์ที่ร่วมดำเนินการวิจัย สำหรับทีมผู้วิจัยที่ต้องการ จะเก็บข้อมูลอื่นเพิ่มเติมต่างหากออกไปจากที่จัดเก็บร่วมกันในโครงร่างวิจัย ควรจะต้องมีแบบรายงานข้อมูลการวิจัยฉบับเสริมที่จะเก็บข้อมูลเพิ่มเติมนั้นและ ออกแบบเพื่อการเก็บข้อมูลเหล่านั้นโดยเฉพาะ

ผู้วิจัยทุกคนจะต้องได้รับคำแนะนำให้ปฏิบัติตามโครงร่างวิจัย และการ ดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานกลางต่างๆที่กำหนดไว้ในการประเมินผล ทางคลินิกและทางห้องปฏิบัติการตลอดจนการกรอกข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน บนแบบรายงานข้อมูลการวิจัย

การมอบเอกสาร วัสดุ ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ก่อนจะบรรลุข้อตกลงใดกับตัวผู้วิจัย/สถาบันที่จะดำเนินการวิจัย ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องส่งโครงร่างการวิจัย และเอกสารคู่มือผู้วิจัย ฉบับที่เป็น ปัจจุบันที่สุดให้แก่ตัวผู้วิจัย/สถาบัน และควรจะให้เวลากับผู้วิจัย/สถาบันมากพอ ที่จะใช้ในการพิจารณาโครงร่างและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ส่งให้ 1) การมอบเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวางแผนการวิจัย ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องมีความมั่นใจว่ามีข้อมูล ความปลอดภัยและประสิทธิภาพ (Efficacy) ของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย จากการศึกษาที่ไม่ใช่การศึกษาทางคลินิก และ/หรือที่เป็นการศึกษาทดลอง ทางคลินิกอย่างเพียงพอ เพื่อเป็นข้อมูลรองรับว่าจะนำผลิตภัณฑ์มาใช้ในมนุษย์ โดยใช้วิธีการให้แบบใด ที่ระดับเท่าใด ให้นานเท่าใด และเหมาะสมกับประชากร ที่จะนำมาร่วมศึกษาหรือไม่ ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องทำให้เอกสารคู่มือผู้วิจัย เป็นปัจจุบันเมื่อมีข้อมูลใหม่ที่มีนัยสำคัญเกิดขึ้น

 การผลิต บรรจุภัณฑ์ ปิดฉลาก กำหนดรหัสของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ในการวิจัย

ผู้สนับสนุนการวิจัยต้องทำให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยซึ่งหมาย รวมถึง ผลิตภัณฑ์ออกฤทธิ์ที่จะเป็นตัวเปรียบเทียบ (Active Comparator) และสารเลียนแบบที่ไม่มีสารออกฤทธิ์เพื่อการเปรียบเทียบ (Placebo) (ถ้ามี) ได้ผ่านการวิเคราะห์จำแนกลักษณะที่เหมาะสมตามขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และผ่านการผลิตตามมาตรฐานการผลิตที่ดี อีกทั้งผ่านการลงรหัส ปิดฉลาก ตามขั้นตอนของกระบวนการปกปิดที่ถูกต้อง (ในกรณีของการศึกษาแบบปกปิด) นอกจากนี้การปิดฉลากผลิตภัณฑ์ควรจะต้องตรงตามข้อกำหนดในกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยจะต้องผ่านการบรรจุภัณฑ์ที่ปกป้อง การปนเปื้อนและการเสื่อมสภาพ ซึ่งไม่ควรเกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งหรือ จัดเก็บรักษา (เช่น การป้องกันจากแสง) อีกทั้งยังต้องควบคุมเรื่องของระยะเวลา การจัดเก็บ กระบวนการหรือสารที่ใช้ผสมผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับ ให้ผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี) ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (ได้แก่ ผู้กำกับดูแลการวิจัย ผู้วิจัย เภสัชกร ผู้จัดการการจัดเก็บ ฯลฯ) เกี่ยวกับ ทุกปัจจัยข้างต้น ในการศึกษาทดลองแบบปกปิด ระบบการกำหนดรหัสของผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในการวิจัยจะต้องมีกลไกที่สามารถเปิดรหัสของผลิตภัณฑ์นั้นๆ ได้ อย่างรวดเร็ว ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนทางการแพทย์ แต่ไม่อนุญาตให้มีการเปิดรหัส โดยไม่สามารถตรวจสอบได้

หากมีการเปลี่ยนแปลงสูตรผสมของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยหรือ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นคู่เปรียบเทียบในระหว่างการดำเนินการวิจัยทางคลินิก จะต้อง มีการประเมินผลจากการศึกษาเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์ในสูตรผสมใหม่นี้ (เช่น ความเสถียร อัตราการละลายและปล่อยตัวยา ชีวประสิทธิผล ฯลฯ) ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้น มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง ทางเภสัชจลนศาสตร์ (Pharmacokinetic Profile) ของผลิตภัณฑ์ที่ทำการ ศึกษาอยู่หรือไม่ ก่อนที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีสูตรผสมที่เปลี่ยนแปลงไปใน การดำเนินการวิจัยทางคลินิก

ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยหลังจาก ได้รับเอกสารที่จำเป็นสำหรับการวิจัยทั้งหมดแล้ว (เช่น คำอนุมัติ/ความเห็น ชอบของกรรมการจริยธรรม และผู้ที่มีหน้าที่กำกับดูแลด้านระเบียบกฎหมาย) พร้อมคำแนะนำที่เป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องการบริหารจัดการและการจัดเก็บ รักษาผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยกระบวนการต่างๆ ที่ระบุดังกล่าวควรจะครอบคลุม เอกสารที่เหมาะสมในการวิจัยกระบวนการต่างๆ ที่ระบุดังกล่าวควรจะครอบคลุม เอกสารที่เหมาะสมในการรับ การบริหารจัดการ การจัดเก็บรักษา การจ่าย ผลิตภัณฑ์ การเรียกคืนผลิตภัณฑ์ที่ผู้เข้าร่วมโครงการไม่ได้ใช้และการคืนผลิตภัณฑ์ ที่คงเหลือไม่ได้ใช้แก่ผู้สนับสนุนการวิจัย(หรือกระบวนการที่เป็นทางเลือกคือ การทำลายทิ้ง หากได้รับการยินยอมจากผู้สนับสนุนการวิจัย และสอดคล้อง กับข้อกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง)

ผู้สนับสนุนการวิจัย จะต้องจัดเก็บและรักษาบันทึกเอกสารทั้งหมดที่ เกี่ยวข้องกับการส่งออก/นำเข้า การรับส่ง การกระจายจ่ายแจก การส่งคืน และ การทำลายผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้องทำให้มั่นใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยมีความเสถียรอยู่ตลอดเวลาของการศึกษาวิจัยและ มีปริมาณมากพอที่จะใช้ในการตรวจสอบ

ยืนยันคุณลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์นั้นๆ (หากมีความจำเป็นที่ต้อง ดำเนินการดังกล่าว) อีกทั้งยังต้องจัดเก็บบันทึกผลการวิเคราะห์ และคุณสมบัติ เฉพาะของชุดตัวอย่างผลิตภัณฑ์เอาไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับช่วงอายุของความเสถียร ของผลิตภัณฑ์ ชุดตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ ควรจะถูกจัดเก็บเอาไว้จนกระทั่งมีผล การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัยเสร็จสมบูรณ์แล้ว หรือขึ้นอยู่กับข้อกำหนด ในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยให้ยึดหลักการเลือกช่วงระยะเวลาที่นานกว่าเป็น สำคัญ

การจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้เข้ารับการวิจัยและผู้วิจัย

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินในโครงการจะต้องถูกบันทึกไว้ใน ข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้สนับสนุนการวิจัย กับผู้วิจัย/สถาบัน หากมีการให้ ค่าชดเชยแก่ผู้เข้ารับการวิจัย วิธีดำเนินการและรูปแบบของการจ่ายค่าชดเชย ดังกล่าวควรจะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อนึ่งหาก มีกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้สนับสนุนการวิจัยต้องจ่ายค่าประกัน หรือจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (ครอบคลุมทั้งประเด็นการเงินและกฎหมาย) ให้แก่ ผู้วิจัย/สถาบัน หากเกิดการฟ้องร้องที่เกิดขึ้นจากการวิจัย เว้นเสียแต่ว่า จะเป็นการฟ้องร้องอันเนื่องมาจากการทำเวชปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง หรือความ ประมาทเลินเล่อ ของตัวผู้วิจัย/สถาบันเอง นอกจากนี้ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้อง มีนโยบายและวิธีการที่สอดคล้องกับข้อกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับการดูแลรักษาผู้เข้ารับการวิจัย ในกรณีที่เกิดบาดเจ็บ อันเนื่องมาจากการเข้าร่วมโครงการ

เอกสารและการสื่อสาร

 ผู้สนับสนุนการวิจัยมีความรับผิดชอบในการรวบรวมเอกสารสัญญา ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในโครงการ และจัดเก็บ

30 | นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ | 31

เอกสารที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้สนับสนุนการวิจัยตามที่กำหนดไว้ใน กฎระเบียบของประเทศที่ผลิตภัณฑ์เพื่อศึกษานั้นได้รับการอนุมัติ และ/หรือ ประเทศที่ผู้สนับสนุนการวิจัยตั้งใจจะขอรับการอนุมัติ หรืออย่างน้อย 2 ปีต่อเนื่อง หลังจากการยุติอย่างเป็นทางการของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จะศึกษาวิจัยนั้น

ผู้สนับสนุนการวิจัยควรจะแจ้งผู้วิจัย/สถาบันอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงความจำเป็นที่จะต้องเก็บบันทึกเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และควรแจ้งแก่ ผู้วิจัย/สถาบันอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อไม่จำเป็นต้องจัดเก็บบันทึกเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยนั้นอีกต่อไปแล้ว

 2) ก่อนเริ่มโครงการศึกษาวิจัยทางคลินิก ผู้สนับสนุนการวิจัยต้อง ยื่นเสนอคำขออนุมัติในเรื่องต่างๆ ต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้พิจารณายอมรับ และ/หรืออนุญาตในกระบวนการชี้แจง/ ยื่นแสดงควรมีการลงวันที่กำกับ และมีข้อมูลครบถ้วนมากพอเพื่อที่จะได้ ระบุในโครงร่างการวิจัย

 ผู้สนับสนุนการวิจัยต้องได้รับบันทึกเอกสาร/ข้อมูลต่อไปนี้จากผู้วิจัย/ สถาบัน

(ก) ชื่อและที่อยู่ของผู้วิจัย/กรรมการจริยธรรมของสถาบัน

(ข) บันทึกข้อความจากกรรมการจริยธรรมว่ากรรมการชุดนี้มีการ จัดตั้งและดำเนินการตามมาตรฐาน ICH GCP และสอดคล้องกับกฎหมายและ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

(ค) คำอนุมัติ/ความเห็นชอบของคณะกรรมการจริยธรรมที่เป็น ลายลักษณ์อักษร รวมทั้งสำเนาเอกสารที่เป็นปัจจุบัน ทั้งในส่วนโครงร่างการวิจัย เอกสารให้ความยินยอมเข้ารับการวิจัยโดยบอกกล่าวและเอกสารอื่นใดที่มอบให้ แก่ผู้เข้ารับการวิจัย เอกสารและกระบวนการเชิญชวนผู้เข้ารับการวิจัย เอกสาร การจ่ายค่าชดเชยและค่าตอบแทนที่ให้แก่ผู้เข้ารับการวิจัย และเอกสารอื่นใด ที่คณะกรรมการจริยธรรมร้องขอ ผู้สนับสนุนการวิจัยต้องได้รับบันทึกเอกสารต่างๆ จากผู้วิจัย/สถาบัน ที่มีการลงวันที่ ที่คณะกรรมการจริยธรรมให้คำอนุมัติหรือมีความเห็นชอบกับ การต่ออายุโครงการ หรือ ขอให้เพิกถอนหรือระงับคำอนุมัติ/ความเห็นชอบ ต่อโครงการที่ได้อนุมัติไปแล้ว

หากกรรมการจริยธรรมอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบกับเรื่องที่เสนอขอ ให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆในโครงการ เช่น การขอปรับแก้ไขของโครงร่างการวิจัย แบบเอกสารขอความยินยอมโดยบอกกล่าว หรือเอกสารอื่นใดที่มอบให้แก่ ผู้เข้ารับการวิจัยและ/หรือวิธีดำเนินการอื่นใดในโครงการ ผู้สนับสนุนการวิจัย ควรได้รับจากผู้วิจัย/สถาบัน เป็นสำเนาของการปรับแก้ต่างๆ เหล่านั้น และ วันที่ที่กรรมการจริยธรรมอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบกับประเด็นการปรับแก้ เหล่านั้น

4) ผู้สนับสนุนการวิจัยควรจะทำให้มั่นใจได้ว่ามีการระบุที่ชัดเจน ในโครงร่างการวิจัยหรือเอกสารข้อตกลงอื่นใดที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่าผู้วิจัย/ สถาบัน จะเปิดโอกาสให้มีการเข้าถึงข้อมูล/เอกสารต้นฉบับโดยตรง ทั้งนี้เพื่อให้ สามารถดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับโครงการในด้านการกำกับดูแล การตรวจสอบ การพิจารณาทบทวนของคณะกรรมการจริยธรรม และการตรวจตราตาม กฎระเบียบ

5) ผู้สนับสนุนการวิจัยต้องควรตรวจยืนยันว่าผู้เข้ารับการวิจัยแต่ละคน ให้คำยินยอมอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรอนุญาตให้เข้าถึงเอกสารต้นฉบับทางการแพทย์ ของตัวผู้เข้ารับการวิจัยได้โดยตรงเพื่อให้สามารถดำเนินสำหรับการกำกับ ดูแล การตรวจสอบ การติดตามของกรรมการจริยธรรม และการตรวจตรา ตามกฎระเบียบ

6) ผู้สนับสนุนการวิจัยควรจะทำให้มั่นใจได้ว่ารายงานผลการศึกษาวิจัย (ไม่ว่าโครงการศึกษาวิจัยนั้นจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์หรือถูกยุติก่อนกำหนดการเดิม) ได้ถูกจัดทำและนำเสนอต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ตามที่กำหนด ไว้ในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้สนับสนุนการวิจัยควรจะต้องทำให้มั่นใจด้วยว่า รายงานผลการศึกษาวิจัยในการขอขึ้นทะเบียนเพื่อวางตลาดตรงตามมาตรฐาน ของหลักการ ICH GCP ทั้งในด้านโครงสร้างของรายงานและเนื้อหาที่อยู่ใน รายงานผลการศึกษา

คุณภาพและความถูกต้องสมบูรณ์เชื่อถือได้ของข้อมูล

ผู้สนับสนุนการวิจัยมีหน้าที่รับผิดชอบต่อไปนี้

 ดำเนินการและควบคุมรักษาคุณภาพของการวิจัย ทำให้มั่นใจว่า การศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน และข้อมูลที่เก็บรวบรวม/รายงานในการ วิจัยนั้น ตรงตามที่ระบุไว้ในโครงร่างวิจัย สอดคล้องกับหลักการ ICH GCP และ ข้อกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2) แต่งตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม (เช่น นักชีวสถิติ นักเภสัชวิทยา คลินิก และแพทย์ ฯลฯ) ร่วมอยู่ในทุกขั้นตอนของการทำงานวิจัยตามที่เหมาะสม ตั้งแต่การออกแบบโครงร่างการวิจัยและแบบฟอร์มบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูลและการจัดเตรียมรายงานสรุปผลการวิจัยระหว่างวิจัย (Interim Report) และตอนสิ้นสุดการวิจัย ผู้สนับสนุนการวิจัยควรจะจัดให้มีคณะกรรมการกำกับ ดูแลข้อมูลอิสระ เพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทางคลินิก รวมทั้ง ข้อมูลด้านความปลอดภัย และพิจารณาประสิทธิภาพของการเกิดผลลัพธ์หลัก ของการวิจัยในช่วงระยะเวลาต่างๆ ระหว่างการดำเนินการวิจัย ทั้งนี้เพื่อจะได้ ให้ข้อเสนอแนะต่อผู้สนับสนุนการวิจัยว่าควรจะดำเนินการวิจัยต่อไป หรือควร มีการปรับแก้ส่วนใด หรือควรยุติการวิจัยโดยไม่ต้องรอให้เสร็จสิ้นตามแผนการเดิม คณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลอิสระ ควรจะมีกระบวนการทำงานที่เป็น ลายลักษณ์อักษรและมีบันทึกการประชุมที่เป็นลายลักษณ์อักษรทุกครั้ง

 จัดเก็บรายชื่อของบุคคลที่มีสิทธิในการแก้ไขค่าข้อมูล มีกระบวน การจัดเก็บข้อมูลและสำรองของข้อมูลที่เหมาะสม หากเป็นการศึกษาแบบปกปิด กลุ่มจะต้องมีการดูแลการปกปิดกลุ่มที่ผู้เข้ารับการวิจัยถูกสุ่มอยู่ในระหว่างดำเนิน การวิจัย (เช่น ยังคงปกปิดในขั้นตอนการกรอกข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล) หากจะมีการโอนถ่ายความเป็นเจ้าของของข้อมูลใดๆ ควรจะต้องรายงานต่อ ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามข้อกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

กำกับดูแลในเรื่องต่อไปนี้ เพื่อให้มั่นใจว่า

(ก) การศึกษามีการดำเนินการและการบันทึกในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้น
 อย่างเหมาะสม และตรวจสอบยืนยันได้ว่าข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บตามโครงร่าง
 วิจัยมีการบันทึกรายงานอย่างถูกต้องบนแบบบันทึกข้อมูล และตรงกับค่าข้อมูล
 ที่ปรากฏอยู่บนเอกสารต้นฉบับ

(ข) หากมีการเปลี่ยนแปลงระดับยาหรือลักษณะการรักษาใดๆ จะต้องมีการบันทึกอย่างชัดเจนสำหรับผู้เข้ารับการวิจัยแต่ละคน

(ค) หากมีเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ การได้ยาหรือการรักษาร่วมอื่นๆ
 หรือการเจ็บป่วยที่เกิดร่วมในขณะดำเนินการศึกษาวิจัย จะต้องมีการรายงานบน
 แบบบันทึกข้อมูลตามที่ระบุไว้ในโครงร่างการวิจัย

(ง) หากมีการขอถอนตัวหรือสูญหายออกไปจากการศึกษาวิจัยของ ผู้ที่เข้ารับการวิจัย จะต้องมีการรายงานและอธิบายให้ชัดเจนบนแบบบันทึกข้อมูล

ผู้ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการวิจัย ควรทำตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน ผู้สนับสนุนการวิจัยเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และตามขั้นตอนการกำกับดูแล โครงการนั้นๆ โดยเฉพาะ ผู้ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการวิจัยควรจะนำส่งรายงาน เป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้สนับสนุนการวิจัยหลังจากที่ได้ทำการตรวจสอบ ที่แต่ละศูนย์วิจัย หรือ หลังจากที่ได้มีการติดต่อสื่อสารในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับโครงการวิจัย

5) การตรวจสอบการวิจัย (Audit)

ผู้สนับสนุนการวิจัยควรแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและเป็น อิสระจากโครงการวิจัยหรือระบบที่ใช้ดำเนินการวิจัย เพื่อมาทำการตรวจสอบ การวิจัยที่สอดคล้องกับวิธีการที่ผู้สนับสนุนการวิจัยเขียนไว้อย่างเป็นลายลักษณ์ อักษรว่าจะต้องมีการตรวจสอบการวิจัย เรื่องใดบ้าง จะดำเนินการตรวจสอบ การวิจัย อย่างไร บ่อยแค่ไหน รูปแบบและเนื้อหาของรายงานผลการตรวจสอบ การวิจัย ควรจะเป็นแบบใด ผลการสังเกตการณ์และข้อค้นพบใดๆ ของผู้ที่ ทำหน้าที่ตรวจสอบการวิจัยควรจะมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หากมีการดำเนินการที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามโครงร่างการวิจัย วิธีดำเนินการมาตรฐาน หลักการ ICH GCP และ/หรือข้อกำหนดในกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะโดยผู้วิจัย/สถาบัน หรือบุคคลใดในทีมงานของผู้สนับสนุน การวิจัย ควรจะต้องมีการดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสมอย่างรวดเร็วโดยผู้สนับสนุน การวิจัย เพื่อให้มีการดำเนินการอย่างถูกต้อง หากฝ่ายผู้ที่ทำหน้าที่กำกับดูแล และ/หรือ ตรวจสอบยืนยัน ระบุว่ามีการดำเนินการที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน ร้ายแรงและ/หรือเกิดขึ้นซ้ำซากในส่วนของตัวผู้วิจัย/สถาบันผู้สนับสนุนการวิจัย ควรจะยุติการมีส่วนร่วมของผู้วิจัย/สถาบันนั้นๆ หากการเข้าร่วมโครงการของ ผู้วิจัย/สถาบันใดถูกยกเลิกไป เพราะดำเนินการผิดพลาดคลาดเคลื่อน ผู้สนับสนุน การวิจัยควรจะแจ้งอย่างเป็นทางการต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

การประเมินผลด้านความปลอดภัย

 ผู้สนับสนุนการวิจัยมีความรับผิดชอบที่จะต้องประเมินความปลอดภัย จากการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ผู้สนับสนุนการวิจัยต้องแจ้ง อย่างรวดเร็วต่อทุกฝ่ายทั้งที่เป็นผู้วิจัย/สถาบัน และผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตาม กฎหมาย ในกรณีใดๆ ก็ตามที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมโครงการ ผลกระทบต่อการดำเนินการของโครงการ หรือ ประเด็นที่อาจมีผลต่อการเปลี่ยน คำอนุมัติหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการจริยธรรม

2) ในการรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ผู้สนับสนุนการวิจัยจะต้อง บันทึกทุกเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการวิจัย หากเป็นกรณีของการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์แบบร้ายแรงและคาดไม่ถึง จะต้องมีการรายงานแบบเร่งด่วนต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้วิจัย/สถาบัน คณะกรรมการจริยธรรม และผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ผู้สนับสนุนการวิจัย จะต้องยื่นเสนอต่อผู้มีอำนาจตามกฎหมายในประเด็นความปลอดภัยทั้งหมด ที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาตามข้อกำหนดในกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

การยุติการวิจัยก่อนกำหนดหรือการระงับชั่วคราว

หากการวิจัยถูกยุติก่อนกำหนดหรือถูกระงับชั่วคราว ผู้สนับสนุน การวิจัยควรจะต้องแจ้งผู้วิจัย/สถาบัน และผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายทันที ว่าโครงการถูกยุติหรือระงับชั่วคราว พร้อมทั้งเหตุผลของการยุติหรือระงับชั่วคราว นั้นๆ นอกจากนี้ผู้สนับสนุนการวิจัย หรือผู้วิจัย/สถาบันจะต้องแจ้งต่อ คณะกรรมการจริยธรรมอย่างเป็นทางการในเรื่องการยุติหรือระงับชั่วคราวดังกล่าว พร้อมเหตุผลประกอบ ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ผู้สนับสนุนการวิจัยอาจจะมอบบทบาทหน้าที่และภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการวิจัยบางส่วนหรือทั้งหมดให้แก่องค์กรที่รับทำวิจัยตามสัญญาแต่ ความรับผิดชอบทั้งหมดในเรื่องของคุณภาพและความถูกต้องสมบูรณ์เชื่อถือได้ ของข้อมูลในการวิจัยยังคงเป็นของผู้สนับสนุนการวิจัยเสมอ ประเด็นต่างๆ ที่ได้ กล่าวอ้างถึงเกี่ยวกับผู้สนับสนุนการวิจัยในคู่มือเล่มนี้ สามารถใช้ได้กับหน่วยงาน องค์กรที่รับทำวิจัยตามสัญญา ตามกรอบงานที่องค์กรที่รับทำวิจัยตามสัญญารับ บทบาทหน้าที่และภารกิจแทนตัวผู้สนับสนุนการวิจัย

3.5 หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายด้านการวิจัย ในมนุษย์

3.5.1 คำจำกัดความ

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย หมายถึง องค์การที่ กำกับดูแล ซึ่งได้รับอำนาจจากรัฐ ในกรณีนี้คือ สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา มีบทบาทหน้าที่ในการทำให้มั่นใจได้ว่า การศึกษาเชิงทดลองทางคลินิก ได้มีการดำเนินการโดยคุ้มครองสิทธิ ความปลอดภัย ศักดิ์ศรีและความเป็นอยู่ ที่ดีของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ตลอดจนข้อมูลที่จัดเก็บรวบรวมมามีความเชื่อถือได้ และเป็นจริง

3.5.2 แนวทางปฏิบัติทั่วไป

 หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย มีความรับ ผิดชอบที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าประโยชน์ต่อตัวผู้เข้ารับการวิจัยต้องมาก่อนประโยชน์ อื่นใด

 เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความล่าช้าของการเริ่มต้นการวิจัยเชิงทดลอง ทางคลินิก หน่วยงานนี้ควรมีการบริการและการจัดการที่มีประสิทธิภาพและ มีความยืดหยุ่น โดยยังยึดหลักการปกป้องความปลอดภัยของอาสาสมัครและ ด้านสาธารณสุข

กรอบเวลาที่ใช้ในการประเมินคำขอขึ้นทะเบียนยาสำหรับโครงการ
 วิจัยทางคลินิกควรจะต้องเหมาะสมและเพียงพอในการประเมินแฟ้มข้อมูลต่างๆ
 ในขณะเดียวกันต้องให้ความมั่นใจว่าสามารถทำให้เกิดการเข้าถึงกระบวนการ
 รักษาที่เป็นนวัตกรรมใหม่ได้อย่างรวดเร็ว

 หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย ควรจะทำให้มั่นใจ ได้ว่ามีกระบวนการอำนวยความสะดวกและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และทันกาล ในการที่จะทำให้ประเทศยังคงเป็นที่ที่น่าสนใจในการเข้ามาทำการ ศึกษาเชิงทดลองทางคลินิก

 หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย ควรจะมีการ ประเมินคำขอดำเนินการวิจัยทางคลินิกอย่างมีประสิทธิภาพภายในกรอบเวลา ที่กำหนดไว้ชัดเจน

6) การประเมินอย่างรวดเร็วแต่เจาะลึกมีความสำคัญยิ่งสำหรับการวิจัย เชิงทดลองทางคลินิกที่เกี่ยวข้องกับสภาวะทางการแพทย์ ที่สร้างความทรุดโทรม อย่างรุนแรงและ/หรือคุกคามต่อชีวิต และทางเลือกของการรักษายังมีจำกัด หรือไม่มีเลย ดังเช่นผู้ป่วยโรคที่หายากหรือหายากมาก 7) ควรจะให้การสนับสนุนการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกเพื่อพัฒนา เวชภัณฑ์ที่เป็นยากำพร้า (Orphan Medicinal Product) และเป็นเวชภัณฑ์ ที่ใช้สำหรับผู้ที่เป็นโรคที่รุนแรง สร้างความทรุดโทรมและมักคุกคามต่อชีวิต กระทบต่อบุคคลไม่เกิน 1 ใน 50,000 (Ultra Rare Diseases)

 8) ตัวผู้เข้ารับการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกควรจะเป็นตัวแทนของ กลุ่มประชากร เช่น เพศ ช่วงอายุ ที่น่าจะเป็นกลุ่มผู้ใช้เวชภัณฑ์ในการวิจัย เชิงทดลองทางคลินิกนั้นๆ เว้นเสียแต่ กรณีมีเหตุผลที่จำเป็นจริงๆ ระบุไว้ใน โครงร่างการวิจัย

9) ควรส่งเสริมการวิจัยเวชภัณฑ์เพื่อปรับปรุงวิธีการรักษาที่มีอยู่แล้ว สำหรับกลุ่มผู้ที่เปราะบาง เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพหรือผู้สูงวัย ผู้ป่วยที่มีปัญหา จากโรคเรื้อรังหลายโรคประกอบกัน และผู้ที่มีปัญหาจากความผิดปกติ ด้านสุขภาพจิต ควรศึกษาอย่างเต็มรูปแบบถึงผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ซึ่งน่าจะมี คุณค่าทางคลินิกอย่างสำคัญถึงผลการใช้ในกลุ่มเฉพาะเหล่านี้ ซึ่งรวมถึงการ คำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยในกลุ่มดังกล่าว ตลอดจนการปกป้องด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการ วิจัยซึ่งเป็นผู้ป่วยที่จัดอยู่ในกลุ่มดังกล่าว

10) ในกระบวนการพิจารณาอนุมัติ ควรจะเปิดโอกาสให้มีการขยาย กรอบเวลาสำหรับการประเมินเพื่อจะทำให้ผู้สนับสนุนการวิจัยหรือผู้วิจัยได้ตอบ ข้อคำถามหรือข้อวิพากษ์ที่เกิดขึ้นในขณะประเมินคำขออนุมัติทะเบียนยานั้นๆ และควรทำให้มั่นใจได้ว่า ภายในกรอบเวลาที่ขอขยายออกไปนั้นเป็นช่วงเวลา ที่มากพอสำหรับการประเมินข้อมูลอื่นๆ ที่ยื่นเสนอเพิ่มเติมด้วย

11) เพื่อให้เกิดความโปร่งใสของการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิก ข้อมูล จากการวิจัยควรยื่นเพื่อสนับสนุนการยื่นขอการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิก ถ้าการวิจัยนั้นทำการขึ้นทะเบียนและบันทึกไว้ในฐานข้อมูลที่สาธารณะเข้าถึงได้ โดยเป็นฐานข้อมูลที่ไม่มีการเสียค่าใช้จ่าย ยกตัวอย่างเช่น Thai Clinical Trials Registry (TCTR) (http://www.clinicaltrials.in.th/) หรือหน่วยอื่นๆ เช่น World Health Organization Institutional Clinical Trials Registry Platform (http://www.who.int/ictrp/en) หรือของ NIH, USA (https:// clinicaltrials.gov) ผู้ให้ข้อมูลต่อ WHO/ICTRP สร้างและจัดการบันทึก การวิจัยในลักษณะที่สอดคล้องกับเกณฑ์ของ WHO registry ทั้งนี้ควรมี ข้อกำหนดเป็นกรณีพิเศษใช้กับข้อมูลจากการวิจัยที่เกิดก่อนที่มีการใช้ระเบียบนี้

หมายเหตุ: แนวทางปฏิบัตินี้เป็นการดัดแปลงจากส่วนหนึ่งของระเบียบ กฎหมาย Position of the European Parliament ฉบับลงวันที่ 2 เมษายน 2557 ที่ยื่นต่อรัฐสภายุโรปและคณะกรรมการสภาด้านการวิจัยเชิงทดลอง ทางคลินิกด้านเวชภัณฑ์เพื่อใช้ในมนุษย์

3.6 ผู้รับการวิจัย

3.6.1 นิยาม

ผู้รับการวิจัย หรืออาสาสมัคร หรือผู้เข้าร่วมการวิจัย หมายถึง บุคคล ซึ่งสมัครใจหรือยินยอมเข้ารับการวิจัยในมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นผู้ได้รับผลิตภัณฑ์วิจัย หรืออยู่ในกลุ่มเปรียบเทียบก็ตาม

3.6.2 การเลือกและการสรรหาผู้รับการวิจัย

บุคคลที่มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นผู้รับการวิจัย ควรเข้าใจว่าการวิจัยที่ได้ รับการยอมรับด้านจริยธรรม จะให้ความมั่นใจได้ว่า ไม่มีกลุ่มบุคคลหรือชนชั้น บุคคลใดจะแบกภาระและได้ประโยชน์เกินกว่าส่วนแบ่งที่ควรจะได้รับ ประโยชน์ เหล่านี้รวมทั้งประโยชน์โดยตรงต่อผู้รับการวิจัยหรือเป็นความรู้ใหม่ที่อาจได้ จากการวิจัย ผู้วิจัยทางคลินิกมีความรับผิดชอบหลักในการสรรหาผู้รับการวิจัย ต้องมั่นใจว่าได้รับผู้รับการวิจัยที่เหมาะสมเข้าในการศึกษา และได้รับความยินยอม โดยบอกกล่าวเป็นหลักฐานจากผู้รับการวิจัยแต่ละคน การคัดเลือกผู้รับการวิจัย ควรดำเนินการในลักษณะที่กระจายภาระ ด้านประโยชน์ของการวิจัยอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม

การคัดกลุ่มบุคคลหรือชุมชนที่อาจได้รับประโยชน์ออกจากการวิจัยต้อง มีเหตุผลอันสมควร

3.6.3 ความรับผิดชอบ

 หลังจากได้พิจารณาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับความเสี่ยงและประโยชน์ ที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย ตลอดจนการให้ความยินยอมโดยสมัครใจและอิสระ ที่จะเข้ารับการวิจัยแล้ว ผู้รับการวิจัยควรปฏิบัติตามทิศทางที่ได้ระบุไว้ใน เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้รับการวิจัย ที่เจ้าหน้าที่วิจัยแนะนำ

 สตรีที่มีความเสี่ยงอาจตั้งครรภ์ในระหว่างเข้ารับการวิจัยทางคลินิก จำเป็นต้องใช้วิธีคุมกำเนิดที่เชื่อถือได้ที่แพทย์ผู้วิจัยแนะนำในขณะเข้ารับการวิจัย

 ผู้รับการวิจัยควรรายงานหรือแจ้งผู้วิจัยหากเกิดเหตุการณ์ไม่พึง ประสงค์ใดๆ ขึ้นในระหว่างเข้ารับการวิจัย

4) ผู้รับการวิจัย ควรเก็บเอกสารใบยินยอมที่ได้รับจากผู้วิจัยไว้เป็นความลับ

 ผู้รับการวิจัยควรแจ้งผู้วิจัยเมื่อ เขา/เธอต้องการถอนตัวออกจาก การวิจัย และอนุญาตให้ผู้วิจัยตรวจติดตามเมื่อจำเป็น

 ผู้รับการวิจัยทุกคน ต้องอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการจริยธรรม แม้ว่าการวิจัยบางชนิดอาจได้รับการยกเว้นหรือได้รับการพิจารณาแบบเร็ว

 ผู้รับการวิจัย ควรติดต่อคณะกรรมการจริยธรรมเมื่อมีการเบี่ยงเบน หรือการไม่ปฏิบัติตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารข้อมูลคำอธิบายที่ผู้วิจัยหรือ เจ้าหน้าที่วิจัยจัดทำขึ้น

3.6.4 การให้ความยินยอมของผู้รับการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าว

 การให้ความยินยอมเป็นกระบวนการที่ผู้ที่จะเป็นผู้รับการวิจัยได้ยืนยัน ความสมัครใจว่า เขา/เธอยินดีเข้ารับการวิจัยในโครงการวิจัยนั้นๆ หลังจากได้รับ การบอกกล่าวข้อมูลการวิจัยทุกแง่มุม

 การให้ความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวจัดทำเป็นหลักฐาน โดยการลงนาม และวันที่ ในแบบเอกสารแสดงความยินยอม

 การให้ความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว ประกันได้ว่าผู้ที่จะเข้า เป็นผู้รับการวิจัยเข้าใจลักษณะการวิจัยและสามารถตัดสินใจได้อย่างมีความรู้ และโดยสมัครใจว่าจะเข้ารับการวิจัย หรือไม่เข้ารับการวิจัย

 ผู้ที่จะเป็นผู้รับการวิจัยควรพิจารณาข้อมูลที่สำคัญในแบบเอกสาร แสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว และข้อมูลต่างๆ ที่ได้เขียนไว้ใน เอกสารที่จัดให้

 หากผู้ที่จะเข้ารับการวิจัยไม่สามารถให้ความยินยอมได้ด้วยตนเอง ต้องให้ผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้แทนตามกฎหมายเป็นผู้ให้ความยินยอม (ยกเว้นมีกฎหมายหรือข้อกำหนดของประเทศ)

การให้ความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว เป็นกระบวนการ
 ต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นเพียงกระดาษ หรือไม่มีความต่อเนื่องตลอดระยะเวลา
 การวิจัย

กระบวนการให้ความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว มีคำอธิบายอยู่ใน คำประกาศกรุงเฮลซิงกิ ฉบับปี ค.ศ. 2013

3.6.5 วิธีการลดการเชิญชวนเกินเหมาะสมให้เข้ารับการวิจัย

 ผู้รับการวิจัยอาจได้รับเงินชดเชยจากการสูญเสียรายได้ ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดจากการเข้ารับการวิจัย ผู้รับการวิจัยอาจได้รับการ บริการทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ผู้รับการวิจัยโดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการวิจัย

อาจได้รับเงินชดเชยสำหรับความไม่สะดวกสบายและเสียเวลาได้เช่นกัน 3) การจ่ายเงินไม่ควรมากเกินไป หรือได้รับการบริการทางการแพทย์ ที่มีราคาแพงมาก จนทำให้เป็นการชักจูงผู้ที่จะเข้ารับการวิจัยให้ความยินยอม โดยไม่ได้ใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรองให้ดี (เรียก "การชักจูงเกินเหตุ หรือ undue inducement")

 การจ่ายเงินให้ผู้รับการวิจัย ควรแบ่งให้เป็นงวด และไม่สามารถ กำหนดว่าจะให้เงินก็ต่อเมื่อได้รับการวิจัยจนเสร็จสิ้น

 การจ่ายเงินทุกอย่าง การจ่ายเงินคืนสำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆ และ การให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้รับการวิจัย จะต้องผ่านการพิจารณาอนุมัติ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ก่อน

มีการอธิบายเกี่ยวกับการให้เงินตอบแทนที่เป็นที่ยอมรับและที่ไม่เป็นที่ ยอมรับในแนวทางสากลของ CIOMS (Council for International Organizations of Medical Sciences)

 6) บุคคลที่ไร้ความสามารถจัดว่าเป็นบุคคลเปราะบาง ที่จะฉวยประโยชน์ จากผู้ดูแลเพื่อให้ได้เงิน การขอความยินยอมจากผู้ดูแลบุคคลที่ไร้ความสามารถ จึงไม่ควรเสนอให้เงินตอบแทนที่เกินไปกว่าเงินชดเชยค่าเดินทางและค่าใช้จ่าย อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

 ผู้รับการวิจัยที่ขอถอนตัวออกจากการวิจัยด้วยเหตุผลเกี่ยวกับการวิจัย เช่น อาการข้างเคียงจากยาที่ศึกษา ซึ่งไม่สามารถรับได้ หรือด้วยเหตุผล ด้านสุขภาพ ควรได้รับเงินชดเชยเต็มตามจำนวนเท่ากับการเข้ารับการวิจัยครบ

ผู้รับการวิจัยที่ขอถอนตัวออกจากการวิจัยด้วยเหตุผลอื่นใด
 ควรได้รับการจ่ายเงินตามส่วนที่ได้เข้ารับการวิจัยแล้ว

 ผู้วิจัยมีสิทธิระงับการจ่ายเงินบางส่วนหรือทั้งหมด ในกรณีที่ถอน ผู้รับการวิจัยออกจากการศึกษาอันเป็นผลมาจากการที่ผู้รับการวิจัยไม่ปฏิบัติ ตามวิธีการวิจัย

3.6.6 การพิจารณาประโยชน์และความเสี่ยง

 ผู้ที่จะเข้ารับการวิจัยควรตัดสินใจเข้ารับการวิจัยบนพื้นฐานข้อมูล จากผู้วิจัย ที่ให้ประกันว่าประโยขน์และความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้นกับผู้รับการวิจัย มีสมดุลย์ และได้ลดความเสี่ยงให้น้อยลง

2) สิ่งแทรกแซง (Intervention) หรือวิธีการที่นำมาศึกษายังไม่แน่นอน ว่ามีโอกาสให้ประโยชน์ต่อผู้รับการวิจัยโดยตรงในการวินิจฉัย ให้ผลการรักษา หรือป้องกันโรค จะต้องมีเหตุผลสมควรจากการคาดหวังล่วงหน้าด้านความเสี่ยง และประโยชน์ว่าอย่างน้อยที่สุดจะให้ประโยชน์ต่อผู้รับการวิจัยเท่ากับ ทางเลือกอื่นที่มีอยู่ หรือมิฉะนั้นสิ่งแทรกแซง (Intervention) นั้นต้องมีเหตุผล สมควรคาดได้ว่าจะให้ประโยชน์ต่อสังคม (นำความรู้ไปใช้ได้ทั่วไป)

 ความเสี่ยงที่เกิดจากสิ่งแทรกแซง (Intervention) นั้นต้องสมเหตุผล กับความรู้ที่สำคัญที่เกิดจากการวิจัย

4) เมื่อมีเหตุผลทั้งด้านจริยธรรมและวิทยาศาสตร์เหมาะสมที่จะทำ วิจัยในผู้รับการวิจัยที่ไม่สามารถให้ความยินยอมได้ด้วยตนเอง ความเสี่ยงที่อาจ เกิดขึ้นจากสิ่งแทรกแซง (Intervention) ซึ่งไม่ก่อประโยชน์โดยตรงต่อผู้รับ การวิจัย ไม่ควรเกินความเสี่ยงเล็กน้อยที่เกิดจากการตรวจร่างกายหรือ การตรวจด้านจิตใจประจำของบุคคลเหล่านั้น อาจอนุญาตให้ทำวิจัยได้หากความ เสี่ยงเพิ่มขึ้นจากความเสี่ยงดังกล่าวเพียงเล็กน้อย ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ หรือทางการแพทย์ที่มาลบล้าง และคณะกรรมการจริยธรรมได้ให้การอนุมัติ การตอบแทนที่ยอมรับได้ ผู้รับการวิจัยอาจได้รับเงินคืนสำหรับ ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ การสูญเสียรายได้ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้า รับการวิจัย สำหรับผู้รับการวิจัยที่ไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการวิจัย อาจได้รับเงินจำนวนหนึ่งสำหรับความไม่สะดวกเนื่องจากการเข้ารับการวิจัย ผู้รับการวิจัยทุกคนอาจได้รับการบริการทางการแพทย์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และได้รับวิธีดำเนินการและการทดสอบโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

การตอบแทนที่ยอมรับไม่ได้ การจ่ายเงินหรือให้สิ่งของแก่ผู้รับการวิจัย ไม่ควรมากเกินไปจนซักจูงให้บุคคลเหล่านั้นเข้ามารับความเสี่ยงมากเกินไป หรือเข้ามาเป็นอาสาสมัครโดยที่ขัดแย้งกับการพิจารณาตัดสินใจที่ดีกว่า การจ่ายเงิน หรือให้รางวัลที่เป็นการทำลายความสามารถในการให้ความยินยอมอย่างอิสระ ทำให้ความยินยอมเป็นโมฆะ อาจเป็นการยากที่จะแยกแยะระหว่างการตอบแทน ที่เหมาะสมกับการใช้อิทธิพลเกินเหมาะสมที่ทำให้เข้ารับการวิจัย คนว่างงาน หรือนักเรียนอาจมีมุมมองต่อสัญญาการให้ค่าตอบแทนแตกต่างไปจากคนที่มีงานทำ คนที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์อาจจะ หรืออาจจะไม่ถูกซักจูงเกินควร ให้เข้ารับการวิจัยเพียงเพื่อให้ได้รับบริการทางการแพทย์ ผู้ที่จะเข้ามารับการวิจัย อาจถูกซักจูงให้เข้ารับการวิจัยเพื่อให้ได้รับการวินิจฉัย หรือการเข้าถึงยา ซึ่งปกติไม่มีให้ คณะกรรมการจริยธรรมในประเทศอาจพบว่าการซักจูงนั้นสามารถ ยอมรับได้

บรรณานุกรม

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects. Geneva: CIOMS; 2002.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Epidemiological Studies. Geneva: CIOMS; 2008.

World Medical Association. Declaration of Helsinki 2013. http://www.wma.net/en/30publications/10policies/b3/index.html, accessed: 22-Feb-15

European Parliament. Position of the European Parliament adopted at first reading on 2 April 2014 with a view to the adoption of Regulation (EU) No .../2014 of the European Parliament and of the Council on clinical trials on medicinal products for human use, and repealing Directive 2001/20/EC (Text with EEA relevance). http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc. do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2014-0273+0+DOC+XML+V0//EN, accessed: 22-Feb-15

Food and Drug Administration (FDA). *Rules, Procedures, and Terms to Recognise Ethics Committees to Review Drug Clinical Trials.* Bangkok: The Royal Gazette 2013; 130 (Suppl. 135 d), (Thai), 12. Forum for Ethical Review Committees in Thailand. *The Ethical Guidelines for Research on Human Subject in Thailand (2007).* http://www.fercit.org/file/Guideline_English_version.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH), ICH Harmonised Tripartite Guideline, Guideline for Good Clinical Practice E6(R1), Current Step 4 version, dated 10 June 1996. <u>http://</u> www.ich.org/fileadmin/Public_Web_Site/ICH_Products/Guidelines/ Efficacy/E6/E6_R1_Guideline.pdf, accessed: 22-Feb-15

Office for Human Research Protections (OHRP). <u>http://www.</u> <u>hhs.gov/ohrp/,</u> accessed: 22-Feb-15

Steneck NH. *ORI Introduction to the Responsible Conduct of Research, Revised edition, August 2007.* Washington DC: , U.S. Government Printing Office.

World Health Organization (WHO). *Handbook for Good Clinical Practice (GCP): Guidance for Implementation.* Geneva: WHO; 2002

World Health Organization (WHO). Standards and Operational Guidance for Ethics Review of Health-Related Research with Human Participants, <u>http://whqlibdoc.who.int/</u> publications/2011/9789241502948_eng.pdf, accessed: 22-Feb-15 4

การทำให้นโยบายและแนวทางปฏิบัติสำหรับ การวิจัยในมนุษย์บรรลุผล

4.1 คุณภาพของการวิจัยในมนุษย์

คำแนะนำใน "นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติการวิจัยในมุษย์" เล่มนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้การดำเนินการวิจัยในมนุษย์ในประเทศไทย มีคุณภาพสูง และประกันต่อสาธารณชนในเรื่องคุณภาพของการวิจัยในประเทศ

คุณภาพการวิจัยในมนุษย์ หมายถึง

 ความถูกต้องตามหลักมาตรฐานวิทยาศาสตร์ (Scientific Integrity) และความถูกต้องเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ของผลการศึกษาวิจัยในมนุษย์

 การดำเนินการวิจัยได้ปฏิบัติตามหลักการทางจริยธรรมของการวิจัย ในมนุษย์ มาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) และ กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

4.2 ความรับผิดชอบร่วมกันในคุณภาพของงานวิจัยในมนุษย์

คุณภาพการวิจัยในมนุษย์เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องหลัก ในการดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์ ได้แก่ ผู้สนับสนุนการวิจัย สถาบัน ผู้วิจัย คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย เพื่อให้จุดมุ่งหมายของคำแนะนำนี้บรรลุผล ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หลักทั้งหมด ต้องปฏิบัติตามภาระผูกพันที่มีต่อความรับผิดชอบร่วมกันนี้โดยจัด ให้มีระบบการจัดการคุณภาพของกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์ ในส่วนที่รับผิดชอบ

4.3 เป้าหมายของระบบการจัดการคุณภาพของการวิจัยในมนุษย์

เป้าหมายของระบบการจัดการคุณภาพของการวิจัยในมนุษย์ ได้แก่

 การบริหารจัดการ และการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ ของกระบวนการ และวิธีปฏิบัติงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ และการกำกับ ดูแลการวิจัยในมนุษย์อย่างต่อเนื่อง

 การรับประกันว่าการดำเนินการวิจัยได้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมของ การวิจัยในมนุษย์ มาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) และกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

 การรับประกันว่าผู้รับการวิจัยได้รับการคุ้มครองปกป้อง และการ รับประกันคุณภาพ และความถูกต้องเชื่อถือได้ของผลการวิจัย

 การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักในการ ดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์

4.4 การดำเนินการระบบการจัดการคุณภาพของการวิจัยในมนุษย์ 4.4.1 การเป็นผู้นำและพันธกรณีที่มีต่อคุณภาพการวิจัยในมนุษย์ของ ผู้บริหาร เป็นปัจจัยพื้นฐาน

ผู้บริหารขององค์กรที่เกี่ยวข้องควรแสดงให้เห็นถึง พันธกรณีที่มีต่อ ระบบการจัดการคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดยปฏิบัติตามความรับผิดชอบ ต่อไปนี้ กำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพขององค์กรในการ ดำเนินการ และ/หรือการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์อย่างชัดเจน และดำเนิน การตามนโยบายและวัตถุประสงค์นั้น

 ส่งเสริมการจัดการคุณภาพการวิจัยในมนุษย์ ได้แก่ การมีแผน คุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การรับประกันคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง ของกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมการจัดการคุณภาพการวิจัยในมนุษย์
 ของบุคลากรทุกระดับในองค์กร

 4) จัดให้มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการดำเนินการ และการพัฒนา ระบบการจัดการคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้แก่ ทรัพยากรด้านการเงิน ทรัพยากรมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

 ทำให้มั่นใจว่าได้มีการกำหนดบทบาทความรับผิดชอบและอำนาจ หน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์ และมีการสื่อสารภายใน องค์กรให้รับทราบถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบนั้น

 6) จัดให้มีระบบการสื่อสารภายในที่ชัดเจน และส่งเสริมให้มีการสื่อสาร แบบสองทิศทางที่ดี ระหว่างหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร

 แต่งตั้งบุคลากรที่อาวุโสและมีอำนาจบริหารจัดการ (อาจใช้ชื่อ ตำแหน่งว่า "ผู้จัดการคุณภาพ") เพื่อสร้างความมั่นใจว่า ระบบการจัดการ คุณภาพดำเนินการต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ

 8) ทบทวนและประเมินผลการปฏิบัติงานของระบบการจัดการคุณภาพ อย่างสม่ำเสมอ 4.4.2 ควรมีการกำหนดและส่งเสริมหน้าที่และความรับผิดชอบ และ การฝึกอบรมที่จำเป็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักควรดำเนินการต่อไปนี้

 กำหนดแผนผังโครงสร้างและการทำงานขององค์กร บันทึกข้อมูล เหล่านี้เป็นเอกสาร และแก้ไขข้อมูลเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ข้อมูล เป็นปัจจุบัน

 กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในแต่ละงาน รวมทั้งคุณสมบัติ ความสามารถ และการฝึกอบรมที่จำเป็นของแต่ละบทบาท หน้าที่ และบันทึกข้อมูลเหล่านี้เป็นเอกสาร และการแก้ไขเอกสารเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน

 จัดให้มีการฝึกอบรมและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพแก่บุคลากร เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถและตระหนักถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ ด้านคุณภาพของการดำเนินการวิจัยในมนุษย์

 4) จัดให้มีระบบการขอบคุณหรือยกย่องการมีส่วนร่วม และการใช้ความ พยายามของบุคลากรซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของคุณภาพการวิจัยในมนุษย์

4.4.3 ควรมีการกำหนดกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์ และควรมีการบันทึก กระบวนการและวิธีปฏิบัติงานเหล่านี้เป็นเอกสาร

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรดำเนินการต่อไปนี้

 มีความเข้าใจ และมีการกำหนดกระบวนการและวิธีปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์ รวมทั้ง การประสานและปฏิบัติงานร่วมกัน ระหว่างกระบวนการต่างๆ อย่างชัดเจน

 กำหนดเกณฑ์และวิธีการประเมินที่จำเป็น เพื่อรับประกันว่า กระบวนการและวิธีปฏิบัติงานเหล่านี้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพของการดำเนินการวิจัยในมนุษย์

 จัดทำและจัดเก็บรักษาเอกสารที่บันทึกกระบวนการและวิธีปฏิบัติงาน เหล่านี้ ได้แก่ นโยบายและวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ วิธีดำเนินการมาตรฐาน คู่มือการปฏิบัติงาน แบบรายการตรวจสอบการทำงาน และแบบฟอร์มต่างๆ และกำหนดวิธีการแก้ไขเอกสารเหล่านี้ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือ วิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน

กระบวนการและวิธีปฏิบัติงานต่างๆ ที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรกำหนด ให้มีในระบบการจัดการคุณภาพของตนเอง มีดังต่อไปนี้

(ก) ผู้สนับสนุนการวิจัย

ผู้สนับสนุนการวิจัยควรกำหนดและปฏิบัติตามกระบวนการและวิธีปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งจัดทำและจัดเก็บรักษาเอกสารของ กระบวนการและวิธีปฏิบัติงานเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ (แต่ไม่จำกัดเพียงเท่านี้)

- การพัฒนา การพิจารณาทบทวน และการอนุมัติเอกสารต่อไปนี้ โครงร่างการวิจัย เอกสารขอความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว เอกสารคู่มือผู้วิจัย แบบรายงานข้อมูลการวิจัย และ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย รวมทั้งการแก้ไขเอกสาร เหล่านี้เมื่อมีข้อมูลใหม่
- การประเมินและการคัดเลือกผู้วิจัยและบุคลากรในสถานที่ ทำการวิจัย ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- การจัดส่ง การจัดการ และการบันทึกจำนวนรับ จ่าย ใช้ และ ้คืนยาวิจัย หรือผลิตทางการแพทย์อื่นๆ ที่ใช้ในการวิจัย
- การควบคุมกำกับดูแล และการรายงานข้อมูลเกี่ยวข้อง ความปลอดภัย
- การบันทึก การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และเชื่อถือได้ (Verification and Validation) การจัดเก็บ การปกป้อง การวิเคราะห์ และการรายงานข้อมูลการวิจัย ทั้งนี้เพื่อรับประกัน

ว่าข้อมูลและรายงานผลสรุปการวิจัยมีคุณภาพ และมีความ ครบถ้วนสมบูรณ์ถูกต้องเชื่อถือได้

- การจัดเก็บเอกสารสำคัญแยกตามหมวดหมู่ในแฟ้ม การดูแล รักษาเอกสารสำคัญ และการจัดเก็บเอกสารสำคัญเมื่องานวิจัย สิ้นสุดลง ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากลของการปฏิบัติการ วิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP)
- การกำกับดูแลการวิจัย เพื่อรับประกันว่า การดำเนินการวิจัย ปฏิบัติตามโครงร่างการวิจัย หลักการของมาตรฐานสากลของ การปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) และกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- การตรวจสอบการวิจัย (Audit) เพื่อตรวจสอบว่า มีการกำกับ ดูแลการวิจัยอย่างเหมาะสม และระบบการควบคุมคุณภาพ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
- (ข) ผู้วิจัยและสถาบัน

ผู้วิจัยและสถาบันควรกำหนดและปฏิบัติตามกระบวนการและวิธีปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งจัดทำและจัดเก็บรักษาเอกสารกระบวนการ และวิธีปฏิบัติงานเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ (แต่ไม่จำกัดเพียงเท่านี้)

- การติดต่อสื่อสารกับคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ในช่วงระหว่างการเตรียมการวิจัย การดำเนินการวิจัย และ เมื่อสิ้นสุดการวิจัย
- การคัดเลือกผู้รับการวิจัย และการคงอยู่ในโครงการวิจัยของ ผู้รับการวิจัยจนสิ้นสุดการวิจัย
- การดำเนินการ และการบันทึกขบวนการการบอกกล่าวเพื่อ
 ขอความยินยอม และการแก้ไขเอกสารการบอกกล่าวเพื่อขอ
 ความยินยอมเมื่อมีข้อมูลใหม่

- การจัดการ การบันทึก และการรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ทั้งที่ร้ายแรงและไม่ร้ายแรง
- การจัดเก็บรักษา การจ่าย การทำลาย และการบันทึกจำนวน
 รับ จ่าย ใช้ และคืนยาวิจัย หรือผลิตภัณฑ์ที่ศึกษาวิจัยอื่นๆ
- การเตรียมการ และการบันทึกข้อมูลในเอกสารต้นฉบับที่
 เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- การจัดเก็บเอกสารสำคัญแยกตามหมวดหมู่ในแฟ้ม การดูแล รักษาเอกสารสำคัญ และการจัดเก็บเอกสารสำคัญเมื่องานวิจัย สิ้นสุดลง ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัย ทางคลินิกที่ดี (ICH GCP)
- การจัดการและการรายงานเมื่อเกิดกรณีการไม่ปฏิบัติตามโครงร่าง การวิจัย การฝ่าฝืนโครงร่างการวิจัยที่ร้ายแรง และประเด็น ความปลอดภัยที่สำคัญต้องรายงานเร่งด่วน
- (ค) คณะกรรมการจริยธรรม

คณะกรรมการจริยธรรม ควรกำหนดและปฏิบัติตามกระบวนการและ วิธีปฏิบัติงาน ตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งจัดทำและจัดเก็บรักษา เอกสารกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ (แต่ไม่จำกัดเพียงเท่านี้)

- องค์ประกอบและกระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการ
 จริยธรรม รวมทั้งคุณสมบัติและการฝึกอบรมที่จำเป็นของ กรรมการ
- กระบวนการทบทวนและพิจารณาโครงร่างการวิจัยที่นำเสนอ ครั้งแรก และการทบทวนและพิจารณาโครงร่างการวิจัยต่อเนื่อง
- การทบทวนและพิจารณารายงานความปลอดภัย และข้อมูล
 เกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตรายและประโยชน์ของการวิจัยที่มี
 นัยสำคัญ

- การทบทวนและพิจารณารายงานผลการศึกษาวิจัยของโครงการ
 วิจัยที่ได้รับการอนุมัติ
- การติดต่อสื่อสารกับผู้วิจัยและสถาบัน
- การจัดการกรณีการไม่ปฏิบัติตามโครงการร่างวิจัย หลักจริยธรรม ของการวิจัยในมนุษย์ มาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัย ทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) และข้อกำหนดในกฎหมายและ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- การรักษาความลับของข้อมูลวิจัย
- การจัดการเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนในการดำเนินการการวิจัย ในมนุษย์

(ง) หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย ได้แก่ หน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแลผลิตภัณฑ์ที่วิจัย (เช่น สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา) หน่วยงานที่กำกับดูแลมาตรฐานการวิจัยในมนุษย์ (เช่น สำนักงาน มาตรฐานการวิจัยในคน) หน่วยงานรัฐที่ควบคุมกำกับดูแลโครงการวิจัยที่ได้ รับทุนรัฐบาล

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมาย ควรกำหนดและ ปฏิบัติตามกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมกำกับดูแล ตามกฎข้อบังคับของการวิจัยในมนุษย์ และตามแนวทางปฏิบัติการทบทวนและ พิจารณาที่ดี (Good Review Practices) รวมทั้งจัดทำและจัดเก็บรักษาเอกสาร กระบวนการและวิธีปฏิบัติงานเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ (แต่ไม่จำกัดเพียงเท่านี้)

- การยื่น การทบทวนและพิจารณา และการอนุมัติคำขออนุมัติ และการรายงานความปลอดภัย
- การติดต่อสื่อสารกับผู้สนับสนุนการวิจัยและองค์กรหลักอื่นๆ
- การดำเนินการการตรวจตราการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (GCP Inspection) และ การรายงานและการติดตามผลการตรวจตรา

 การบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบและข้อบังคับ ซึ่งรวมถึง การแจ้งผลการตรวจการฝ่าฝืนและการประเมินบทลงโทษ ขั้นตอนการขออุทธรณ์ และการแจ้งผลการพิจารณาการฝ่าฝืน และบทลงโทษขั้นสุดท้าย

4.4.4 ควรจัดให้มีระบบการจัดการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการ จัดการคุณภาพในทุกระดับขององค์กร และการดำเนินการเพื่อบรรลุผล อย่างต่อเนื่อง

ระบบการจัดการเอกสาร เป็นส่วนประกอบสำคัญของระบบการจัดการ คุณภาพการวิจัยในมนุษย์ โดยมีการจัดการในหลายรูปแบบได้แก่ กระดาษ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และภาพถ่าย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการ คุณภาพประกอบด้วยเอกสาร 2 ประเภทหลัก ได้แก่ เอกสารปฏิบัติการ และ เอกสารบันทึกหรือรายงาน

 เอกสารปฏิบัติการ เป็นเอกสารที่กำหนดทิศทาง และระบุข้อกำหนด ของการดำเนินการ และการกำกับดูแลการวิจัยในมนุษย์ เอกสารเหล่านี้ ได้แก่ แผนผังโครงสร้างและการทำงานขององค์กร นโยบาย และวัตถุประสงค์ ด้านคุณภาพ แผนคุณภาพ วิธีดำเนินการมาตรฐาน คู่มือการปฏิบัติงาน แบบรายการ ตรวจสอบการทำงาน และแบบฟอร์มต่างๆ

 2) เอกสารบันทึกหรือรายงาน เป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นว่า กิจกรรม หลักของการดำเนินการวิจัย และผลของกิจกรรมนั้นเป็นไปตามข้อกำหนด ของมาตรฐานคุณภาพ และกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงเอกสาร สำคัญ ตามที่ระบุในมาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP)

ระบบการจัดการเอกสารมีจุดมุ่งหมายต่อไปนี้

 ช่วยให้กิจกรรมหลักของการดำเนินการวิจัยมีการลงมือปฏิบัติจริง และทำให้มั่นใจได้ว่าการบันทึกข้อมูลจากการวิจัยเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน ช่วยกำกับดูแลและประเมินว่ากิจกรรมหลักของการดำเนินการวิจัย และผลของกิจกรรมนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานคุณภาพ และกฎ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องหรือไม่

ช่วยประเมินคุณภาพของข้อมูลจากการวิจัย

- ช่วยประเมินประสิทธิภาพของระบบการจัดการคุณภาพ
- 5) ส่งเสริมการสื่อสารภายในและภายนอก และการแบ่งปันความรู้

ระบบการจัดการคุณภาพของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักกับการวิจัยในมนุษย์ ควรกำหนดให้มีการจัดการเอกสารตามแนวทางปฏิบัติการจัดการเอกสารที่ดี (Good Documentation Practices) และมีการควบคุมเอกสาร และการควบคุม การบันทึกข้อมูล

กระบวนการควบคุมเอกสาร ประกอบด้วย

1) การทบทวน พิจารณา และอนุมัติเอกสารก่อนประกาศหรือเผยแพร่

การปรับปรุงหรือแก้ไขเอกสารในกรณีจำเป็น และการทบทวน
 พิจารณา และอนุมัติเอกสารฉบับปรับปรุงหรือแก้ไขใหม่นั้น

 การกำหนดหมายเลขกำกับเอกสารแต่ละฉบับ เพื่อทำให้ระบุได้อย่าง ชัดเจนว่า เอกสารฉบับใดมีการปรับปรุงหรือแก้ไข และเป็นเอกสารฉบับปัจจุบัน

 กระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่า สามารถนำเอกสารฉบับปัจจุบันมาใช้ได้ ทันที ในเวลาที่ต้องการใช้ และป้องกันการนำเอาเอกสารที่ยกเลิกการใช้มาใช้ โดยไม่ได้ตั้งใจ

5) กระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่า เอกสารจากแหล่งภายนอกได้ถูกระบุ และควบคุมการนำไปใช้หรือเผยแพร่

การจัดเก็บเป็นหมวดหมู่และการรักษาเอกสาร

กระบวนการควบคุมการบันทึกข้อมูล ประกอบด้วย

 กระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่า ข้อมูลที่บันทึก ถูกต้อง อ่านออก ครบถ้วน ได้จากแหล่งกำเนิด และสามารถระบุเจ้าของและผู้บันทึกข้อมูล และเวลาที่ได้รับและบันทึกข้อมูล รวมทั้งเป็นข้อมูลปัจจุบันในเวลาที่มีการบันทึก

 กระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่า สามารถตรวจสอบข้อมูลที่บันทึก ย้อนกลับไปได้ และหากมีการแก้ไขข้อมูล ผู้แก้ไขข้อมูลนั้นได้ลงชื่อและวันที่ ที่แก้ไขกำกับไว้

 การระบุตำแหน่ง วิธีการจัดเก็บ การปกป้อง และการเรียกคืนข้อมูล ที่เก็บบันทึก รวมทั้งการเก็บรักษา และการทำลายข้อมูลหลังสิ้นสุดการใช้

4.4.5 การจัดให้มีระบบกำกับดูแล (Monitoring) ระบบรับประกัน คุณภาพ และระบบการจัดการกรณีไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐาน เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่จะยืนยันว่า กิจกรรมหลักของการดำเนินการวิจัยได้ปฏิบัติ ตามมาตรฐานคุณภาพ และเพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ และ ระบบการจัดการคุณภาพมีประสิทธิภาพ

1) ระบบกำกับดูแล

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลักทุกฝ่ายควรพัฒนาระบบกำกับดูแลที่ง่าย และ มีประสิทธิภาพสำหรับโครงการวิจัยในมนุษย์แต่ละโครงการ และดำเนินการ ตามระบบเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของระบบการกำกับดูแล ได้แก่

(ก) เพื่อตรวจสอบและทำให้มั่นใจว่า การดำเนินการวิจัย การบันทึก และรายงานผลการวิจัยเป็นไปตาม โครงร่างการวิจัย วิธีดำเนินการมาตรฐาน และ/หรือ คู่มือการปฏิบัติงาน มาตรฐานสากลของการปฏิบัติการวิจัยทาง คลินิกที่ดี (ICH GCP) และข้อกำหนดในกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

(ข) เพื่อทำให้มั่นใจว่า ความก้าวหน้าของการดำเนินการวิจัย เป็นไปตามแผนการวิจัย ระดับความเสี่ยงต่ออันตราย ที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการวิจัย ในมนุษย์แต่ละโครงการ เป็นปัจจัยกำหนดขอบเขตและวิธีการกำกับดูแลระดับ ของความเสี่ยงต่ออันตราย ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ประเภท และความซับซ้อน ของการวิจัยในมนุษย์ ความอ่อนด้อย เปราะบาง หรือการไม่สามารถปกป้อง ตนเองของประชากรที่จะศึกษาทดลอง ลักษณะของสิ่งที่จะศึกษาทดลอง (เช่น วิธีการรักษา) ขั้นตอนการศึกษาทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ผลการศึกษาทดลอง

ดังนั้นเพื่อให้แผนการกำกับดูแลของโครงการวิจัยแต่ละโครงการ มีประสิทธิภาพ ควรมีการประเมินความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าวตั้งแต่ ก่อนดำเนินการวิจัย และประเมินต่อเนื่องตลอดช่วงการดำเนินการวิจัย

2) ระบบประกันคุณภาพ

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักทุกฝ่ายควรพัฒนา ระบบประกันคุณภาพ ในระบบ การจัดการคุณภาพ และดำเนินการตามระบบเพื่อบรรลุผล

ระบบประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผน และการปฏิบัติงาน อย่างเป็นระบบ ของระบบการจัดการคุณภาพ เพื่อทำให้มั่นใจว่า ข้อกำหนด มาตรฐานคุณภาพของกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานต่างๆ ในระบบบรรลุเป้าหมาย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรณีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพในระหว่าง ดำเนินการวิจัย และเพื่อหาช่องทางในการปรับปรุงคุณภาพของระบบการจัดการ คุณภาพอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมหลักของระบบประกันคุณภาพประกอบด้วย การวางแผนการรับประกันคุณภาพ การดำเนินการตรวจสอบการวิจัย ทั้งภายใน และภายนอก และการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของระบบการ จัดการคุณภาพ

การดำเนินการตรวจสอบการวิจัยต้องเป็นอิสระ และหลักฐานของการ ดำเนินการ และผลการวิจัยในมนุษย์ต้องได้รับการทบทวนและพิจารณาอย่าง เป็นระบบ โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่ลำเอียง โดยมีวัตถุประสงค์

นโยบายแห่งชาติและแนวทางปฏิบัติการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ | 59

เพื่อประเมินระดับการบรรลุเป้าหมายข้อกำหนดมาตรฐานคุณภาพ ของกระบวนการและวิธีปฏิบัติงานต่างๆ ในระบบการจัดการคุณภาพ และเพื่อตรวจ สอบว่า การวิจัยในมนุษย์มีการดำเนินการตามมาตรฐานสากลของการปฏิบัติการ ้วิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) และข้อกำหนดในกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

หลังจากกระบวนการตรวจสอบเสร็จสิ้นลง ผู้ตรวจสอบควรจัดทำรายงาน ผลการตรวจสอบการวิจัย และแจ้งไปยังผู้ถูกตรวจสอบ รายงานประกอบด้วย ผลการตรวจพบปัญหาและช่องว่างมาตรฐานคุณภาพที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ผู้ถูกตรวจสอบต้องจัดทำแผนการดำเนินการแก้ไขและดำเนินการป้องกัน และ ดำเนินการตามแผนนี้จนบรรลุผล และรายงานแผน และผลการดำเนินการส่งไป ยังผู้ตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบต้องทบทวน พิจารณา และตรวจยืนยันความถูกต้อง ของผลการดำเนินการแก้ไขและป้องกัน การตรวจสอบเสร็จสมบูรณ์เมื่อผู้ตรวจ สอบพอใจกับผลการแก้ไขและป้องกัน

ระบบการจัดการกรณีไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐาน

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักทุกฝ่ายควรพัฒนาระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ กรณีไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐาน ในระบบการจัดการคุณภาพขององค์กร และดำเนินการตามระบบเพื่อบรรลุผล

การจัดการกรณีไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ เป็นกิจกรรมที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพการวิจัยในมนุษย์อย่างต่อเนื่อง และมีความเกี่ยวข้องกันกับการกำกับดูแลและการประกันคุณภาพ ประกอบด้วย กิจกรรมต่อไปนี้

(ก) การประเมินความเสี่ยงของการเกิดเหตุการณ์การไม่ปฏิบัติตาม ข้อกำหนดมาตรฐาน

(ข) การเฝ้าระวังและระบุชี้เหตุการณ์การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด มาตรฐาน

(ค) การริเริ่มการแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างครอบคลุม เพื่อ แก้ไข ค้นหาและกำจัดต้นเหตุของเหตุการณ์นั้น

(ง) การริเริ่มการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ เพื่อกำจัดต้นเหตุของ
 เหตุการณ์ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานที่อาจจะเกิดขึ้นซ้ำในอนาคต

4) การทบทวนพิจารณาผลการปฏิบัติงานด้านคุณภาพของผู้บริหาร

ฝ่ายบริหารควรทบทวนพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานด้านคุณภาพ ของระบบการจัดการคุณภาพ รวมทั้งรายงานผลการตรวจสอบการวิจัย อย่างน้อยปีละครั้ง ควรค้นหาโอกาสของการพัฒนาคุณภาพ และควรส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพของระบบการจัดการคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ในทุกระดับขององค์กร

บรรณานุกรม

European Commission, Health, and Consumer Directorate-General. EudraLex The Rules Governing Medicinal Products in the European Union, Volume 4: Good Manufacturing Practice Medicinal Products for Human and Veterinary Use, 2010, Chapter 4: Documentation. http://ec.europa.eu/health/files/eudralex/vol-4/ chapter4_01-2011_en.pdf, accessed: 22-Feb-15

European Medicines Agency (EMA). *Reflection Paper on Risk Based Quality Management in Clinical Trials, 2013, EMA/269011/2013.* http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/ <u>Scientific_guideline/2013/11/WC500155491.pdf</u>, accessed: 22-Feb-15

International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH). ICH Harmonised Tripartite Guideline, Guideline for Good Clinical Practice E6 (R1), Current Step 4 version, dated 10 June 1996. <u>http://</u> www.ich.org/fileadmin/Public_Web_Site/ICH_Products/Guidelines/ Efficacy/E6/E6_R1_Guideline.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Organization for Standardization (ISO), Quality Management Principles, 2012, ISO2012-5. <u>http://www.iso.orgiso/</u> <u>qmp_2012.pdf,</u> accessed: 22-Feb-15

International Organization for Standardization (ISO). *ISO 9000* Introduction and Support Package: Guidance on the Documentation Requirements of ISO 9001:2008, Document: ISO/TC 176/SC 2/N 525R2. http://www.iso.org/iso/02_guidance_on_the_documentation_ requirements_of_iso_9001_2008..pdf, accessed: 22-Feb-15 International Organization for Standardization (ISO). *ISO* 9001 Quality Management Systems – Requirements, 4th ed. 2008, Reference number ISO 9001:2008 (En). <u>https://www.iso.org/obp/</u> ui/#iso:std:iso:9001:ed-4:v2:en, accessed: 22-Feb-15

International Organization for Standardization (ISO). *ISO* 9004 Managing for the Sustained Success of an Organization – A Quality Management Approach, 3rd ed. 2009, Reference number ISO 9004:2009(En). <u>http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201111/</u> P020111121513843279516.pdf, accessed: 22-Feb-15

Kleppinger CF, and Ball LK. Building Quality in Clinical Trials with Use of a Quality Systems Approach. *Clin Infect Dis.* 2010; 51 (Suppl. 1): S111-S116. . doi: 10.1086/653058.

World Health Organization (WHO). *Handbook for Good Clinical Practice (GCP): Guidance for Implementation,* Geneva: WHO; 2002. 5

การจัดการเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน

5.1 คำจำกัดความ

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflicts of Interest – COI) หมายถึง ผลประโยชน์ทางการเงินโดยเฉพาะหรือผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ เป็นสิ่งที่ได้รับมาโดยตรงหรือโดยอ้อมโดยบุคคลคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ในคณะผู้วิจัย สถาบันที่ดำเนินการวิจัย หรือคณะกรรมการจริยธรรมฯ ผลประโยชน์ที่ได้รับนั้น อาจจะไปเพิ่มความเสี่ยงจากการมีอคติหรือการตัดสินใจที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลต่อสิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เข้ารับการวิจัย และ/หรือ ความถูกต้องสมบูรณ์เชื่อถือได้ของผลลัพธ์ของการศึกษาวิจัย

5.2 ประเภทของผลประโยชน์ทับซ้อน

 ผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเงิน หมายรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ ในเรื่องการได้รับผลประโยชน์ทางการเงินต่อไปนี้ เช่น เงินเดือน เงินสมนาคุณ ค่าตอบแทน (สำหรับการให้คำปรึกษาหรือเป็นผู้บรรยาย) ค่าสนับสนุนการเดินทาง ค่าสิทธิบัตรที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญา ข้อตกลงด้านการขึ้นทะเบียนการค้า หรือหุ้นส่วน (ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการมีส่วนเป็นเจ้าของในบริษัท ในรูปแบบของการถือหุ้น)

 ผลประโยชน์ทับซ้อนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงิน หมายรวมถึง แต่ไม่จำกัด เฉพาะในเรื่องการได้รับผลประโยชน์ส่วนตนในประเด็นต่อไปนี้ เช่น ผลประโยชน์ส่วนตนในด้านการตีพิมพ์ผลงาน การขอทุนวิจัย ความขัดแย้ง ส่วนบุคคล (ความชอบแต่ละคน ความเดียดฉันท์ หรือการแข่งขันเอาประโยชน์) หรือการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ ฯลฯ

5.3 การจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อน

จุดมุ่งหมายหลักของการจัดการกรณีผลประโยชน์ทับซ้อน คือ ตรวจหา และพยายามขจัดให้หมดไป หรือลดโอกาสการเกิดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น จากการมีผลประโยชน์ทับซ้อนลง เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า รูปแบบงานวิจัย การดำเนินการวิจัย การรายงานผลการวิจัยจะเป็นอิสระจากอคติ หรือการตัดสินใจ ที่ไม่เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงใดๆที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับผู้เข้ารับ การวิจัย ตลอดจนผลกระทบที่อาจจะมีต่อความถูกต้องสมบูรณ์ความน่าเชื่อถือ ของผลการวิจัยนั้นๆ ได้

หลักการพื้นฐานที่ควรคำนึงถึงในเรื่องการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน ได้แก่

 เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ตัวบุคคลหรือฝ่ายเกี่ยวข้องจะตระหนักถึง ผลประโยชน์ทับซ้อนที่มีนัยสำคัญ และได้วางมาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือป้องกัน การเกิดปัญหาด้านความขัดแย้งกันของผลประโยชน์ ทั้งนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบ ต่อสิทธิและสวัสดิภาพของผู้เข้ารับการวิจัย และ/หรือ ความถูกต้องสมบูรณ์ เชื่อถือได้ของผลการวิจัย

 แต่ละสถาบันควรจะประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติแห่งชาติ หรือกำหนด นโยบายและแนวทางปฏิบัติของสถาบันขึ้นมาเอง เพื่อป้องกันผลกระทบด้านลบ อันเกิดจากการมีผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคคลหรือสถาบัน

 ในทุกกรณีควรมีการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพโดยบุคคลที่สาม ที่เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า กระบวนการตัดสินใจที่ถูกต้อง โปร่งใส และอิงวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะช่วยลดโอกาสการเกิดอันตรายต่อ ผู้เข้ารับการวิจัย และปกป้องความสมบูรณ์เชื่อถือได้ของผลการวิจัย

4) ในกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนได้โดยสมบูรณ์ ควรจะต้องเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเงินต่อสาธารณะ เช่น เปิดเผย ในกระบวนการขอความยินยอม หรือในการนำเสนอผลการศึกษาต่อสาธารณะ หรือในการประชุมวิชาการ หรือในสื่อหรือสิ่งพิมพ์ผลงานทางวิทยาศาสตร์

5.4 บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ในการจัดการเรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน

5.4.1 สถาบัน

(ก) สถาบันจำเป็นต้องมีแนวทางปฏิบัติและกระบวนการที่ชัดเจนในเรื่อง การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่พนักงานในสถาบัน และยังจำเป็นต้องมีการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนของระดับสถาบันเองด้วย

(ข) โดยอุดมคติแล้ว สถาบันควรจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลเรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest Committee – CIC) เพื่อทำให้ มั่นใจได้ว่าผลประโยชน์ทับซ้อนที่มีนัยสำคัญใดๆ จะได้รับการจัดการและกำกับ ควบคุมได้อย่างเหมาะสม หน่วยงานนี้จะเป็นหน่วยที่มีประโยชน์ต่อสถาบันและ จะช่วยงานของคณะกรรมการจริยธรรมที่จะต้องเป็นหลักในการแบกรับภาระ ในเรื่องประเด็นดังกล่าวนี้

 (ค) หากไม่มีคณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน สถาบันควร จะกำหนดภาระงานด้านนี้ให้กับคณะกรรมการจริยธรรมของสถาบัน และยัง ควรให้การสนับสนุนให้คณะกรรมการจริยธรรมดำเนินการได้อย่างเต็มที่ใน บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้

(ง) สถาบันควรจะจัดให้มีโปรแกรมการศึกษาอบรมเรื่อง ผลประโยชน์ ทับซ้อนทางการเงินให้เป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดของการผ่านการฝึกอบรมแก่ ผู้วิจัยทางคลินิก และกรรมการจริยธรรม

(จ) สถาบันควรจะประกาศนโยบาย มีเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างเป็นทางการและหาอ่านได้แบบออนไลน์

(ฉ) ในกรณีที่สถาบันจะมีผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ อื่นใดอันเนื่องมาจากผลการศึกษาวิจัย ดังนั้นเพื่อปกป้องความถูกต้องเชื่อถือได้ของ กระบวนการทำงานของคณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน หรือ คณะกรรมการจริยธรรม

- สถาบันควรจะทำให้มั่นใจได้ว่า คณะกรรมการผู้พิจารณา ทบทวนเป็นอิสระที่จะตัดสินใจและดำเนินการใดๆ ในกิจกรรม ตรวจสอบกำกับการทำงาน และเป็นอิสระจากแรงกดดันของ สถาบันที่จะทำให้ผลของการดำเนินการออกมาในทิศทาง ที่สถาบันต้องการ
- ควรมีบุคคลภายนอก 2 3 คนที่เป็นผู้ไม่มีผลประโยชน์จาก ผลลัพธ์ของการศึกษาวิจัยหรือผลประโยชน์ทางธุรกิจอื่นใด ของสถาบันเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการในคณะกรรมการ จริยธรรม

(ช) เมื่อสถาบันเข้าไปมีส่วนในข้อตกลงทางธุรกิจใดๆ และสถาบันยังไม่มี หน่วยงานคณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นทางการ ทางสถาบัน ควรจะต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลและให้คำปรึกษาที่เป็นอิสระ (เรียกว่า คณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนระดับสถาบัน) ทั้งนี้เพื่อ จะช่วยพิจารณาว่าข้อตกลงทางการเงินนั้นมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาผลประโยชน์ ทับซ้อนหรือไม่ และถ้ามีจะต้องมีการจัดการเช่นไรกับข้อขัดแย้งดังกล่าว

(ซ) สถาบันอาจจะพิจารณากำหนดคำจำกัดความของสถาบันเอง ในเรื่องของ "ผลประโยชน์ทับซ้อนที่มีนัยสำคัญ" หรืออาจจะพิจารณาดัดแปลง จากแนวทางปฏิบัติมาตรฐานสากลที่ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว เช่น กระทรวง สาธารณสุขของสหรัฐอเมริกาในเรื่องแนวทางปฏิบัติสำหรับนักวิจัย กลุ่มบริษัท เภสัชภัณฑ์และองค์การอาหารและยา ด้านการประกาศตนในเรื่องผลประโยชน์ ทางการเงินของนักวิจัยทางคลินิก ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013

5.4.2 ผู้วิจัย

(ก) ควรจะหลีกเลี่ยงการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนเมื่อเป็นไปได้

(ข) ผู้วิจัยควรจะตระหนักในเรื่องผลที่อาจเกิดขึ้นจากการมีส่วนเกี่ยวข้อง
 ทางการเงินใดๆ กับผู้สนับสนุนวิจัยที่จะมีผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือ
 การมีปฏิสัมพันธ์ทางการเงินใดๆ กับผู้เข้ารับการวิจัย

(ค) หากมีปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนที่มีนัยสำคัญหรือมีข้อสงสัยในเรื่อง ระดับนัยสำคัญของผลประโยชน์ทับซ้อนนั้นๆ ผู้วิจัยควรจะแจ้งหรือปรึกษากับ คณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนประจำสถาบัน หรือหน่วยงานอื่น ในระดับเทียบเท่ากัน เช่น คณะกรรมการจริยธรรม

(ง) ข้อตกลงใดๆ ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยควรจะมี การพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนประจำ สถาบันหรือหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่ากัน เช่น คณะกรรมการจริยธรรม

(จ) ผู้วิจัยควรจะเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมในเรื่องประเด็นของผลประโยชน์
 ทับซ้อนทางการเงิน ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดต่างๆ ของสถาบันต้นสังกัดด้วย

(ฉ) การประกาศอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชนเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน
 ที่มีนัยสำคัญควรจะมีการดำเนินการที่ชัดเจน ทั้งในกระบวนการขอความยินยอม
 ในขณะเชิญชวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย หรือในขณะที่มีการนำเสนอหรือตีพิมพ์
 ผลการศึกษา

5.4.3 คณะกรรมการจริยธรรม

 (ก) ประธานคณะกรรมการจริยธรรม ควรจะถามกรรมการแต่ละคน ว่ามีผู้ใดที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับโครงร่างการวิจัยใดๆ ที่เข้ารับการพิจารณา

(ข) คณะกรรมการจริยธรรม ควรจะมีขั้นตอนการดำเนินการที่ชัดเจน ในเรื่องของกรรมการที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม ซึ่งหมายรวมถึงตัวประธาน คณะกรรมการด้วย ทั้งนี้เพื่อจะไม่ให้สิทธิบุคคลนั้นออกเสียงในการพิจารณาโครงร่าง วิจัยหากกรรมการนั้นๆ อาจจะมีแนวโน้ม หรือมีผลประโยชน์ทางการเงินเข้ามา เกี่ยวข้องจริง

(ค) กรรมการหรือเจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการจริยธรรม ควรจะผ่าน การศึกษาหรือฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเงิน ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดบังคับเฉพาะของสถาบันที่ตนสังกัดด้วย สถาบัน คณะกรรมการจริยธรรม ควรจะพิจารณาทบทวนในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ทางการเงินของสถาบันที่ทำไว้กับผู้ให้ทุนสนับสนุนวิจัยในการดำเนินการศึกษา วิจัยเรื่องนั้นๆ เพื่อจะพิจารณาว่าการศึกษาวิจัยดังกล่าวจะยังคงสมควรได้รับการ อนุญาตให้ดำเนินการที่สถาบันหรือไม่ หากจะทำการวิจัยดังกล่าวคณะกรรมการ จริยธรรมควรจะพิจารณาว่าจะจัดการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ดีที่สุดได้อย่างไร ซึ่งอาจรวมถึงเรื่องที่ต้องมีการปรับแก้ไขในโครงร่างการวิจัย หรือในเอกสาร แบบฟอร์มให้ข้อมูลเพื่อขอความยินยอม (จ) คณะกรรมการจริยธรรมทั้งหมดควรตระหนักถึงแหล่งที่มาของ เงินทุนสนับสนุนการวิจัยและข้อตกลงต่างๆ ของแหล่งทุนนั้นในแต่ละโครงร่าง การวิจัยที่พิจารณาทบทวน ตลอดจนแหล่งที่มาหรือการจัดการด้านทุนดังกล่าว ในส่วนที่คณะกรรมการจริยธรรมได้รับมา เพื่อใช้ในการพิจารณาโครงร่างวิจัย

(ง) เมื่อเจ้าหน้าที่ของสถาบันหรือคณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์

ทับซ้อนหรือหน่วยงานที่เทียบเท่ากันได้ตัดสินว่ามีข้อขัดแย้งที่เป็นปัญหาในระดับ

นั้นๆ ด้วย

(ฉ) เมื่อเจ้าหน้าที่ของสถาบันหรือคณะกรรมการดูแลเรื่องผลประโยชน์ ทับซ้อนหรือหน่วยงานที่เทียบเท่าได้พิจารณาแล้วว่าผู้วิจัยมีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งไม่อาจกำจัดให้หมดไปได้โดยสิ้นเชิง และจะต้องมีการลดหรือจัดการกับปัญหา นั้นๆ ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง คณะกรรมการจริยธรรม ควรจะต้องพิจารณา ไม่ใช่เพียงแค่การปรับแก้ที่จำเป็นต้องทำในโครงร่างการวิจัยหรือในแบบฟอร์ม ให้ข้อมูลเพื่อขอความยินยอม แต่ยังต้องมีมาตรการอื่นๆ ที่เหมาะสมด้วย

(ช) หากมีผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเงินที่ไม่อาจกำจัดให้หมดสิ้นไปได้ ทั้งในระดับสถาบัน และ/หรือผู้วิจัย ควรจะต้องมีการเปิดเผยและบันทึกข้อตกลง กันไว้อย่างเป็นทางการ ในเรื่องของการจัดการปัญหาทางการเงินและการจัดการ เกี่ยวกับข้อขัดแย้งนั้นในเอกสารประกอบการขอความยินยอม

บรรณานุกรม

Levinsky NG. . Nonfinancial conflicts of interest in research. *N Engl J Med.* 2002; 347: 759-61.

US Department of Health and Human Services (DHHS). Financial Relationships in Clinical Research: Issues for Institutions, Clinical Investigators, and IRBs to Consider when Dealing with Issues of Financial Interests and Human Subject Protection Final Guidance Document on Financial Relationships and Interests in Research Involving Human Subjects 2001, January 2001. <u>http://www.hhs.</u> gov/ohrp/archive/humansubjects/finreltn/finguid.htm, accessed: 22-Feb-15.

US Department of Health and Human Services (DHHS). Guidance for Clinical Investigators, Industry, and FDA Staff Financial Disclosure by Clinical Investigators, February 2013. <u>http://www.</u> fda.gov/downloads/RegulatoryInformation/Guidances/UCM341008. <u>pdf</u>, accessed: 22-Feb-15

การศึกษาวิจัยที่ใช้วัสดุชีวภาพและข้อมูลที่จัดเก็บไว้ก่อนหน้า

6.1 คำจำกัดความ

สิ่งส่งตรวจทางคลินิก หมายรวมถึง เลือด ของเหลวจากร่างกาย เซลล์ เนื้อเยื่อ โปรตีน หรือ สารทางพันธุกรรม (DNA และ RNA) ซึ่งได้รับจากผู้ป่วย หรือผู้รับการวิจัย

ข้อมูลทางคลินิกหรือข้อมูลส่วนบุคคล หมายรวมถึง ข้อมูลที่สามารถ ระบุตัวบุคคลได้ (หมายเลขประจำตัวในโรงพยาบาล รหัสบัตรประจำตัวประชาชน) แบบบันทึกทางการแพทย์ ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ข้อมูลด้านจิตสังคมหรือ พฤติกรรม ข้อมูลทางคลินิก เช่น ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ภาพถ่ายทาง การแพทย์ ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสารพันธุกรรมหรือจีโนม ซึ่งได้จัดเก็บรวบรวม จากผู้ป่วยหรือผู้เข้ารับการวิจัย

ผู้เข้ารับการวิจัย หมายถึง บุคคลที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ (1) เกิดจากการรักษาหรือการตรวจซักถามจากอาสาสมัคร แต่ละคน และ หรือ (2) ข้อมูลพึงปกปิดที่สามารถระบุตัวบุคคลได้

แหล่งจัดเก็บ มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ (1) ผู้จัดเก็บตัวอย่าง สิ่งส่งตรวจ ทางคลินิก (2) สถานที่จัดเก็บและหน่วยหรือศูนย์ที่ทำหน้าที่ดูแลบริหาร จัดการข้อมูล และ (3) ผู้วิจัยที่จะเป็นผู้ขอรับสิ่งส่งตรวจและข้อมูลออกไป ใช้ในการวิจัย

6.2.1 งานวิจัยที่ใช้วัสดุชีวภาพหรือข้อมูลที่จัดเก็บอยู่เดิมแล้ว ควรจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการจริยธรรม

 คณะกรรมการจริยธรรมควรจะพิจารณาทบทวนและอนุมัติโครงร่างวิจัย และทำให้มั่นใจได้ว่ามีการพิจารณาอย่างเหมาะสมเพื่อปกป้องความเป็น ส่วนตัวของผู้เข้ารับการวิจัย และธำรงไว้ซึ่งความลับของข้อมูล

 ควรจะได้รับข้อตกลงด้านการรักษาความลับของข้อมูลจากผู้วิจัย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปกป้องความลับพึงปกปิดของสิ่งส่งตรวจที่จัดเก็บอยู่ในแหล่งจัดเก็บ

6.2.2 ในขั้นตอนการพิจารณาทบทวนคำขอเพื่อเข้าถึงข้อมูลหรือ วัสดุชีวภาพ ควรจะมีการดำเนินการพิจารณาทั้งในส่วนของคณะกรรมการ จริยธรรม และผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในประเด็นต่อไปนี้

- 1) ประสบการณ์และคุณวุฒิของผู้วิจัย
- 2) ข้อพิจารณาทางจริยธรรม

 ความคุ้นเคยของผู้วิจัยกับคุณลักษณะ ข้อจำกัด และข้อเด่นทางชุด ข้อมูล/วัสดุชีวภาพนั้นๆ

4) ความเหมาะสมของรูปแบบการวิจัยที่นำเสนอในโครงร่างวิจัย

ความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมที่จะดำเนินการวิจัย

 ความเพียงพอของทรัพยากรจากแหล่งทุนที่ผู้วิจัยได้รับ เพื่อจะใช้ สนับสนุนการดำเนินการวิจัยที่เสนอขอให้พิจารณา และ

 ความเหมาะสมของข้อตกลงของผู้วิจัยในประเด็นการแบ่งปัน ใช้ข้อมูลร่วมกันตามที่เขียนระบุไว้ในแผนดำเนินการการแบ่งปันแหล่งที่มาของ ข้อมูลหรือตัวข้อมูลที่จะใช้ในงานวิจัย 6.2.3 ในการส่งสิ่งส่งตรวจหรือข้อมูลทางคลินิก ที่จัดเก็บอยู่ในแหล่ง จัดเก็บระบบที่มีข้อมูลหรือสารสนเทศที่ไม่อาจระบุตัวบุคคลเฉพาะใดๆ หรือ บอกไม่ได้ว่าข้อมูลหรือวัสดุชีวภาพนั้นๆ ได้รับมาจากบุคคลใด ในกรณีดังกล่าวนี้ คำขออนุญาตเพื่อเข้าถึงข้อมูลหรือสิ่งส่งตรวจ ควรจะได้รับการอนุญาตจาก ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบของสถาบัน และจากคณะกรรมการจริยธรรม (ซึ่งอาจพิจารณาแบบเร็ว หรือ แบบยกเว้น)

6.2.4 แนวทางปฏิบัตินี้ควรจะต้องใช้กับทุกโครงการวิจัย ไม่ว่า แหล่งสนับสนุนทุนวิจัยจะมาจากที่ใด

6.2.5 ผู้วิจัย ผู้ขอรับวัสดุชีวภาพหรือข้อมูลไปใช้ต่อ ยังคงต้องปฏิบัติ ตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ และนโยบายของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับ การปกป้องสิทธิของผู้เข้ารับการวิจัย

6.2.6 นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยทางด้านพฤติกรรมและสังคมศาสตร์ ควรจะต้องประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติดังกล่าวนี้ด้วย

บรรณานุกรม

Coded Private Information or Biological Specimens: Issues to Consider in the Research Use of Stored Data or Tissues, Operation of Biological Repositories: OPRR Memoranda (1996, 1997), NIH. <u>http://</u> www.hhs.gov/ohrp/policy/biodata/, accessed: 22-Feb-15

Guidance on Research Involving Coded Private Information or Biological Specimens, OHRP, DHHS 2008. <u>http://www.hhs.gov/ohrp/policy/cdebiol.html</u>, accessed: 22-Feb-15

The National Institute of Mental Health (NIMH) Repository and Genomics Resource (RGR), accessed on 21 September 2014 from <u>https://www.nimhgenetics.org/access_data__biomaterial.php</u>, accessed: 22-Feb-15

7

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฎิบัติท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง

บทนี้จะเป็นการสรุปหัวข้อทางกฎหมายและระเบียบกฎหมายบางประการ ที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์ของประเทศไทย ทั้งนี้พึงตระหนักว่า อาจจะมีกฎหมาย ข้อบังคับหรือกฎระเบียบ ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับการทำวิจัย นอกเหนือไปจากที่กล่าวถึงในที่นี้ การนำเสนอจะเรียงลำดับจากตัวบทกฎหมาย (Laws) ตามด้วยข้อบังคับ (Regulations) กฎ (Rules) และแนวทางปฏิบัติ (Guidelines) ตามลำดับ ในส่วนเนื้อหาของบทจะเป็นการสรุปเนื้อหาสาระ หลักของแต่ละบัญญัติกฎเกณฑ์ ไม่ใช่การคัดลอกคำต่อคำตามปรากฏอยู่ใน เอกสารที่อ้างถึง แต่ในส่วนของเชิงอรรถจะระบุถ้อยคำตามที่ปรากฏจริงอย่าง เป็นทางการของแต่ละตัวบทนั้น ๆ

7.1 พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550¹ ระบุว่าจะต้องมี การบอกกล่าวเพื่อขอความยินยอม อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าก่อน ที่จะเริ่มดำเนินการศึกษาทดลองในมนุษย์² ข้อมูลทางด้านสุขภาพถือว่าเป็น ข้อมูลส่วนบุคคล ถือเป็นความลับด้วยมีความเสี่ยงต่อการเกิดความเสียหาย

¹พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

²มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขประสงค์จะใช้ผู้รับบริการ เป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขต้องแจ้งให้ผู้รับ บริการทราบล่วงหน้าและต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับบริการก่อนจึงจะ ดำเนินการได้ ความยินยอมดังกล่าวผู้รับบริการจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้

กับตัวบุคคลได้ และไม่อาจนำออกมาใช้โดยปราศจากการยินยอมของบุคคล ผู้เป็นเจ้าของข้อมูล³ การฝ่าฝืนอาจมีผลให้ต้องถูกจำคุกหกเดือน และ/หรือปรับ หนึ่งหมื่นบาท⁴

7.2 พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2525⁵ และข้อบังคับ แพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2549 ให้คำจำกัดความของวิชาชีพเวชกรรม⁶ และการศึกษาวิจัยและทดลอง⁷ ในมนุษย์ไว้ อีกทั้งยังได้ระบุความรับผิดชอบของแพทย์ที่ทำการศึกษาวิจัยทางการแพทย์ ในกรณีที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอันตรายต่อบุคคล ซึ่งรวมถึงการดำเนิน

³มาตรา ๗ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไป เปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตาม ความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่า ในกรณีใดๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

⁴มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือม[่]าตรา ๙ ต[่]องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิด อันยอมความได้

⁵พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕

⁶"วิชาชีพเวชกรรม" หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค

การป้องกันโรค การผดุงครรภ์ การปรับสายตาด้วยเลนส์สัมผัสการแทงเซ็มหรือ การฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือเพื่อระงับความรู้สึกและหมายความรวมถึงการกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยา หรือสสาร การสอดใส่วัตถุใดๆ เข้าไปในร่างกาย ทั้งนี้เพื่อการคุมกำเนิด การเสริมสวย หรือการบำรุงร่างกายด้วย

⁷ "การศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์" หมายความว่าการศึกษาวิจัย และ การทดลองเภสัชผลิตภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ การศึกษาธรรมชาติของโรค การวินิจฉัย การรักษา การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคที่กระทำต่อมนุษย์ รวมทั้งการศึกษาวิจัยจาก เวชระเบียนและสิ่งส่งตรวจต่างๆ จากร่างกายของมนุษย์ด้วย การศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการทางจริยธรรมของการวิจัย การขอความยินยอม เข้ารับการวิจัยโดยได้รับการบอกกล่าว และการได้รับอนุมัติจากกรรมการ จริยธรรมก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย⁸

7.3 พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551⁹ ระบุว่าต้องมีการขอความ ยินยอมอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรโดยได้รับการบอกกล่าว และต้องขออนุมัติจาก กรรมการจริยธรรมที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มทำการวิจัยในผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพจิต

⁹พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๐ การวิจัยใด ๆ ที่กระทำต่อผู้ป่วยจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอม เป็นหนังสือจากผู้ป่วย และต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับ จริยธรรมการวิจัยในคนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการให้ความยินยอมโดยอนุโลม ความยินยอมตามวรรคหนึ่งผู้ป่วยจะเพิกถอน เสียเมื่อใดก็ได้

มาตรา ๒๑ การบำบัดรักษาจะกระทำได้ต่อเมื่อผู้ป่วยได้รับการอธิบายเหตุผล ความจำเป็นในการบำบัดรักษา รายละเอียดและประโยชน์ของการบำบัดรักษาและได้รับ ความยินยอมจากผู้ป่วยเว้นแต่เป็นผู้ป่วยตามมาตรา ๒๒

ถ้าต้องรับผู้ป่วยไว้ในสถาน[์]พยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ความยินยอม ตามวรรคหนึ่งต้องทำเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อผู้ป่วยเป็นสำคัญ

ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือขาดความส[้]ามารถในการตัดสินใจ ให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา ให้คู่สมรส ผู้บุพพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ซึ่งปกครองดูแลบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ความยินยอมตามวรรค สองแทนหนังสือให้ความยินยอมตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่ คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

⁸ข้อ ๔๗ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ทำการศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกทดลองและต้องพร้อมที่จะป้องกันผู้ถูกทดลองจากอันตราย ที่เกิดขึ้นจากการทดลองนั้น

ข้อ ๔๘ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องปฏิบัติต่อผู้ถูกทดลองเช่นเดียวกับ การปฏิบัติต่อผู้ป่วยในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมตาม หมวด ๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรับผิดชอบต่ออันตรายหรือผลเสียหาย เนื่องจากการทดลองที่บังเกิดต่อผู้ถูกทดลองอันมิใช่ความผิดของผู้ถูกทดลองเอง

ข้อ ๕๐ ผู้ประกอบวิชาชี้พเวชกรรมผู้ทำการหรือร่วมทำ้การศึกษาวิจัยหรือการ ทดลองในมนุษย์สามารถทำการวิจัยได้เฉพาะเมื่อโครงการศึกษาวิจัยหรือการทดลอง ดังกล่าวได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น

การขอความยินยอมโดยตัวแทน (Proxy) อนุญาตให้ดำเนินการได้ในกรณีที่ตัว ผู้ป่วยมีอายุน้อยกว่า 18 ปีหรือเป็นผู้มีภาวะทางจิตที่ไม่สามารถตัดสินใจได้เอง ทั้งนี้การขอความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว จะต้องอยู่ในรูปแบบตาม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

7.4 มาตรา 323 ของประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2499¹⁰ กำหนด บทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและวิชาชีพอื่นๆ ไว้ว่าจะต้องปกปิด รักษาข้อมูลลับส่วนบุคคลของผู้มารับบริการทางวิชาชีพจากตน มาตรา 324¹¹ ระบุว่าผู้ที่รับรู้เกี่ยวกับความลับทางวิทยาศาสตร์แล้วนำไปเปิดเผยต่อและก่อให้ เกิดความเสียหายจะต้องมีความผิดทางอาญา ความผิดทั้งสองประการดังกล่าว อาจจะต้องถูกจำคุกหกเดือน และ/หรือปรับหนึ่งพันบาท

7.5 มาตรา 420 ของประมวลกฎหมายแพ่งฯ พ.ศ.2535¹² ระบุว่า บุคคลใดก็ตามที่ตั้งใจหรือประมาทเลินเล่อ ดำเนินการที่ผิดกฎหมายก่อให้ บุคคลเสียชีวิต ทำให้เกิดความเสียหายต่อสุขภาพ เสรีภาพ ทรัพย์สินหรือ สิทธิอื่นใดก็ตาม จะถือว่าบุคคลผู้นั้นได้กระทำผิดและจะต้องชดใช้ค่าเสียหาย ที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าว

¹⁰ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙

¹¹มาตรา ๓๒๔ ผู้ใด โดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่วิชาชีพ หรืออาชีพอันเป็นที่ ไว้วางใจ ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น เกี่ยวกับอุตสาหกรรม การค้นพบ หรือการนิมิต ในวิทยาศาสตร์ เปิดเผยหรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

¹²มาตรา ๔๒๐ ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้ เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

7.6 แพทยสภา ได้ออกข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรม วิชาชีพเวชกรรม เรื่องการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษา พ.ศ.2552¹³ โดยมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางคลินิกเกี่ยวกับเซลล์ต้นกำเนิดหรือ โพรเจนิเตอร์เซลล์ (Progenitor Cell) หรือเซลล์ที่สกัดมาจากการเพาะเลี้ยง ของเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษาในคน ซึ่งไม่ได้หมายความรวมถึงการปลูกถ่าย เซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิตในการรักษาโรคที่เกี่ยวข้องกับด้านโลหิตวิทยาซึ่งมี กฎเกณฑ์เฉพาะของเรื่องดังกล่าวต่างหาก¹⁴ การศึกษาทางคลินิกใดๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเซลล์ต้นกำเนิด จะต้องผ่านการขออนุมัติจากกรรมการจริยธรรมของสถาบัน ที่เกี่ยวข้องและแพทยสภาก่อนที่จะเริ่มดำเนินการใดๆ

7.7 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ออกประกาศในเดือน ตุลาคม พ.ศ.2556 ในเรื่องหลักเกณฑ์การยอมรับคณะกรรมการจริยธรรม ที่สามารถพิจารณาโครงการที่มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการศึกษาทดลอง ในการวิจัยในมนุษย์¹⁵

7.8 แนวทางปฏิบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและใช้กันเป็นหลักโดยผู้วิจัย กรรมการจริยธรรมประจำสถาบัน ฯลฯ ได้แก่

¹³ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมเรื่อง การปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษา พ.ศ. ๒๕๕๒

¹⁴"การปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษา" หมายความว่า การประกอบวิชาชีพ เวชกรรม ที่เกี่ยวกับการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดซึ่งอาจเป็นเซลล์ต้นกำเนิด หรือ โพรเจนิเตอร์เซลล์ (progenitor cell)หรือเซลล์ที่เจริญมาจากการเพาะเลี้ยงเซลล์ต้นกำเนิด เพื่อการรักษาโรคในคน แต่ไม่หมายความรวมถึงการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิต ในการรักษาโรคโลหิตวิทยา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการนั้น"

¹⁵ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขการยอมรับคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนที่พิจารณาโครงการวิจัย ทางคลินิกเกี่ยวกับยา ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ (เล่ม ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๑๓๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ หน้า ๑๒) 7.8.1 ประกาศสิทธิผู้ป่วย พ.ศ.2541¹⁶ ระบุว่าผู้ป่วยจะต้องได้รับ การบอกกล่าวอย่างครบถ้วนก่อนที่จะตัดสินใจเข้าร่วมหรือขอถอนตัวจาก การศึกษาทดลองโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ¹⁷

7.8.2 แนวทางปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (Good Clinical Practice-GCP) ค.ศ.1996 (แปลเป็นภาษาไทย ปี พ.ศ.2543) ตามหลักการ ของแนวทางที่ประชุมตกลงร่วมกันระดับนานาชาติว่าด้วยข้อกำหนดพื้นฐาน ทางเทคนิคเพื่อการขึ้นทะเบียนเภสัชภัณฑ์เพื่อใช้ในมนุษย์ (International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use-ICH GCP)

7.8.3 แนวทางปฏิบัติทางจริยธรรมนานาชาติ ว่าด้วยเรื่อง การวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ซึ่งเขียนโดย สภาองค์การสากล ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ (CIOMS) และ องค์การอนามัยโลก (WHO)

7.8.4 แนวทางปฏิบัติทางจริยธรรมนานาชาติ ว่าด้วยเรื่องการศึกษา ทางระบาดวิทยาโดย CIOMS/WHO (ค.ศ.2008)

7.8.5 แนวทางปฏิบัติทางจริยธรรมของการวิจัยในมนุษย์ในประเทศไทย (พ.ศ.2550) ซึ่งประกาศโดยชมรมจริยธรรมในคนในประเทศไทย (Forum for Ethical Review Committees in Thailand-FERCIT)

ในระหว่างการเตรียมการตีพิมพ์เอกสารนี้ กระทรวงสาธารณสุขและ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำลังดำเนินการร่างพระราชบัญญัติการ วิจัยมนุษย์ พ.ศ. ...

¹⁶ประกาศสิทธิของผู้ป่วย แพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม ทันตแพทยสภา กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกันประกาศสิทธิผู้ป่วย ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ ¹⁷ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนในการตัดสินใจในการเข้าร่วม หรือถอนตัวจากการเป็นผู้ถูกทดลองในการทำวิจัยของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพ

ประเด็นการวิจัยที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษ

8.1 กลุ่มประชากรเปราะบาง

8.1.1 นิยาม

กลุ่มเปราะบาง หมายถึง บุคคลที่ขาดความสามารถที่จะปกป้อง ผลประโยชน์ของตนเอง บุคคลเหล่านี้อาจมีความสามารถหรือมีอิสระอย่าง จำกัดในการให้ความยินยอมหรือปฏิเสธการให้ความยินยอม อาจมีพลังอำนาจ สติปัญญา การศึกษา ทรัพยากร ความเข้มแข็ง หรือความจำเป็นอื่นๆ ไม่เพียงพอ ที่จะปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง

8.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความเปราะบาง

มีหลายปัจจัยที่อาจมีผลทำให้เกิดความเปราะบางได้แก่ การทำงานทางสติ ปัญญาบกพร่อง ซึ่งส่งผลต่อความสามารถทางจิตใจ ความเปราะบางที่เกิด จากโรค หรือเกี่ยวกับทางการแพทย์ เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจสังคม และภาวะ ที่จะมีผลต่อความสามารถในการตัดสินใจอย่างอิสระและเต็มใจ (ดูแนวทาง 13 ใน CIOMS)

กลุ่มเปราะบาง อาจได้แก่ เด็ก ผู้สูงอายุ บุคคลตามระดับชั้น (เช่น หัวหน้า และลูกน้อง บุคลากรในกองทัพ อื่นๆ) กลุ่มคนบริเวณชายขอบ นักโทษ คนพิการ หรือบกพร่องทางจิต ผู้ป่วยระยะท้าย ผู้ด้อยทางเศรษฐานะหรือการศึกษา

8.1.3 การวิจัยเกี่ยวข้องกับกลุ่มเปราะบาง ข้อพิจารณาทั่วไป

การเชิญบุคคลกลุ่มเปราะบาง เข้ามารับการวิจัย ต้องมีเหตุผลอันสมควร และใช้วิธีการอย่างเข้มงวดที่จะปกป้องสิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้รับ การวิจัย ผู้วิจัยต้องแสดงถึงการมีเหตุผลอันสมควรด้านจริยธรรมที่จะทำวิจัย ในกลุ่มเปราะบาง เพื่อทำให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยเห็นด้วยว่าการทำ วิจัยนั้นไม่สามารถดำเนินการได้ดีเท่ากัน หากทำการวิจัยในกลุ่มที่เปราะบาง น้อยกว่า

 การวิจัยมีเจตนาเพื่อให้ได้ความรู้ที่นำไปสู่การปรับปรุงการวินิจฉัย ป้องกัน หรือรักษาโรคหรือปัญหาทางสุขภาพที่เป็นเฉพาะกับกลุ่มเปราะบาง ทั้งที่เข้ามาเป็นผู้รับการวิจัย และกลุ่มเปราะบาง คล้ายกันนั้น

 ผู้รับการวิจัย และบุคคลอื่นในกลุ่มเปราะบาง เช่นกันนั้น ที่ถูกนำเข้า มารับการวิจัยควรได้รับการประกันว่าการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่ใช้ในการวินิจฉัย ป้องกัน หรือรักษาโรคซึ่งเป็นผลมาจากการวิจัย จะสามารถหาได้อย่างเหมาะสม

3) ความเสี่ยงที่มากับสิ่งแทรกแซง (Intervention) หรือวิธีการที่ใช้วิจัย ที่ไม่มากกว่าประโยชน์โดยตรงด้านสุขภาพ จะต้องไม่มากกว่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะ เกิดจากการตรวจร่างกายหรือการตรวจทางจิตวิทยาเป็นประจำในบุคคลเหล่านั้น ยกเว้นว่าความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากระดับนั้น คณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยเห็นสมควรให้ดำเนินการได้

 และเมื่อผู้ที่จะเข้ามารับการวิจัยเป็นบุคคลขาดความสามารถ หรือไม่ สามารถให้ความยินยอมหลังจากได้รับข้อมูล การตกลงที่จะเข้ารับการวิจัยต้อง ได้รับอนุญาตจากผู้แทนตามกฎหมาย หรือผู้แทนโดยชอบธรรมเพิ่มเติม

8.2 คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

8.2.1 คำจำกัดความ

คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน (Community Advisory Board – CAB) เป็นกลไกทั่วไปอันหนึ่งที่ใช้เพื่อการสนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในโครงการวิจัยทางคลินิก โดยการจัดตั้งขึ้นมาเป็นคณะกรรมการ อันประกอบด้วย ตัวแทนจากชุมชนที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม และต้องมีวิธีการปรึกษาหารือ เชิงรุก มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน กับทีมงานวิจัย

8.2.2 ข้อพิจารณาหลัก

การปรึกษาหารือร่วมกับชุมชนเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งเพื่อทำให้มั่นใจ ได้ว่าโครงการวิจัยมีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความรู้ความเข้าใจ และ ความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยเชิงทดลอง ทางคลินิกหรือการวิจัยทางระบาดวิทยา

แม้ว่าคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน จะไม่เป็นข้อกำหนดบังคับ ในด้านจริยธรรมและไม่จำเป็นต้องมีในทุกการศึกษาวิจัย แต่การก่อตั้งคณะกรรมการ ที่ปรึกษาชุมชน กลายเป็นมาตรฐานในทางพฤตินัยสำหรับงานวิจัยทางคลินิก ที่เกี่ยวข้องกับโรคเอชไอวี/เอดส์ และถือกันว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพกับชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังกล่าว ในกรณีอื่นๆ ที่ธูปแบบของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน อาจจะไม่มีความจำเป็น กลุ่มเครือข่าย วิจัยหรือหน่วยวิจัยนานาชาติ ก็ได้สนับสนุนให้มีกลไกที่เป็นระบบในการปรึกษา หารือกับชุมชน

แนวทางปฏิบัติ

แนวทางปฏิบัติต่อไปนี้เป็นข้อกำหนดขั้นต่ำสุดที่ควรมีในเรื่องของ คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

8.2.3 เป้าหมายและพันธกิจของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

 ทุกคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ควรจะต้องมีการกำหนดพันธกิจ ที่ชัดเจน ซึ่งก็จะต้องเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ตั้งแต่ตอนแรกๆของวงจรการดำเนินการ ของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ในส่วนของความร่วมมือกันระหว่างสมาชิก คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน กับทีมวิจัย

 แนะนำให้คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ตั้งเป้าหมายของการทำงาน ของตน ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการกำหนดรายละเอียดต่อไปว่าคณะกรรมการ ที่ปรึกษาชุมชน จะบรรลุพันธกิจของตนได้อย่างไร

8.2.4 ข้อควรพิจารณาสมาชิกภาพของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

 คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ควรจะประกอบด้วยตัวแทน ที่หลากหลาย เป็นการนำเอาผู้ที่มีลักษณะพื้นฐานต่างๆกัน ทั้งในด้านประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญที่ต่างๆ กันมาประชุมร่วมกัน

 สูนย์วิจัย ควรจะทำให้มั่นใจได้ว่ามีประชากรที่หลากหลายที่เกี่ยวข้อง เข้ามาเป็นตัวแทนอยู่ในคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ซึ่งรวมถึงตัวแทนของกลุ่ม ต่างๆ ซึ่งเป็นผู้ที่จะได้รับการเชิญชวนให้เข้าร่วมโครงการวิจัย และอาจรวมถึง ผู้อยู่ร่วมกับเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และผู้อยู่ในชุมชน

8.2.5 ข้อควรพิจารณาในบทบาทรับผิดชอบของศูนย์วิจัย

 ทุกศูนย์วิจัยควรจะกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ที่จะเป็นตัวแทนประสานงาน กับ คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน โดยต้องเป็นผู้ที่มีศักยภาพเหมาะสมที่จะให้ คำปรึกษาช่วยเหลือในเชิงเทคนิคแก่กลุ่ม คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ตลอดทุกขั้นตอนของการพัฒนาการของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนเอง 2) คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ควรจะมีปฏิสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ กับทีมงานวิจัย มีคำแนะนำว่า ผู้วิจัยหลักควรจะพบกับคณะกรรมการ ที่ปรึกษาชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่มีเรื่องสำคัญ ๆ เกิดขึ้นในแวดวงการวิจัย เอชไอวี/เอดส์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ กรรมการในคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ควรจะได้พบปะกับผู้วิจัยหลัก หรือ เจ้าหน้าที่ทางคลินิกที่เหมาะสมโดยเร็ว เท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่ออธิบายและทำความเข้าใจให้กระจ่างในประเด็นที่เกิดขึ้น

 สถาบันควรจะจัดให้มีทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อให้คณะกรรมการ ที่ปรึกษาชุมชนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินการของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน เช่น สถานที่พบปะ อุปกรณ์ การเดินทาง และการฝึกอบรมใดๆ ควรจะถูกจัดไว้ให้เป็นส่วนหนึ่ง ของงบประมาณของสถาบัน

8.2.6 การดำเนินการของ คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

 คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ควรจะกำหนดขอบข่ายการ ทำงานหรือข้อตกลงในเรื่องโครงสร้างและการดำเนินการกันอย่างเป็นทางการ โดยเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่เห็นพ้องต้องกัน

 ควรมีการกำหนดบทบาทที่เหมาะสมในการคัดเลือกสมาชิก คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน เพื่อที่จะใช้ในการกำกับดูแลการดำเนินการตาม โครงสร้างของ คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

 มีคำแนะนำว่า คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ควรจะพบกันทุกเดือน ในระหว่างช่วงปีแรกของการทำงานและพบกันตามความจำเป็นในปีหลังจากปีแรก แต่ก็ไม่ควรน้อยกว่าทุก 3 เดือน

4) ตัวแทนที่จะเป็นผู้ประสานงานกับชุมชน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดย สถาบันควรจะทำงานร่วมกับคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนในการพัฒนา กิจกรรมเชิงยุทธศาสตร์หรือวางแผนดำเนินการที่รองรับอย่างเหมาะสมกับ แผนการวิจัยของสถาบัน และความวิตกกังวลในประเด็นที่ชุมชนให้ความสำคัญ

8.2.7 การฝึกอบรมสมาชิกคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน

 ในช่วงแรกของการฝึกอบรม ควรจะเป็นการจัดขึ้นเพื่อสมาชิก คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนทุกคน ซึ่งหมายรวมถึง การทำความรู้จักกับสถาบัน บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ตลอดจนข้อมูลสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น การวิจัยและพัฒนาวัคซีนเอชไอวี/เอดส์ กระบวนการวิจัย ทางคลินิก และหลักจริยธรรม

 ควรจะมีการดำเนินการประเมินความต้องการฝึกอบรมและมีการ ฝึกอบรมทวนซ้ำเป็นระยะๆ หรือเมื่อใดก็ตามที่มีข้อมูลใหม่ๆ ที่มีความสำคัญ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่องานวิจัยเอง (เช่น ผลการศึกษาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ศึกษาเองหรือในที่อื่นๆ)

8.3 การวิจัยเซลล์ต้นกำเนิด

เซลล์ต้นกำเนิด เป็นเซลล์อ่อนที่ยังไม่เจริญเต็มที่ซึ่งจะแบ่งตัวและ มีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์ประเภทต่างๆ กันออกไป เซลล์ต้นกำเนิด มีศักยภาพที่จะนำไปใช้ในการรักษาผู้ที่เป็นโรคร้ายแรงต่างๆ และ/หรือช่วยใน การรักษาโรคอัลไซเมอร์ โรคพาร์คินสัน เบาหวาน โรคปลอกประสาทอักเสบ โรคหัวใจและการบาดเจ็บไขสันหลัง สาขาทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ มักไม่ก่อให้ เกิดความตื่นเต้น ระแวงสงสัยและมีข้อขัดแย้งกันเท่าเรื่องเซลล์ต้นกำเนิด การผลิตเซลล์เป็นจำนวนมากนอกสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในร่างกายมนุษย์ อาจไร้ประสิทธิผลในการรักษา หรืออาจเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่มี นัยสำคัญ เช่น ก้อนเนื้องอก ปฏิกิริยาต่อระบบภูมิคุ้มกันที่รุนแรง หรือการเจริญ ของเนื้อเยื่อที่ไม่ต้องการ

เนื่องจากมีความต้องการรักษาโรคบางชนิดอย่างเร่งด่วนเพื่อให้หายขาด หรือยืดอายุผู้ป่วย บางครั้งเซลล์ต้นกำเนิดจึงได้รับการส่งเสริมให้ใช้โดยยังไม่ ถึงเวลา และ/หรือ ได้รับการส่งเสริมให้นำไปใช้มากเกินควรโดยไม่มีการประเมิน อย่างเพียงพอ จนก่อให้เกิดความกังวลในทางระเบียบกฎหมายและวงการแพทย์ ก่อนที่จะมีการใช้เซลล์ต้นกำเนิดอย่างแพร่หลาย จะต้องมีการดำเนินการวิจัย ที่มีคุณภาพอย่างจริงจังเพื่อจะประเมินประสิทธิผลและความปลอดภัย ทั้งนี้ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อตอบสนองต่อความ ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และทัศนคติของสาธารณะ เพื่อให้มั่นใจในเรื่องของมาตรฐานทางวิทยาศาสตร์และจริยธรรม

แนวทางปฏิบัติในเรื่องการวิจัยเซลล์ต้นกำเนิดในประเทศต่างๆ ก็อยู่ ระหว่างการพัฒนาเช่นกัน ในประเทศไทยได้มีแนวทางปฏิบัติคือ "แนวปฏิบัติ และประเด็นทางด้านชีวจริยธรรม" (Bioethical Issues and Guidelines) ซึ่งตีพิมพ์โดยมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติและศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยี ชีวภาพแห่งชาติ ในปี พ.ศ.2546 และมีความจำเป็นที่จะต้องปรับแก้แนวทาง ปฏิบัติในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความเป็นปัจจุบันในประเด็นต่างๆ เพื่อให้ ทันต่อวิทยาศาสตร์ที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว

แพทยสภาได้ออกข้อบังคับของแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาหรืออบรม แห่งวิชาชีพเวชกรรม เรื่องการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษา พ.ศ.2553 ซึ่งรวมถึงการวิจัยทางคลินิกเรื่องเซลล์ต้นกำเนิด เซลล์โปรเจนิเตอร์และเซลล์ ที่เจริญมาจากการเพาะเลี้ยงเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษาในคน ยกเว้นการปลูก ถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดที่ได้รับอนุมัติให้ใช้ในโรคทางโลหิตวิทยาตามข้อบังคับเฉพาะ สาขา การวิจัยทดลองทางคลินิกเรื่องเซลล์ต้นกำเนิดจะต้องได้รับการอนุมัติ จากกรรมการจริยธรรมของสถาบันที่ทำการวิจัยและจากคณะกรรมการวิชาการ และจริยธรรมการทำวิจัยในคนด้านเซลล์ต้นกำเนิดของแพทยสภาก่อนที่ จะเริ่มดำเนินโครงการ

8.3.1 คำแนะนำ

 เนื่องจากการวิจัยเซลล์ต้นกำเนิดมีความซับซ้อนในประเด็นทางจริยธรรม และเป็นที่กังวลของสาธารณชน จึงควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแล การใช้เซลล์ต้นกำเนิด (Stem Cell Oversight Committee – SCOC) เป็นกรณี พิเศษ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาทบทวนดูแลในประเด็นทางจริยธรรมของทุกโครงร่างวิจัย เซลล์ต้นกำเนิดของมนุษย์ที่มีคุณสมบัติในการเปลี่ยนเป็นเซลล์จำเพาะ ชนิดอื่นๆ ได้ (Pluripotent Stem Cell) ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการร้องขอให้ พิจารณาอนุมัติโดยองค์กรที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้เซลล์ต้น กำเนิด ควรจะประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านชีววิทยา ระบบสืบพันธุ์มนุษย์ จริยธรรม กฎหมายและสังคมศาสตร์ และรวมทั้งตัวแทนของสาธารณชน

 2) โครงร่างการวิจัยทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเซลล์ต้นกำเนิดจากตัวอ่อน ของมนุษย์ (Embryonic Stem Cell) และ/หรือ การปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิด ที่เปลี่ยนเป็นเซลล์รูปแบบอื่นๆ ในมนุษย์ (Human Pluripotent Stem Cell) ไปสู่มนุษย์หรือสัตว์อื่น ซึ่งจัดอยู่ในขอบข่ายที่กำหนดไว้ในคู่มือปฏิบัติเล่มนี้ ควรจะต้องได้รับการอนุมัติจากทั้ง คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้เซลล์ต้นกำเนิด และกรรมการจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง

3) การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดไปยังมนุษย์ สามารถทำได้ในกรณีที่เป็นการศึกษาวิจัยทดลองทางคลินิกที่ออกแบบมาอย่างดี และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมและคณะกรรมการกำกับดูแล การใช้เซลล์ต้นกำเนิด และยังจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของแพทยสภาที่ว่าด้วย เรื่องของเซลล์ต้นกำเนิด

ผู้บริจาคเซลล์ต้นกำเนิด จะต้องได้รับการบอกกล่าวในระหว่างกระบวน การขอความยินยอม ในประเด็นต่อไปนี้

- ผู้ที่อาจจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ทางการแพทย์จากการใช้ เซลล์ต้นกำเนิด หรือ ผู้ที่อาจจะเป็นผู้ได้รับการปลูกถ่ายเซลล์
- การวิจัยนั้นไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผลประโยชน์โดยตรง ทางการแพทย์ต่อตัวผู้บริจาค

- ผลการศึกษาวิจัยอาจจะเกิดมีผลเชิงพาณิชย์
- ผู้บริจาคจะไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงิน หรือผลประโยชน์
 อื่นใด จากการพัฒนาต่อยอดเพื่อผลเชิงพาณิชย์ที่อาจเกิดขึ้น
- การตัดสินใจของหญิงตั้งครรภ์ที่จะยุติการตั้งครรภ์จะต้องเกิดขึ้น ก่อนที่จะขอให้หญิงผู้นั้นเข้ารับการวิจัย
- เซลล์ต้นกำเนิดจากร่างกายที่เปลี่ยนรูปเป็นเซลล์ชนิดอื่นๆ ได้ (Pluripotent Sematic Stem Cells) จากบุคคลที่ถือว่าขาด ความสามารถทางกฎหมาย จะต้องได้รับมาจากการผ่าตัด การวินิจฉัย หรือการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่ ได้จากกระบวนการวิจัยเรื่องนั้นๆ เอง และได้รับการอนุญาตให้ ดำเนินการได้โดย คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้เซลล์ต้นกำเนิด ที่จะนำเอามาใช้ต่อในงานวิจัยเรื่องนั้น

การใช้เซลล์ต้นกำเนิดหรือเนื้อเยื่อจากศพจะต้องได้รับการอนุญาตจาก คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้เซลล์ต้นกำเนิด เช่นกัน ในกรณีที่มีการนำเข้า เซลล์ต้นกำเนิดมาใช้ในการวิจัย จะต้องมีหลักฐานแสดงชัดเจนถึงที่มาของเซลล์ ที่ตรงตามหลักการดังกล่าวข้างต้น

8.4 การวิจัยเกี่ยวกับพันธุกรรมบำบัด (Gene therapy)

พันธุกรรมบำบัด เป็นเทคนิคการทดลองที่ใช้สารพันธุกรรมหรือ ยีน (DNA หรือ RNA) ในการรักษาหรือป้องกันโรค ในอนาคตเทคนิคนี้อาจจะช่วย ให้แพทย์รักษาอาการผิดปกติโดยการสอดใส่ยีนเข้าไปในเซลล์ของผู้ป่วยแทน การใช้ยาหรือการผ่าตัด นักวิจัยได้ทำการศึกษาทดลองด้านพันธุกรรมบำบัด ในหลากหลายรูปแบบ เช่น

- การทดแทนยีนที่กลายพันธุ์ (Mutated gene) ซึ่งเป็นสาเหตุ ของโรคด้วยยีนแบบเดียวกันที่ยังสมบูรณ์ดี
- การลดฤทธิ์ (Inactivate) หรือ การยับยั้ง (Knocking-out) ยีนที่กลายพันธุ์ ซึ่งทำงานผิดปกติ
- การนำเอายีนใหม่เข้าสู่ร่างกายเพื่อช่วยต่อสู้กับโรค

แม้ว่าพันธุกรรมบำบัดเป็นทางเลือกของการรักษาที่น่าจะให้ผลดี ในการป้องกันรักษาได้หลายโรค (รวมทั้งความผิดปกติจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม มะเร็งบางประเภท และการติดเชื้อไวรัสบางตัว) แต่เทคนิคนี้ยังคงอยู่ระหว่าง การศึกษาเพื่อทำให้มั่นใจว่า มีความปลอดภัยและมีประสิทธิผล ในปัจจุบัน จะทำการทดสอบการดำเนินการพันธุกรรมบำบัดเฉพาะในเรื่องของการรักษา โรคที่ยังไม่มีวิธีการศึกษาอื่น

8.4.1 ข้อพิจารณาทั่วไป

 สถาบันควรจะพิจารณาตั้งคณะกรรมการด้านเทคนิคที่มีประสบการณ์ เกี่ยวกับการวิจัยพันธุกรรมบำบัด ตัวอย่างของคณะกรรมการประเภทนี้ คือ คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านพันธุกรรม ซึ่งจะให้คำแนะนำได้ในเรื่องการวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตต่างชนิดเข้าไปในเซลล์ (Recombinant DNA) และเรื่องของการพัฒนาเทคโนโลยีรีคอมบิแนนท์ดีเอ็นเอ

 ไม่ควรมีผู้ใดเข้ารับการวิจัยจนกว่าโครงการนั้น จะได้รับอนุมัติจาก กรรมการชุดดังกล่าวข้างต้นและกรรมการจริยธรรมของสถาบัน

 เอกสารขอความยินยอมโดยบอกกล่าว ควรจะครอบคลุมประเด็น ต่างๆ เพิ่มเติมจากประเด็นทางจริยธรรมปกติที่จำเป็นต้องแจ้งให้ทราบอยู่แล้ว ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (ก) คำอธิบายเรื่ององค์ประกอบของการปลูกถ่ายยืน จะต้องปรากฏ อยู่ในกระบวนการขอความยินยอม และต้องเป็นการอธิบาย โดยไม่ใช้ภาษาซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะศาสตร์ ที่เป็นศัพท์เทคนิคต่างๆ
- (ข) จำนวนโดยประมาณของผู้ที่เคยได้รับสารพันธุกรรมที่จะศึกษา ก่อนหน้านี้
- (ค) ประเภทของเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งระดับความรุนแรงและความถี่ของการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว
- (ง) ในกรณีที่สารพันธุกรรมที่จะศึกษาไม่เคยหรือแทบไม่เคยถูกนำ มาใช้เลยก่อนหน้านี้ในมนุษย์ จะต้องมีคำเตือนในเรื่องของ ความเสี่ยงที่มองไม่เห็นอาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งความเสี่ยงที่อาจจะ อยู่ในระดับรุนแรงด้วย
- (จ) ผลสืบเนื่องด้านสุขภาพที่ไม่พึงประสงค์ใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น หากผู้เข้าร่วมโครงการขอถอนตัวออกจากการศึกษาก่อนกระบวน การศึกษาเสร็จสิ้น
- (ฉ) ความเป็นไปได้ของการมีทางเลือกของการรักษาป้องกันอื่นใด
- (ช) ข้อมูลเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นใน ระยะยาว หลังจากการศึกษาวิจัยเสร็จสิ้น และอาจจะไม่ได้ จ่ายให้อีกต่อไป โดยผู้วิจัย/สถาบันที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องนั้น

8.5 การแพทย์แผนเดิมและยาสมุนไพร

8.5.1 นิยาม

การแพทย์แผนเดิม เป็นการรักษาที่ใช้ยาสมุนไพรกับการรักษาด้วยวิธีการ ตามแผนเดิม อย่างไรก็ตามความสำเร็จของการรักษา มักได้รับจากผลของการ ใช้วิธีการรักษาทั้ง 2 แบบร่วมกันเป็นการออกฤทธิ์เสริมกัน คำอื่นๆที่ใช้แทน "การแพทย์แผนเดิม" ได้แก่ การแพทย์เสริม/การแพทย์ ทางเลือก/การแพทย์ที่ไม่ใช่การแพทย์แผนปัจจุบัน

การแพทย์แผนเดิมเป็นการแพทย์ที่มีประวัติการใช้มายาวนาน โดยผสมผสานความรู้ ความชำนาญ และการฝึกปฏิบัติ บนพื้นฐานของความเชื่อ ทฤษฎี และประสบการณ์ ที่ฝังรากลึก/ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งที่สามารถอธิบายได้และไม่สามารถอธิบายได้ ประกอบด้วย การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การวินิจฉัยโรค และการแก้ไข ปรับปรุงด้านสุขภาพโดยมีผลต่อ การป่วยทางร่างกายและการป่วยทางจิตใจ

ยาสมุนไพร หมายถึงวัตถุที่เป็นอนุพันธ์จากพืช หรือตำรับจากพืชที่มีฤทธิ์ ทางการรักษาหรือมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ซึ่งมีส่วนประกอบเป็นตัวยาจากพืช วัตถุดิบ หรือผ่านกระบวนการเตรียมจากพืชหนึ่งชนิดหรือมากกว่าหนึ่งชนิด ในยาแผนเดิมบางชนิดอาจมีส่วนประกอบของแร่ธาตุ หรือส่วนที่ได้จากสัตว์

ยาสมุนไพร ประกอบด้วยส่วนของพืช (ได้แก่ ราก ต้น ใบ ดอก ผล หรือเมล็ด) วัตถุจากพืช (น้ำคั้นสด ยางเหนียว น้ำมันจากพืช น้ำมันหอมระเหย น้ำยาง) ตำรับยาเตรียมสมุนไพร (วัตถุจากพืชนำมาสกัด สกัดแยกส่วน หรือ ทำให้เปียก หรือทำให้ร้อน ในแอลกอฮอล์ และ/หรือน้ำผึ้ง ฯลฯ) และผลิตภัณฑ์ พืชสมุนไพรสำเร็จรูป (พืชหนึ่งชนิดหรือเป็นส่วนผสม)

สารสำคัญที่ออกฤทธิ์ของยาสมุนไพร หากไม่สามารถระบุได้ให้ถือว่า ยาสมุนไพรทั้งตำรับเป็นสารออกฤทธิ์

8.5.2 หลักการพื้นฐาน

การวิจัยและพัฒนาควรให้การรับรอง "ความปลอดภัยและสรรพคุณ" ตลอดจนการควบคุมคุณภาพของวิธีการรักษาตามแผนเดิมและยาสมุนไพร ควรประเมินสรรพคุณของการแพทย์แผนเดิมแบบผสมผสานการรักษาทั้ง 2 วิธี เนื่องจากการแพทย์แผนเดิมเป็นการรักษาตามแนวทางแบบองค์รวม ดังนั้น ควรให้ความเคารพ ความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากประวัติการใช้ปฏิบัติ มาอย่างยาวนาน

8.5.3 การวิจัยเกี่ยวกับการแพทย์แผนเดิมและยาสมุนไพร ข้อพิจารณาทั่วไป

การวิจัยและการประเมินผลวิธีการรักษาตามแผนเดิม

วิธีการรักษาตามแผนเดิมค่อนข้างจะปลอดภัย ถ้าดำเนินการอย่างเหมาะสม โดยแพทย์แผนเดิมที่ได้รับการฝึกหัดมาอย่างดี ควรทำการรักษาภายในขอบเขต ของปัจจัยกำหนดหรือพารามิเตอร์ ที่เป็นที่ยอมรับ และข้อบ่งใช้ในการรักษา ควรมีหลักฐานเชิงประจักษ์เท่าที่จะเป็นไปได้ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการ ประเมินฤทธิ์ไม่พึงประสงค์ ในการประเมินความปลอดภัยของการรักษาเหล่านั้น อย่างเป็นระบบ การศึกษาวิจัยทางคลินิกและวิธีวิจัยแบบอื่นๆ มีความสำคัญ อย่างยิ่งในการประเมินสรรพคุณของวิธีการรักษาตามแผนเดิม

2) การวิจัยและการประเมินผลยาสมุนไพร

(ก) ข้อพิจารณาด้านการตรวจสอบเกี่ยวกับพฤกษศาสตร์ และ ด้านคุณภาพเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ความมั่นใจด้านคุณภาพ ความปลอดภัย และ สรรพคุณของยาสมุนไพร ต้องมีรายละเอียดข้อมูลจำเพาะและการควบคุม คุณภาพของยาสมุนไพร ต้องมีการควบคุมการผลิตและด้านเคมีของยาสมุนไพร ที่จะนำมาศึกษาวิจัยให้ล้อตามตำรับที่ใช้แบบดั้งเดิม การประเมินยาสมุนไพร ไม่จำเป็นต้องนำยาสมุนไพรมาทำให้บริสุทธิ์เพื่อให้ทราบองค์ประกอบหรือสารเดี่ยว ต้องมีมาตรฐานการผลิตที่ดี (GMP) ก่อนทำการศึกษาทางคลินิกระยะที่ 3

(ข) ข้อพิจารณาการศึกษายาสมุนไพรในระยะก่อนคลินิก

 สำหรับยาสมุนไพรที่มีการบันทึกประวัติการใช้ตามวิธีดั้งเดิมมา ยาวนาน มีข้อมูลสรรพคุณและความปลอดภัยในสัตว์ แนะนำ ให้สืบค้นข้อมูลจากวรรณกรรม หากมีข้อมูลไม่มากเพียงพอ มีความจำเป็นต้องทำการศึกษาก่อนคลินิกเพิ่มเติม

- กรณีที่นำยาสมุนไพรที่ใช้มานานเป็นที่รู้จักกันดีแล้วมาทำเป็น ตำรับใหม่ คุณสมบัติทางเคมี พิษวิทยา และเภสัชวิทยาอาจ เปลี่ยนแปลง มีความจำเป็นต้องทำการศึกษาก่อนคลินิกเพิ่มเติม เพื่อพิสูจน์ความปลอดภัยและสรรพคุณ
- สำหรับยาสมุนไพรที่ไม่มีประวัติการใช้มายาวนาน หรือไม่มี การศึกษาวิจัยมาก่อนให้ทำการศึกษาก่อนคลินิกตามวิธีมาตรฐาน ในการทดสอบพิษวิทยาทั้งพิษเฉียบพลันและพิษระยะยาว ตามแนวทางการประเมินความปลอดภัยและสรรพคุณของ ยาสมุนไพร
- การศึกษาเภสัชจลนศาสตร์มีความยากลำบากทางเทคนิค ที่จะดำเนินการ ทั้งนี้สามารถคาดคะเนขนาดยาและรูปแบบการใช้ จากวิธีการที่ใช้ตามวิธีดั้งเดิมได้ เพราะฉะนั้นการศึกษาเภสัช จลนศาสตร์ก่อนคลินิก จึงไม่มีความจำเป็นต้องทำ
- (ค) ข้อพิจารณาในการวิจัยยาสมุนไพรทางคลินิก
- การศึกษาทางคลินิกระยะที่ 1 ถูกออกแบบเพื่อประเมิน ความปลอดภัยเมื่อให้ขนาดยาเพิ่มขึ้นๆ ในอาสาสมัครผู้รับการวิจัย ปกติที่มีสุขภาพดี โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องศึกษายาสมุนไพร แผนเดิม ทางคลินิกระยะที่ 1 ขนาดยาและรูปแบบการให้ยาให้ใช้ ตามวิธีดั้งเดิม เนื่องจากมีเหตุผลทำให้เชื่อมั่นได้ว่ารูปแบบการให้ ยาเหล่านั้นมีความปลอดภัยเมื่อให้กับผู้ป่วยที่รับการวิจัยใน ระยะที่ 2 จำนวนผู้ป่วยไม่มากนัก โดยมีการควบคุมอย่างละเอียด ถี่ถ้วน
- การศึกษาทางคลินิกระยะที่ 2 มีความสำคัญเพื่อตรวจสอบ ความทนต่อยาของผู้ป่วยที่รับการวิจัยการทบทวนวรรณกรรมอย่าง สมบูรณ์ และการเตรียมโครงร่างการวิจัย ควรมุ่งประเด็น

ความปลอดภัยต่อระบบต่างๆ ทางคลินิก เช่น ผลต่อระบบประสาท ผิวหนัง กล้ามเนื้อและโครงกระดูก กระเพาะอาหารและลำไส้ ตับ ไต ระบบต่อมไร้ท่อ และเมทาบอลิสม (โซเดี่ยม/โปแตสเซี่ยม แคลเชี่ยม) หัวใจและหลอดเลือด การสร้างเม็ดเลือด ฯลฯ

 การศึกษาทางคลินิกระยะที่ 3 ควรดำเนินการหลังจากได้ข้อมูล การศึกษาหาขนาดยาในการศึกษาทางคลินิกระยะที่ 2 แล้ว เท่านั้น การไม่ยอมรับสิ่งแทรกแซง (Intervention) ที่นำมา ศึกษาเกิดขึ้นอย่างไม่เหมาะสมเป็นเพราะไม่ทำการศึกษาทาง คลินิกระยะที่ 2 ก่อนศึกษาทางคลินิกระยะที่ 3 และพบได้บ่อย มากที่ให้ขนาดยาในการศึกษาทางคลินิกระยะที่ 3 ต่ำกว่าขนาด ยาที่เหมาะสม ขนาดยาและรูปแบบที่ให้น่าจะเป็นรูปแบบ การให้ยาที่ดีที่สุดสัมพันธ์กับความปลอดภัยและสรรพคุณ

(ง) ข้อพิจารณาด้านจริยธ รรมในการทดลองยาสมุนไพรทางคลินิก

- นำหลักจริยธรรมพื้นฐานมาใช้ปฏิบัติกับอาสาสมัครผู้รับการวิจัย ควรดำเนินการวิจัยในมนุษย์ให้สอดคล้องกับหลักจริยธรรม ตามคำประกาศกรุงเฮลซิงกิ หลักจริยธรรม 3 ข้อตามรายงาน เบลมองต์ กฎหมายและข้อบังคับของประเทศ โดยยึดสิ่งที่ปกป้อง ผู้รับการวิจัยได้สูงกว่า
- ผู้วิจัยที่ผ่านการอบรมมาเป็นอย่างดี มีจริยธรรม จะเป็นการให้ ความเชื่อมั่นถึงความปลอดภัยของอาสาสมัครผู้รับการวิจัยได้ดี ที่สุด ควรเลือกแพทย์ที่มีความชำนาญเพื่อประกันว่าจะทราบได้ รวดเร็วทันทีทันใดและให้การรักษาที่เหมาะสม เมื่อสังเกตเห็น เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ใดๆหรือสุขภาพทรุดลง

บรรณานุกรม

Canadian Institute of Health Research. *Canada: Updated Guidelines for Human Pluripotent Stem Cell Research, June 30, 2010* The Canadian Institute of Health Research's updated the Guidelines for Human Pluripotent Stem Cell Research in June, 201. <u>http://www.cihr-irsc.gc.ca/e/42071.html</u>, accessed: 22-Feb-15.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects. Geneva: CIOMS; 2002.¹⁸

Declaration of Helsinki 2013. <u>http://www.wma.net/</u> <u>en/30publications/10policies/b3/index.html,</u> accessed: 22-Feb-15

Food and Drug Administration (FDA). *Rules, Procedures, and Terms to Recognise Ethics Committees to Review Drug Clinical Trials. Bangkok:* The Royal Gazette 2013; 130 (Suppl. 135 d), (Thai), 12.

Forum for Ethical Review Committees in Thailand. *The Ethical Guidelines for Research on Human Subject in Thailand (2007)*. <u>http://www.fercit.org/file/Guideline_English_version.pdf</u>, accessed: 13-Feb-

Genetic Home Reference. <u>http://ghr.nlm.nih.gov/info=gene_</u> <u>therapy/show/alltopics</u>, accessed: 22-Feb-15

International AIDS Vaccine Initiative (IAVI). <u>https://www.iavi.org/</u> publications/file/51-guidance-tool-for-community-advisory-boards, accessed: 22-Feb-15 International Cellular Medicine Society. <u>http://www.cellmedi-</u> <u>cinesociety.org/icms-guidelines/guidelines,</u> accessed: 22-Feb-15

International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH), ICH Harmonised Tripartite Guideline, Guideline for Good Clinical Practice E6(R1), Current Step 4 version, dated 10 June 1996.<u>http://</u> www.ich.org/fileadmin/Public_Web_Site/ICH_Products/Guidelines/ Efficacy/E6/E6_R1_Guideline.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Society for Stem Cell Research. <u>http://www.</u> <u>cihr-irsc.gc.ca/e/42071.html,</u> accessed: 22-Feb-15

National Health Foundation (NHF) and the National Centre for Genetic Engineering and Biotechnology (BIOTEC). *Bioethical Issue and Guidelines.* Bangkok/Pathum Thani: NHF/BIOTEC, 2003

National Institutes of Health Guidelines on Human Stem Cell Research <u>http://stemcells.nih.gov/policy/Pages/2009guidelines.aspx</u>, accessed: 22-Feb-15

NIH Guidelines for Research Involving Recombinant or Synthetic Nucleic Acid Molecules (NIH Guidelines) November) November 2013. <u>http://osp.od.nih.gov/sites/default/files/NIH_Guidelines.html</u>, accessed: 22-Feb-15

Office for Human Research Protections (OHRP). Vulnerable populations. <u>http://www.hhs.gov/ohrp/policy/populations/</u>, accessed: 22-Feb-15

The International AIDS Vaccine Initiative (IAVI). Guidance Tool for Community Advisory Boards, First edition, New York, IAVI, 2012.

The National Academies' Human Embryonic Stem Cell Research Advisory Committee and 2010 Amendments to the National Academies' Guidelines for Human Embryonic Stem Cell Research (2010). http://www.Nap.Edu/Openbook.Php?Record_Id=12923, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization (WHO). Operational Guidance: Information needed to support clinical trials of herbal products (2005). http://www.who.int/tdr/publications/documents/operationalguidance-eng.pdf?ua=1, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization (WHO). General Guidelines for Methodologies on Research and Evaluation of Traditional Medicine (2000). http://whqlibdoc.who.int/hq/2000/WHO_EDM_ TRM_2000.1.pdf, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization (WHO). *Handbook for Good Clinical Practice (GCP): Guidance for Implementation.* Geneva: WHO; 2002

World Health Organization Regional Office for the Western Pacific, Manila (WHO/WPRO). *Research Guidelines for Evaluating the Safety and Efficacy of Herbal Medicines (1993)*.<u>http://www.</u> wpro.who.int/publications/docs/Research_Guidelines_Evaluating_ <u>the_Safety_and_Efficacy_Herbal_Medicines.pdf?ua=1</u>, accessed: 22-Feb-15 World Health Organization. *Standards and operational guidance for ethics review of health- related research with human participants.* Geneva: WHO; 2011. <u>http://whqlibdoc.who.int/publications/2011/9789241502948_eng.pdf?ua=1</u>, accessed: 22-Feb-15

9

กิตติกรรมประกาศ

ผู้ร่วมนิพนธ์ 1

้ศ้าสตราจารย์ นายแพทย์เกียรติ รักษ์รุ่งธรรม

ศาสตราจารย์สาขาอายุรศาสต[์]ร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการเครือข่ายวิจัยกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ แห่งประเทศไทย

รองผู้อำนวยการศูนย์ประสานความร่วมมือระหว่าง ไทย ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ เพื่อการศึกษาวิจัยทางคลินิกด้านโรคเอดส์ ภายใต้ศูนย์วิจัย โรคเอดส์ สภากาชาดไทย

ประธานกรรมการวิชาการ ศูนย์วิจัยวัคซีน

สมาชิก Thailand Towards Excellence in Clinical Trials (ThaiTECT) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ทวิป กิตยาภรณ์

ศาสตราจารย์เกียรติคุณสาขาระบาดวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ทรงคุณวุฒิการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

สมาชิก Thailand Towards Excellence in Clinical Trials (ThaiTECT) แพทย์หญิงกิติมา ยุทธวงศ์

ผู้ทร[ิ]้งคุณวุฒิก¹รวิจัยในมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ปรึกษาศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน) **นายแพทย์ประวิช ตัญญสิทธิสุนทร**

ผู้อำนวยการเครื้อข่ายวิจัยทางการแพทย์ กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์ แห่งประเทศไทย

¹ คณะทำงานขอขอบคุณ 1.รองศาสตราจารย์ ดร.จรณิต แก้วกังวาล 2.นางสาวญาดา สัมมารัตน์ 3.นางสาวมิญชยา พิริยชาติ 4.นางสาวชุติมณฑน์ กาวี 5.นางสาวณัฐธิดา พุ่มวงศ์

รองศาสตราจารย์ เภสัชกรหญิงโสภิต ธรรมอารี

ที่ปรึกษาพัฒนาระบบรับรองคุณภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการ จริยธรรมการวิจัยในคน

ผู้สนับสนุน

ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์ สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ

เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ นางสาวสุกัญญา ธีระกูรณ์เลิศ

รองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ

ดร.อังสนา โตกิจกล้า

ผู้อำนวยการกองมาตรฐานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ นางสาววันดี จีนสวัสดิ์

อดีตผู้อำนวยการกองมาตรฐานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ นายชัยยุทธ ชัยสิทธิ์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ กองมาตรฐานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

นางสาววาสนา น้อยนาช

ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานการวิจัยในคน สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ

นางสาวกฤชศุลี (ฐนันท์ภัส) ชัยเสนะบัณฑิต

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ กองมาตรฐานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ผู้ตรวจสอบการแปล

ศาสตราจารย์กิตติคุณ พญ.ธาดา สืบหลินวงศ์

ผู้ทรงคุณวุฒิการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รองศาสตราจารย์ ดร.นิมิตร มรกต

ผู้ทรงคุณวุฒิการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

National Policy and Guidelines for Human Research 2015

National Research Council of Thailand

Preface

Thailand has been involved in human research for decades to address needs in medical or health issues and has actively participated in various international clinical trials for new drugs or vaccines licensing. Although international guidelines for conducting research have been implemented, there are no National Guidelines yet available in Thailand. Moreover, the laws governing human research are still being drafted. This National Policy and Guidelines for Human Research (2015) aims to fill these gaps. These Guidelines comprise types of research and study design, key players and their responsibilities, implementation, conflicts of interest management, research use of stored biomaterials and data, selected locally related laws and regulations and some issues of special consideration. The document results from the efforts of invited academics with expertise in human research in co-ordination with National Research Council of Thailand (NRCT) staff and we would like to acknowledge their commitment and tenacity. Special thanks are due to all cited references in our bibliography sections for providing with us rich resources for the drafting of the document.

On behalf of the NRCT, we hope that these Guidelines will be beneficial for both biomedical and behavioural/social science research areas.

- AM

(Professor Emeritus Dr. Soottiporn Chittmittrapap) Secretary-General National Research Council of Thailand (NRCT)

			Pages
Prefa	ce		vii
1. Gei	neral I	Introduction	111
1.1	Intro	duction	111
1.2	List c	of Abbreviations	113
2. Тур	be of I	Research and Study Designs	117
2.1	. Intro	duction	117
2.2	. Selea	cted Research Methodology in Human S	tudies 118
	2.2.1	Biomedical Research	118
	2.2.2	Social and Behavioural Science Research	122
		in Health Care	
3. Key	/ Play	ers and Responsibilities	127
3.1 Institution		ution	127
	3.1.1	Definition	127
	3.1.2	Key Responsibilities	127
3.2	Inves	stigator	129
	3.2.1	Definitions	129
	3.2.2	Key Responsibilities	129
3.3	Ethic	s Committee	133
	3.3.1	Definition	133
	3.3.2	Requirements	134

			Pages
	3.3.3	Key Responsibilities	135
	3.3.4	Functions, Operations, Procedures, and Records	136
3.4	Spon	sor	138
	3.4.1	Definitions	138
	3.4.2	Key Responsibilities	138
3.5	Regu	latory Authority on Human Subject Research	149
	3.5.1	Definition	149
	3.5.2	General Guidance	149
3.6	Volunteers		152
	3.6.1	Definition	152
	3.6.2	Selection and Recruitment of Volunteer	152
	3.6.3	Responsibilities	153
	3.6.4	Informed Consent of Volunteers	154
	3.6.5	Means to Minimise Inappropriate Inducement	155
		to Participate in Research	
	3.6.6	Consideration of Benefits and Risks	156
4. Imp	oleme	ntation	161
4.1	The (Quality of Human Research	161
4.2	Share	ed Responsibility in the Quality of	161
	Human Research		

			Р	ages
	4.3	Aims	of Quality Management System (QMS)	162
		for H	uman Research	
	4.4	Imple	ementation of QMS for Human Research	163
5.	Cor	flicts	of Interest Management	177
	5.1	Defin	ition	177
	5.2	Type	s of COI	177
	5.3	Mana	gement of COI	178
	5.4	Roles	and Responsibilities	179
		5.4.1	Institution	179
		5.4.2	Investigator	181
		5.4.3	EC	182
6.	Res	earch	Use of Stored Biomaterials and Data	185
	6.1	Defin	itions	185
	6.2	Reco	mmendations	186
7.	Rela	ated L	ocal Laws, Regulations, Rules, and Guidelines	189
8.	Res	earch	Issues Requiring Special Consideration	197
	8.1	Vulne	erable Populations	197
		8.1.1	Definition	197
		8.1.2	Factors Affecting Vulnerability	197
		8.1.3	Research Involving Vulnerable Persons	198

			Pages
8.2	Com	munity Advisory Board	199
	8.2.1	Definition	199
	8.2.2	General Considerations	200
	8.2.3	CAB Mission and Goals	200
	8.2.4	CAB Membership Considerations	201
	8.2.5	Institution Responsibility Considerations	201
	8.2.6	CAB Operations	202
	8.2.7	CAB Member Training	202
8.3	Stem	Cell Research	203
	8.3.1	Recommendations	204
8.4	Gene	e Therapy Research	206
	8.4.1	General Considerations	207
8.5 Traditional and Herbal Medicine		208	
	8.5.1	Definition	208
	8.5.2	Basic Principles	209
	8.5.3	Research Involving Traditional and	210
		Herbal Medicine	
9. Ack	nowle	edgements	219

1

General Introduction

1.1 Introduction

Research involving human subjects is necessary for achieving new knowledge, new therapeutic or preventive medical products, or strategies to prevent disease, to reduce illness and mortality, and to improve quality of life. History has progressively geared society towards more stringent laws and regulations on research involving human subjects to ensure both the safety of the research subjects and the credibility of the results. These mechanisms are designed to protect the participants, the researchers, and the institutions where research is conducted.

Thailand has been involved in clinical research for decades to address the needs of global or local medical and health issues and has also participated in various international clinical trials for new drugs or vaccines licensing. Although the international guidelines for conducting clinical research, the International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH), Guideline for Good Clinical Practice (ICH GCP) in particular, have been implemented, there are no National Guidelines yet available. This National Policy and Guidelines for Human Research is therefore coordinated by the Office for Human Subject Research Standards (OHSRS) under the National Research Council of Thailand (NRCT). The main objectives are to secure the rights, safety and well-being of research subjects as well as the validity, reliability and integrity of the human research carried out in Thailand.

To develop the policy and guidelines for human research, an appointed NRCT working group has reviewed and referred to various related internationally-accepted documents from a range of sources, *i.e.* the International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use, Guideline for Good Clinical Practice (ICH GCP), the World Health Organisation (WHO), and the United States National Institutes of Health (NIH) in order to make the initial draft. The draft has gone through a process of consultation with research communities and different stakeholders. The relevant input from the consultation has been incorporated into the final guidelines which are then adopted by the NRCT. These guidelines should be useful for all parties involved directly or indirectly in human subject-related research. Of note, adherence to the Guidelines is mandatory for all the Royal Thai Government (RTG) funded research.

1.2 List of Abbreviations

AIDS	Acquired Immune Deficiency Syndrome
CAB	Community Advisory Board
CAPA	Corrective Action and Preventive Action Plan
CIC	Conflicts of Interest Committee
CIOMS	Council for International Organizations of
	Medical Sciences
СМС	Chemistry Manufacturing Control
COI	Conflicts of Interest
CRF	Case Report Form
CRO	Contract Research Organisation
DHHS	US Department of Health and Human Services
DNA	Deoxyribonucleic Acid
EC	Ethics Committee
EMA	European Medicines Agency
FDA	Food and Drug Administration
GCP	Good Clinical Practice

GMP	Good Manufacturing Practice
HIV	Human Immunodeficiency Virus
HM	Herbal Medicine
IB	Investigator's Brochure
ICH	International Conference on Harmonisation of
	Technical Requirements for Registration of
	Pharmaceuticals for Human Use
ICTRP	International Clinical Trials Registry Platform
IDMC	Independent Data Monitoring Committee
IP	Investigational Product
IEC	Independent Ethics Committee
IRB	Institutional Review Board
LAR	Legally Authorised Representative
NIH	US National Institutes of Health
NRCT	National Research Council of Thailand
OHRP	US Office for Human Research Protections
OHSRS	Office for Human Subject Research Standards
OPRR	US Office for Protection from Research Risks
ORI	US Office of Research Integrity
PI	Principal Investigator
QA	Quality Assurance
QMS	Quality Management System
RAC	Recombinant DNA Advisory Committee
REC	Research Ethics Committee

RNA	Ribonucleic Acid
RTG	Royal Thai Government
SC	Stem Cell
SCOC	Stem Cell Oversight Committee
SOP	Standard Operating Procedures
TCTR	Thai Clinical Trials Registry
ТМ	Traditional Medicine
WHO	World Health Organization

2

Type of Research and Study Designs

2.1 Introduction

The value of research depends upon the integrity of study results. One of the ethical justifications for research involving human subjects is the social value of advancing scientific understanding and promoting human welfare by improving health care. But if a research study is so methodologically flawed that little or no reliable information will result, it is unethical to put subjects at risk or even inconvenience them through participation in such a study. Scientifically invalid research is unethical in that it exposes research subjects to risks without possible benefit; investigators and sponsors must ensure that proposed studies involving human subjects conform to generally-accepted scientific principles and are based on adequate knowledge of the pertinent scientific literature.

The purpose of this chapter is to provide some brief basic background information on scientific research design, some of the research techniques used by researchers, and some ethical considerations raised by these designs and techniques.

2.2 Selected Research Methodology in Human Studies

The term "research" refers to a class of activities designed to develop or contribute to generalisable knowledge.

Biomedical research is simply known as *medical research* which is basic research, applied research, or translational research conducted to aid and supports the developing body of knowledge in the field of medicine.

In addition, to better understand the nature of health problems, *social science research*, which is an academic discipline concerned with society and the relationships among individuals within a society, may also be applied in human health studies.

2.2.1 Biomedical Research

Biomedical investigations can be broadly categorised into two types: experimental studies and observational studies.

118 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

1) An *experimental* study is a study in which conditions are under the direct control of the investigator. While an *observational study* is an epidemiological study that does not involve any intervention, experimental or otherwise; such a study may be one in which nature is allowed to take its course with changes in one characteristic being studied in relation to changes in other characteristics. An observational study may be synonymously addressed as a *non-experimental study*.

In a typical experimental study, a study sample is selected for a planned trial of a regimen whose effects are measured by comparing the outcome of the regimen in the experimental group with the outcome of another regimen in a control (comparison) group. The control group consists of subjects with whom comparison is made against the experimental group. In order to avoid biases and confounding variables, members of the experimental and control groups should be comparable except in the regimen that is offered to them. The avoidance of bias is ideally achieved by randomly allocating individuals to groups, *e.g.*, experimental and control regimens by chance. This process is called *randomisation* or *random allocation*. Most clinical trials use experimental studies.

If the investigator lacks full control over the allocation and/or timing of intervention in an *experimental study*, the study is recognised as a *quasi-experimental* study. Other options for randomised studies may include, *e.g.*, randomised block design, factorial design, before-after design, crossover design, *etc.*, depending upon research questions.

When the observer(s) and/or subjects are unaware of the group to which the subjects are assigned the process is called *blinding (masking)*. The main purpose of blinding is to minimise bias in the assessment of outcome(s). Blinding can be single-blinded (either the observer(s) or subjects are blinded), double-blinded (both are blinded), or triple-blinded (both and the analysis are blinded).

2) An observational study may be *retrospectively* conducted by reviewing records from the past (*e.g.*, birth and death certificates, medical records, school records, or employment records, *etc.*).

Observational studies can also be *prospectively* implemented by observing outcomes or events that occur subsequent to the identification of the group of subjects to be studied; they need not involve manipulation or intervention and involve only the collection of data.

Common observational studies may include, for example:

A *cohort study* is a study in which subsets of a defined population can be identified who are, have been, or in the future may be exposed or non-exposed, or exposed in different degrees, to a factor or factors hypothesised to influence the probability of occurrence of a given disease or other outcome in the future (prospective cohort study, concurrent prospective study). This type of study usually has a long time-frame and a large study population. The study may start from the past (retrospective cohort study, non-concurrent prospective study, historical cohort study) using existing records about health or other relevant aspects at some time in the past that determine the current or subsequent status of the study population.

A *case-control study* is an epidemiological study of persons with a disease of interest (or other outcome variable) and a suitable control (comparison, reference) group of persons without the disease which are compared. The past history of exposure to a suspected risk factor is compared between "cases" and "controls".

A *cross-sectional study* (prevalence study) is a study that examines the relationship between diseases (or other healthrelated characteristics) *and* other variables of interest as they exist in a defined population at one particular time.

Although randomisation is the preferred method for assigning subjects to the various arms of a clinical trial, non-experimental methods, such as cohort and case-control studies to evaluate drugs and devices may often be justified scientifically and ethically. *Cluster sampling:* A method of selecting subjects from a population in which each unit selected is a group of subjects rather than an individual. Clusters are usually selected through random sampling.

2.2.2 Social and Behavioural Science Research in Health Care

Identifying research questions in health care may also require social factors and questions that may contribute to action or change in behaviours to be taken into account. Thus, social science may contribute by answering these various questions. Unlike biomedical research, the potential risks to the research subject are not usually physiological, but researchers need to be aware of the dangers of exposing the subject to potential psychological or social harm or inconvenience. Such studies are carried out to ultimately benefit many individuals, though there is rarely a direct benefit for individual respondents; however, there is the opportunity for them to offer valuable information in a way that may contribute to improving many people's lives.

Study designs in social science may either be *quantitative* or *qualitative* depending on research questions. Interviews used in social science studies can be structured, semi-structured, or in-depth.

1) *Quantitative research* investigates social phenomena via statistical, mathematical, or numerical data or computational

techniques. Many approaches have study designs similar to those used in biomedical research described above.

A structured interview (also known as a standardised interview or a researcher-administered survey) is commonly employed in survey research. It aims to ensure that each interview is presented with exactly the same questions in the same order. While a structured interview has a rigorous set of questions which does not allow diversion, a semi-structured interview is open, allowing new ideas to be brought up during the interview as a result of what the interviewee says. The interviewer in a semi-structured interview generally has a framework of themes to be explored.

2) *Qualitative research* aims to gather an in-depth understanding of human behaviour and the reasons that govern such behaviour by investigating the why and how of decision-making, not just what, where, when. It thus uses smaller but more focused samples rather than large samples. Commonly used methods in qualitative research are described in brief as follows:

In-depth interviews are less structured than the structured and semi-structured interviews, and may cover only one or two issues, but in much greater detail.

A *focus group* is a group of people who are asked about their perceptions, opinions, beliefs, and attitudes towards a product,

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 123

service, concept, advertisement, idea, or packaging. Questions are asked in an interactive group setting where participants are free to talk with other group members. In this kind of study, there is a risk that confidentiality may be breached by participants in the discussion. Thus, subjects should be reminded that the identities of fellow participants and the information exchanged are confidential.

Participant observation is a type of data collection that aims to gain a close and intimate familiarity with a given group of individuals and their practices through an *intensive involvement* with people in their cultural environment, usually over an extended period of time.

Non-participant observation is a research technique whereby the researcher watches the subjects of his/her study, with their knowledge, but *without taking an active part* in the situation under scrutiny.

Bibliography

Campbell O, Cleland J, Collumbien M, Southwick K. *Social Science Methods for Research on Reproductive Health.* Geneva: WHO; 1999.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). *International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects*. Geneva: CIOMS; 2002.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). *International Ethical Guidelines for Epidemiological Studies*. Geneva: CIOMS; 2008.

Last JM. *A Dictionary of Epidemiology*. 4th Ed. New York: Oxford University Press; 2001.

Pope C, May N. *Qualitative Research in Health Care. 2nd Ed.* London: BMJ Books 2000.

US Department of Health & Human Services. *Institutional Review Board Guidebook, Chapter, Chapter IV Considerations of Research Design*. http://www.hhs.gov/ohrp/archive/irb/irb_chapter 4.htm, accessed: 22-Feb-15.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 125

Wikipedia. *Focus Group*. http://en.wikipedia.org/wiki/Focus_ group, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Medical Research*. http://en.wikipedia.org/wiki/ Medical_research, accessed 22-Feb-15.

Wikipedia. *Non-participant Observation*. http://www. encyclopedia.com/doc/1088-nonparticipantobservation.html, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Participant Observation*. http://en.wikipedia.org/ wiki/Participant_observation, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Qualitative Research*. http://en.wikipedia.org/ wiki/Qualitative_research, accessed: 22-Feb-15.

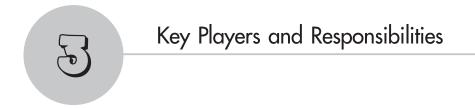
Wikipedia. *Quantitative Research*. http://en.wikipedia.org/wiki/ Quantitative_research#cite_ref-Given_2008_1-0, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Semi-structured Interview*. http://en.wikipedia. org/wiki/Semi-structured interview, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Social Science*. http://en.wikipedia.org/wiki/ Social_science, accessed: 22-Feb-15.

Wikipedia. *Structured Interview*. http://en.wikipedia.org/wiki/ Structured interview, accessed: 22-Feb-15.

126 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

3.1 Institution

3.1.1 Definition

Institution is defined as any public or private entity or agency (including medical or health care facility) where human research is conducted.

An institution has a major role in supporting and promoting the scientific integrity of the research and the protection of the human subjects.

3.1.2 Key Responsibilities

1) An institution should develop and implement quality standard policies and quality management systems which aim (i)

to support the effective conduct of high-quality research; and (ii) to ensure that the conduct of research is compliant with ethical standards, internationally accepted good clinical practice (ICH GCP), and applicable laws and regulations.

2) An institution must have an ethics committee (EC) to safeguard the rights, safety, well-being, and confidentiality of human subjects. The institution should ensure that the review and monitoring process of the EC is efficient and independent of sponsor, investigator, and institution.

3) An institution should support and promote education and training for their personnel who have key roles in research to ensure that they have adequate and appropriate knowledge and skills to perform their roles.

4) An institution should have effective and efficient processes to monitor the conduct of research in the institution and appropriate handling of non-compliance.

5) An institution should ensure that an effective compensation system is developed for research-related injuries.

6) An institution should establish the process in the appropriate management of conflicts of interest in the research.

7) An institution should support and promote the disclosure of their investigator-initiated and institution-funded human research.

3.2 Investigator

3.2.1 Definitions

The investigator is an individual who is responsible for activities and processes related to the conduct of human research at a research site (may also be referred to as study, trial, or investigational site).

The investigator has a primary role in protecting the rights, safety, well-being, and confidentiality of human subjects, including the quality and integrity of research data. The investigator may delegate any of his/her responsibilities to an appropriately qualified person; however, accountability remains with the investigator.

If a team of persons conducts human research, the investigator who is the responsible leader of the team may be named the principal investigator. An individual team member designated for critical research-related tasks and/or making important researchrelated decisions may be called a sub-investigator or co-investigator.

3.2.2 Key Responsibilities

General

1) The investigator should conduct the research in compliance with applicable ethical standards, ICH GCP, SOP, applicable laws and regulations. If any non-compliance occurs, the investigator must ensure that appropriate corrective and preventive actions are taken and documented.

Qualifications

2) The investigator must be knowledgeable about applicable ethical standards, GCP, SOPs, laws and regulations.

3) The investigator must be knowledgeable about the research protocol, including the investigational product and/or intervention, the research process and procedures, and safety reporting (if any).

4) The investigator must ensure that (i) the research team members are aware of applicable ethical standards, GCP, SOP, applicable laws and regulations; and (ii) the individual team members are appropriately qualified and knowledgeable about designated research-related tasks.

Balancing the Potential Risks and Benefit of Human Research

5) Before making a decision to conduct the research, the investigator must accurately evaluate potential risks and benefits to human subjects through a thorough review of the research protocol and other relevant information about the investigational product and/or intervention. The investigator must ensure that (i) the potential benefits for research subjects outweigh the anticipated

risks to them; and (ii) the appropriate preventive and/or minimising measures for the risks are defined in the research protocol.

6) During the conduct of the research, the investigator must be aware of any new information that is relevant to the continuing evaluation of potential benefits and risks to the subjects, and report that information to the EC.

7) The investigator must implement measures to prevent and/or minimise risks to the subjects, including safety monitoring.

Informed Consent of Human Research Subjects

8) The Investigator must submit the subject information sheet and informed consent form to the EC for review and approval.

9) The investigator must secure EC approval of these documents before recruiting subjects.

10) The investigator/designee must obtain informed consent from subjects prior to performing any research-related procedure.

11) The investigator/designee must (i) provide the potential subjects with all information clearly and comprehensively in writing;(ii) evaluate if each potential subject understands the information and if there is any therapeutic misconception; (iii) provide ample time for each potential subject to ask questions and make decisions;

and (iv) answer all questions that the potential subjects ask.

12) The investigator/designee must be aware of specific requirements for informed consent in research involving vulnerable subjects and minors, and subjects from whom obtaining written informed consent is not possible.

Protocol Compliance

13) The investigator must submit the research protocol and other relevant information to EC for review and approval.

14) The investigator must ensure that the research protocol receives documented approval from the EC prior to recruiting subjects.

15) The investigator must ensure that the conduct of human research is compliant with the current EC approved protocol.

16) If there is any protocol non-compliance, the investigator must ensure that appropriate corrective and preventive actions are performed, documented, and reported to the sponsor and EC.

Data Quality and Integrity

17) The investigator must ensure that the data reported in the Case Report Form (CRF) are accurate, legible, complete, contemporaneous, original, and attributable.

132 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

18) The investigator must ensure that data reported in CRFs are derived from and consistent with records in source documents. The records in source documents should be adequate to evaluate the subject's participation and the conduct of the research. The source documents must be maintained and available for access.

19) The investigator must permit and facilitate monitoring and quality assurance procedures.

Protection of Confidentiality and Privacy of Human Research Participants

20) The investigator must implement measures to protect the personal and sensitive information of subjects and should ensure that the research team members are aware of these measures.

21) The investigator must ensure that subjects are informed about the measures to be used to protect their private information and records, and who will access their private information and records in what circumstances.

3.3 Ethics Committee

3.3.1 Definition

The Ethics Committee (EC) or Institutional Review Board (IRB) or Independent Ethics Committee (IEC) or Research Ethics

Committee (REC) is an independent body constituted of medical, scientific, and non-scientific members, whose responsibility is to ensure the protection of the rights, safety, confidentiality, and well-being of human subjects involved in a trial and to provide public assurance of that protection.

3.3.2 Requirements

1) The legal status, composition, function, operations and regulatory requirements pertaining to the EC should allow the EC to act in agreement with the applicable local laws and regulation, ICH GCP and international guidelines.

2) The composition of EC members must include multidis ciplinary and multi-sectorial membership of both genders in compliance with local laws and regulations, ICH GCP and international guidelines.

3) The EC should be large enough to ensure robust discussion of protocols. It is recommended that the EC should include:

(a) At least five members.

(b) At least one member whose primary area of interest is in a non-scientific area.

(c) At least one member who is independent of the institution/trial site.

134 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

4) A list of EC members and their qualifications and records of EC-related training as well as ICH GCP training must be maintained and updated.

3.3.3 Key Responsibilities

The EC's responsibility is to ensure the protection of the rights, safety, confidentiality, and well-being of potential participants as well as those participants involved in a trial. The EC provides public assurance of that protection by, among other things, reviewing and approving or rejecting the protocol and ensuring that the investigator(s) is/are suitable to conduct the trial, the facilities are adequate, and the methods and materials to be used in obtaining and documenting informed consent of the trial participants are appropriate.

The legal status, composition, function, operations, and regulatory requirements pertaining to EC differ among countries, but should allow the EC to act in accordance with ICH GCP.

1) The EC must safeguard the rights, safety, confidentially and well-being of all research subjects. Special attention should be paid to trials that may include vulnerable subjects.

2) The EC must review and maintain confidentiality of the proposed clinical trial, all documents submitted, and the qualifications of the investigators in accordance with the local laws and regulations, ICH GCP and international guidelines within reasonable time (optimally 2-4 weeks), and document its views in writing and the dates for the following:

(a) Approval/favourable opinion;

(b) Modifications required prior to its approval/ favourable opinion;

(c) Negative opinion/deferral

(d) Disapproval/negative opinion; and

(e) Termination/suspension of any prior approval/ favourable opinion.

When the research proposal is in doubt, the investigator must consult with the EC.

3) The EC must conduct continuing review of each ongoing trial at intervals appropriate to the degree of risks to human subjects, at least once per year.

4) In order to import non-registered investigational products into the country for research, the protocol must be submitted and approved by an EC recognised by the Thai Food and Drug Administration (FDA). Nonetheless, not every EC is eligible; there is a requirement for the study protocol to get approval from only an FDA-recognised EC.

3.3.4 Functions, Operations, Procedures, and Records

1) The EC must perform its functions according to a written SOP, must maintain written records of its activities and minutes of its meetings, and must comply with the local laws and regulations, ICH GCP and international guidelines.

2) The EC must retain all relevant records (*e.g.*, written procedures, membership lists, lists of occupations/affiliations of members, submitted documents, minutes of meetings, and correspondence, *etc.*) for a period of at least three years after completion of the trial and make them available upon request from the regulatory authority(ies).

3) It should be ensured that the EC promptly notifies the investigators/institution in writing (optimally within one week) concerning:

(a) Its trial-related decisions/opinions.

(b) The reasons for its decisions/opinions.

(c) Procedures for appeal of its decisions/opinions.

4) The EC must provide investigators, sponsors, or regulatory authorities with the written procedures and membership lists.

5) The EC should have a good system or procedures for the coordinated review of multi-site research to facilitate the conduct of international health research.

3.4 Sponsor

3.4.1 Definitions

A sponsor is an individual, company, institution, or organisation which takes responsibility for the initiation, management, and/or financing of a clinical trial.

A sponsor-investigator is an individual who both initiates and conducts a clinical trial, alone or with others, and under whose immediate direction the investigational product is administered to, dispensed to, or used by a subject. The obligations of a sponsor-investigator include both those of a sponsor and those of an investigator.

3.4.2 Key Responsibilities

Investigators and Site Selection

1) The sponsor is responsible for selecting the investigator(s)/ institution(s) qualified by training and experience and with adequate resources to properly conduct the trial.

2) The sponsor must obtain the investigator's/institution's agreement to conduct the trial in compliance with ICH GCP, with the applicable regulatory requirement(s) and with the protocol agreed to by the sponsor and given approval/favourable opinion by the EC. The sponsor and the investigator/institution should sign

the protocol, or an alternative document, to confirm this agreement.

3) For multicentre trials, the sponsor should ensure that:

The CRFs are designed to capture the required data at all multicentre trial sites. For those investigators who are collecting additional data, supplemental CRFs should also be provided and designed to capture additional data.

All investigators are given instructions on following the protocol, on complying with a uniform set of standards for the assessment of clinical and laboratory findings, and on completing the CRFs.

Providing Trial Materials

Before entering an agreement with an investigator/institution to conduct a trial, the sponsor must provide the investigator(s)/ institution(s) with the protocol and an up-to-date Investigator's Brochure (IB), and should provide sufficient time for the investigator/ institution to review the protocol and the information provided.

1) Providing information on IP:

When planning trials, the sponsor must ensure that sufficient safety and efficacy data from nonclinical studies and/or clinical trials are available to support human exposure by the route, at the dosages, for the duration, and in the trial population to be studied. The sponsor must update the IB as significant new information becomes available.

2) Manufacturing, Packaging, Labelling, and Coding of IP.

The sponsor must ensure that the investigational product(s) (IP) (including active comparator(s) and placebo, if applicable) is characterised as appropriate to the stage of development of the product(s), is manufactured in accordance with any applicable GMP, and is coded and labelled in a manner that protects the blinding, if applicable. In addition, the labelling should comply with applicable regulatory requirement(s). The IP must be packaged to prevent contamination and unacceptable deterioration during transport and storage (*e.g.* protection from light), storage times, reconstitution fluids and procedures, and devices for product infusion, if any. The sponsor must inform all involved parties (*e.g.* monitors, investigators, pharmacists, storage managers, *etc.*) of these determinations.

In blinded trials, the coding system for the IP must include a mechanism that permits rapid identification of the product(s) in case of a medical emergency, but does not permit undetectable breaks of the blinding.

If significant formulation changes are made in the IP or comparator product(s) during the course of clinical development, the results of any additional studies of the formulated product(s) (*e.g.* stability, dissolution rate, bioavailability, *etc.*) needed to assess whether these changes would significantly alter the pharmacokinetic profile of the product must be available prior to the use of the new formulation in clinical trials.

The sponsor must provide the IP after all required documentations (*e.g.* approval/favourable opinion from EC and regulatory authority(ies)) are obtained, together with written instructions for the handling and storage of the IP. The procedures should address adequate and safe receipt, handling, storage, dispensing, retrieval of unused product from subjects, and return of unused IP to the sponsor (or alternative disposition if authorised by the sponsor and in compliance with the applicable regulatory requirement(s)).

The sponsor must maintain records that document shipment, receipt, disposition, return, and destruction of the IP. The sponsor must ensure that the IPs are stable over the period of use and that there are sufficient quantities for reconfirmed specifications, should this become necessary, and maintain records of batch sample analyses and characteristics. To the extent that stability permits, samples should be retained either until the analyses of the trial data are complete or as required by the applicable regulatory requirement(s), whichever represents the longer retention period.

3) Compensation to Subjects and Investigators

The financial aspects of the trial must be documented in an agreement between the sponsor and the investigator/institution; when trial subjects receive compensation, the method and manner of compensation should comply with applicable regulatory requirement(s). If required by the applicable regulatory requirement(s), the sponsor must provide insurance or must indemnify (legal and financial coverage) the investigator/the institution against claims arising from the trial, except for claims that arise from malpractice and/or negligence. The sponsor's policies and procedures must address the costs of treatment of trial subjects in the event of trial-related injuries in accordance with the applicable regulatory requirement(s).

Documentation and Communication

1) The sponsor is responsible for securing written agreement from all involved parties and retaining all sponsor-specific essential documents in conformance with the applicable regulatory requirement(s) of the country(ies) where the product is approved, and/or where the sponsor intends to apply for approval(s), or at least two years have elapsed since the formal discontinuation of clinical development of the IP. The sponsor should inform the investigator(s)/institution(s) in writing of the need for record retention and should notify the investigator(s)/institution(s) in writing when the trial related records are no longer needed.

2) Before initiating the clinical trial, the sponsor should submit any required application to the appropriate authority for review, acceptance, and/or permission. Any notification/submission should be dated and contain sufficient information to identify the protocol.

3) The sponsor should obtain from the investigator/institution:

(a) The name and address of the investigator's/ institution's EC.

(b) A statement obtained from the EC that it is organised and operates according to ICH/GCP and the applicable laws and regulations.

(c) Documented EC approval/favourable opinion and a current copy of the protocol, written informed consent form(s) and any other written information to be provided to subjects, subject recruiting procedures, and documents related to payments and compensation available to the subjects, and any other documents that the EC may have requested. The sponsor should obtain from the investigator/institution documentation and dates of any EC re-approvals/re-evaluations with favourable opinion, and of any withdrawals or suspensions of approval/favourable opinion.

If the EC makes its approval/favourable opinion conditional upon change(s) in any aspect of the trial, such as modification(s) to the protocol, the written informed consent form and any other written information to be provided to subjects, and/or other procedures, the sponsor should obtain from the investigator/ institution a copy of the modification(s) made and the date approval/favourable opinion given by the EC.

4) The sponsor should ensure that it is specified in the protocol or other written agreement that the investigator(s)/ institution(s) provide direct access to source data/documents for trial-related monitoring, audits, EC review, and regulatory inspection.

5) The sponsor should verify that each subject has consented, in writing, to direct access to his/her original medical records for trial-related monitoring, audit, EC review, and regulatory inspection.

6) Clinical Trial/Study Reports

Whether the trial is completed or prematurely terminated, the sponsor should ensure that the clinical trial reports are prepared and provided to the regulatory agency(ies) as required by the applicable regulatory requirement(s). The sponsor should also ensure that the clinical trial reports in marketing applications meet the standards of the ICH GCP guideline for structure and content of clinical study reports.

Data Quality and Integrity

The sponsor is responsible for

1) Implementing and maintaining quality of the trials to ensure that the studies are conducted and the data documented/ reported in compliance with the protocol, ICH GCP, and the applicable regulatory requirement(s).

2) Appointing qualified individuals (*e.g.* biostatisticians, clinical pharmacologists, and physicians, *etc.*) as appropriate, throughout all stages of the trial process, from designing the protocol and CRFs and analysing and preparing interim and final clinical trial reports. The sponsor should establish an Independent Data Monitoring Committee (IDMC) to assess the progress of a clinical trial, including the safety data and the critical efficacy endpoints at intervals, and to recommend to the sponsor whether to continue, modify, or stop a trial. The IDMC should have written operating procedures and maintain written records of all its meetings.

3) Maintaining a list of the individuals who are authorised to make data changes. Maintain adequate backup of the data.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 145

Safeguarding the blinding, if any (*e.g.*, maintain the blinding during data entry and processing). Any transfer of ownership of the data should be reported to the appropriate authority(ies), as required by the applicable regulatory requirement(s).

4) Monitoring to ensure that:

(a) The trial is conducted and documented properly and verifying that the data required by the protocol are reported accurately on the CRFs and are consistent with the source documents.

(b) Any dose and/or therapy modifications are well documented for each of the trial subjects.

(c) Adverse events, concomitant medications, and inter-current illnesses are reported in accordance with the protocol on the CRFs.

(d) All withdrawals and dropouts of enrolled subjects from the trial are reported and explained on the CRFs.

The monitor(s) should follow the sponsor's established written SOPs as well as those procedures that are specified by the sponsor for monitoring a specific trial. The monitor should submit a written report to the sponsor after each trial- site visit or trial-related communication.

5) Auditing

The sponsor should appoint individuals, who are qualified and independent of the clinical trials/systems, to conduct audits and ensure that the auditing is conducted in accordance with the sponsor's written procedures on what to audit, how to audit, the frequency of audits, and the form and content of audit reports. The observations and findings of the auditor(s) should be documented.

Non-compliance with the protocol, SOPs, ICH GCP, and/or applicable regulatory requirement(s) by an investigator/institution, or by member(s) of the sponsor's staff should lead to prompt action by the sponsor to secure compliance. If the monitoring and/or auditing identify serious and/or persistent non-compliance on the part of an investigator/institution, the sponsor should terminate the investigator's/institution's participation in the trial. When an investigator's/institution's participation is terminated because of non-compliance, the sponsor should promptly notify the regulatory authority(ies).

Safety Evaluation

1) The sponsor is responsible for the ongoing safety evaluation of the investigational product(s). The sponsor must promptly notify all concerned investigator(s)/institution(s) and the regulatory authority(ies) of findings that could affect adversely the safety of subjects, impact the conduct of the trial, or alter the EC's approval/ favourable opinion to continue the trial.

2) Adverse Event Reporting

The sponsor must document all adverse events during the study period and expedite reporting to all concerned investigator (s)/institutions(s), to the EC and to the regulatory authority(ies) of all adverse events that are both serious and unexpected. The sponsor must submit to the regulatory authority(ies) all safety updates and periodic reports, as required by applicable regulatory requirement(s).

Premature Termination or Suspension of a Trial

If a trial is prematurely terminated or suspended, the sponsor should promptly inform the investigators/institutions, and the regulatory authority(ies) of the termination or suspension and the reason(s) for the termination or suspension. The EC should also be informed promptly and provided with the reason(s) for the termination or suspension by the sponsor or by the investigator/ institution, as specified by the applicable regulatory requirement(s).

A sponsor may transfer any or all of the sponsor's trialrelated duties and functions to a Contract Research Organisation (CRO), but the ultimate responsibility for the quality and integrity of the trial data always resides with the sponsor. All references to a sponsor in this guideline also apply to a CRO to the extent that a CRO has assumed the trial related duties and functions of a sponsor.

3.5 Regulatory Authority on Human Subject Research

3.5.1 Definition

Regulatory authority is a regulatory agency authorised by the government; it is also known as the FDA, and is responsible to ensure that in a clinical trial *the rights, safety, dignity, and well-being of subjects must be protected and the data generated must be reliable and robust.*

3.5.2 General Guidance

1) The regulatory authority is responsible to ensure that the interests of the subjects always take priority over all other interests.

2) In order to avoid administrative delays for starting a clinical trial, the procedure to be used should be flexible and efficient, without compromising patient safety or public health.

3) The timelines for assessing an application dossier for clinical trials should be sufficient to assess the file, while at the same time ensuring quick access to new and innovative treatments.

4) The regulatory authority should ensure the administrative and facilitating processes are efficient and implemented in a timely manner to make sure the country remains an attractive place for conducting clinical trials.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 149

5) The regulatory authority should efficiently assess all clinical trials applications within the given timelines.

6) A rapid yet in-depth assessment is of particular importance for clinical trials concerning medical conditions which are severely debilitating and/or life threatening and for which therapeutic options are limited or non-existent, as in the case of rare and ultra-rare diseases .

7) Clinical trials for the development of orphan medicinal products and of medicinal products addressed to subjects affected by severe, debilitating and often life-threatening diseases affecting no more than one person in 50,000 (ultra-rare diseases) should be fostered.

8) Unless otherwise justified in the protocol, the subjects participating in a clinical trial should represent the population groups, for example, gender and age groups, that are, in the future in general healthcare, likely to use the medicinal product that is investigated in the clinical trial.

9) In order to *improve treatments available for vulnerable groups* such as frail or older people, people suffering from multiple chronic conditions, and people affected by mental health disorders, medicinal products which are likely to be of significant clinical value should be fully and appropriately studied for their effects in these specific groups, including requirements related to their specific characteristics and the protection of the health and wellbeing of subjects belonging to these groups.

10) The authorisation procedure should provide for the possibility to extend the timelines for the assessment in order to allow the sponsor or investigator to address questions or comments raised during the assessment of the application dossier. Moreover, it should be ensured that, within the extension period, there is always sufficient time for assessing the additional information submitted.

11) In order to increase transparency in the area of clinical trials, data from a clinical trial should only be submitted in support of a clinical trial application if that clinical trial has been recorded in a publicly accessible and free-of-charge database which is a primary or partner registry of, or a data provider to at least the Thai Clinical Trials Registry (TCTR) (http://www.clinicaltrials.in.th/), or others like the World Health Organization International Clinical Trials Registry Platform (WHO/ICTRP) (http://www.who.int/ictrp/en/) or the US clinicaltrials.gov (https://clinicaltrials.gov/). Data providers to the WHO/ICTRP create and manage clinical trial records in a manner that is consistent with the WHO registry criteria. Specific provision should be made for data from clinical trials started before the date of application of this Regulation.

Remark:

This guidance is adapted in part from the Position of the European Parliament legislative resolution of 2 April 2014 on the proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on clinical trials on medicinal products for human use.

3.6 Volunteers

3.6.1 Definition

The volunteer or subject or trial subject participant or research subject participant is an individual who participates in research, either as a recipient of the investigational product(s) or as a control.

3.6.2 Selection and Recruitment of Volunteer

The potential volunteer/subject/participant should understand that ethically acceptable research will ensure that no group or class of persons bears more than its fair share of the burdens of participation in research and receives its fair share of the benefits of research. These benefits include the direct benefits of participation (if any) as well as new knowledge that the research is designed to yield. The clinical investigator has primary responsibility for recruiting subjects, ensuring that only eligible subjects are enrolled in the study, and obtaining and documenting the informed consent of each subject. Selection of volunteers should be carried out in such a way that the burdens and benefits of the research will be equitably distributed. The exclusion of groups or communities that might benefit from study participation must be justified.

3.6.3 Responsibilities

1) After thoroughly considering information about the anticipated risks and benefits of the research and voluntary and free consent to participate in such research, volunteers should follow directions from the study staff as stated in the participant information sheet.

2) Women at risk of pregnancy during a clinical trial will need to use reliable birth control methods advised by the study doctor while in the study.

3) The volunteer should report or inform the researcher of any adverse events occurring during participation in the study.

4) The volunteer should keep the written informed consent provided by the researcher confidential.

5) The volunteer should inform the researcher when he/ she wants to withdraw from the study and allow the researcher to do the follow up, when necessary. 6) All research with human volunteers is subject to the oversight of an EC (although specific categories of research may be exempted or attract expedited review).

7) The volunteer should contact the EC when there is any deviation or non-compliance from what is stated in the information sheet prepared by the researcher or study staff.

3.6.4 Informed Consent of Volunteers

1) Informed consent is a process by which a prospective trial subject voluntarily confirms his/her willingness to participate in a particular trial, after having been informed of all aspects of the trial.

2) Informed consent is documented by means of a written, signed, and dated informed consent form.

3) Informed consent assures that the prospective human volunteer will understand the nature of the research and can knowledgeably and voluntarily decide whether or not to participate.

4) The prospective research volunteer should consider essential information in the written informed consent form and any other written information provided.

5) If the subject is unable to provide informed consent, the subject's Legally Authorised Representative (LAR) (unless required by local laws and regulations) is required.

154 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

6) Informed consent is an ongoing process, not a piece of paper, or a discrete moment in time.

The process of obtaining informed consent has been described in the Declaration of Helsinki (2013).

3.6.5 Means to Minimise Inappropriate Inducement to Participate in Research

1) The volunteer may be reimbursed for lost earnings, travel costs and other expenses incurred in taking part in a study; they may also receive free medical services.

2) The volunteer, particularly those who receive no direct benefit from research, may also be paid or otherwise compensated for inconvenience and time spent.

3) The payments should not be so large, however, or the medical services so extensive as to induce prospective volunteers to consent to participate in the research against their better judgement ("undue inducement").

4) Payments to a subject should be rated pro-rata and not wholly contingent on completion of the trial by the subject.

5) All payments, reimbursements, and medical services provided to research volunteers must have been approved by the EC.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 155

Acceptable and unacceptable recompense has been described by the Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS). (See below)

6) Incompetent persons may be vulnerable to exploitation for financial gain by guardians. A guardian asked to give permission on behalf of an incompetent person should be offered no recompense other than a refund of travel and related expenses.

7) A volunteer who withdraws from research for reasons related to the study, such as unacceptable side-effects of a study drug, or who is withdrawn on health grounds, should be paid, or recompensed as if full participation had taken place.

8) A subject who withdraws for any other reason should be paid in proportion to the amount of participation.

9) An investigator who must remove a subject from the study for wilful non-compliance is entitled to withhold part or all of the payment.

3.6.6 Consideration of Benefits and Risks

1) It is very important that prospective volunteers should make the decision to participate in research based on information from the investigator that gives assurance that the potential benefits and risks of study participation are reasonably balanced and risks are minimised.

156 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

2) Interventions or procedures that hold out the prospect of direct diagnostic, therapeutic or prophylactic benefit for the individual volunteer must be justified by the expectation that they will be at least as advantageous to the individual volunteer, in the light of foreseeable risks and benefits, as any available alternative; otherwise interventions must be justified in relation to the expected benefits to society (generalisable knowledge).

3) The risks presented by such interventions must be reasonable in relation to the importance of the knowledge to be gained.

4) When there is ethical and scientific justification to conduct research with individuals incapable of giving informed consent, the risk from research interventions that does not hold out the prospect of direct benefits for the individual subject should be no more likely and not greater than the risks attached to routine medical or psychological examination of such persons. Slight or minor increases above such risks may be permitted when there is an overriding scientific or medical rationale for such increases and when the EC has approved them.

Acceptable Recompense. Research subjects may be reimbursed for their transport and other expenses, including lost earnings, associated with their participation in research. Those who receive no direct benefits from the research may also receive a small sum of money for inconvenience due to their participation in the research. All subjects may receive medical services unrelated to the research and have procedures and tests performed free of charge.

Unacceptable Recompense. Payments in money or in kind to research subjects should not be so large as to persuade them to take undue risks or volunteer against their better judgement. Payments or rewards that undermine a person's capacity to exercise free choice invalidate consent. It may be difficult to distinguish between suitable recompense and undue influence to participate in research. An unemployed person or a student may view promised recompense differently from an employed person. Someone without access to medical care may or may not be unduly influenced to participate in research simply to receive such care. A prospective subject may be induced to participate in order to obtain a better diagnosis or access to a drug not otherwise available; the local EC may find such inducements acceptable.

Bibliography

- 262-

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects. Geneva: CIOMS; 2002.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Epidemiological Studies. Geneva: CIOMS; 2008.

Declaration of Helsinki 2013. http://www.wma.net/en/30 publications/10policies/b3/index.html, accessed: 22-Feb-15

European Parliament. Position of the European Parliament adopted at first reading on 2 April 2014 with a view to the adoption of Regulation (EU) No .../2014 of the European Parliament and of the Council on clinical trials on medicinal products for human use, and repealing Directive 2001/20/EC (Text with EEA relevance). http:/www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+ TA+P7-TA-2014-0273+0+DOC+XML+V0//EN, accessed: 22-Feb-15

Food and Drug Administration (FDA). *Rules, Procedures, and Terms to Recognise Ethics Committees to Review Drug Clinical Trials.* Bangkok: The Royal Gazette 2013; 130 (Suppl. 135 d), (Thai), 12. Forum for Ethical Review Committees in Thailand. *The Ethical Guidelines for Research on Human Subject in Thailand* (2007). http://www.fercit.org/file/Guideline_English_version.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH), ICH Harmonised Tripartite Guideline, Guideline for Good Clinical Practice E6(R1), Current Step 4 version, dated 10 June 1996. http://www.ich.org/fileadmin/Public_Web_Site/ICH_Products/ Guidelines/Efficacy/E6/E6_R1_Guideline.pdf, accessed: 22-Feb-15

Office for Human Research Protections (OHRP). http://www.hhs.gov/ohrp/, accessed: 22-Feb-15

Steneck NH. *ORI Introduction to the Responsible Conduct* of Research, Revised edition, August 2007. Washington DC: , U.S. Government Printing Office.

World Health Organization (WHO). *Handbook for Good Clinical Practice (GCP): Guidance for Implementation*. Geneva: WHO; 2002

World Health Organization (WHO). *Standards and Operational Guidance for Ethics Review of Health-Related Research with Human Participants,* http://whqlibdoc.who.int/publications/2011/9789241502948 eng.pdf, accessed: 22-Feb-15

Implementation

4.1 The Quality of Human Research

The recommendations in this "National Policy and Guidelines for Human Research" are aimed to promote the conduct of high-quality human research in Thailand and assure the public of its quality. The quality of human research is defined as

1) Scientific integrity, accuracy, and reliability of data generated from human research; and

2) Compliance of the conduct of the human research with the ethical principles for human research, GCP and the related legal and regulatory requirements.

4.2 Shared Responsibility in the Quality of Human Research

Quality of human research is a responsibility that is shared

by the key stakeholders who conduct and oversee human research, including sponsors, institutions, investigators, research ethics committees, and regulatory authorities.

To accomplish the goals of this recommendation, all the key stakeholders need to commit to their shared responsibility in the quality of human research by implementing Quality Management System (QMS) for the processes and activities related to the conduct and/or oversight of human research for which they are responsible.

4.3 Aims of Quality Management System (QMS) for Human Research

QMS should be aimed at

1) Management and continual improvement of the quality and effectiveness of processes and activities related to the conduct and oversight of human research

2) Assurance of the compliance of the conduct of the research with the ethical principles for human research, ICH GCP and the related legal and regulatory requirements

3) Assurance of the protection of subjects participating in the research and the quality and integrity of the research data

4) Enhancement of the partnership among the key stakeholders

162 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

4.4 Implementation of QMS for Human Research

4.4.1 Management Leadership and Commitment to the Quality of Human Research Is Essential

The management practices of each key stakeholder should demonstrate their active commitment to the QMS for human research in a practical manner by carrying out the following responsibilities:-

1) Clearly defining and establishing the organisation's quality policy and quality objectives in the conduct and/or oversight of human researches

2) Promoting the quality management of human research, which includes the quality plan, quality control, quality assurance and continual quality improvement for processes and procedures related to the conduct and/or oversight of human research

3) Promoting involvement of people at all levels of the organisation in the quality management of human research

4) Providing adequate resources for the implementation and continuous improvement of the QMS. The resources required for QMS include financial resources, human resources, and infrastructure and work environment

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 163

5) Ensuring that the responsibilities and authority of the personnel in each organisation involved in human research, are defined and communicated within the organisation

6) Establishing clear internal communication lines and promoting good two-way communication among both internal and external stakeholders

7) Appointing a senior person with management authority (given-title may be "Quality Manager") to ensure that the QMS is effectively and efficiently maintained

8) Regularly reviewing the performance of QMS

4.4.2 Roles and Responsibilities and Training Requirements of Personnel Involved in Human Research Should be Defined and Promoted

All the key stakeholders should

1) Define, document and update their organisational structure and functions

2) Define, document and update the roles and responsibilities of personnel in each function, and the qualifications, competencies and training required for each role

3) Provide effective training and education to their personnel to develop their competencies and awareness of the organisation's

quality policy and quality objectives in carrying out human research; and

4) Establish practices to recognise the contribution and effort of their personnel in the achievement of quality in human research

4.4.3 Process and Procedures Related to the Conduct and Oversight of Human Research Should be Defined and Documented

All the key stakeholders should:

1) Understand and clearly define processes and procedures related to the conduct and oversight of human research in addition to the interconnection and interaction between those processes.

2) Determine criteria and methods needed to ensure that those processes and activities are effective and conform to the organisation's quality policy and quality objectives in human research; and

3) Develop, maintain, and update the documentation related to those processes and activities including quality policy, quality objectives, SOP, work instructions, checklists, and forms.

Following are the processes and procedures that each key stakeholder should include in their QMS.

(a) Sponsors

Sponsors should develop, implement, and maintain written procedures for activities pertaining to the role of sponsor, including but not limited to:

• Creating, reviewing, approving and updating the research protocol, informed consent document, IB, CRFs, and other research-related documents

• Assessing and selecting qualified investigators and site personnel

• Shipping, handling, and accounting for all supplies of the IP and other products

• Monitoring and reporting safety concerns

• Collecting, verifying, validating, storing, protecting,

analysing, and reporting research data to ensure the quality and integrity of data and of the final research report

• Filing, maintaining and archiving essential documents as defined in the ICH GCP

• Monitoring the conduct of research to ensure its compliance with the research protocol, ICH GCP and applicable regulations.

• Auditing, to determine if the monitoring is being appropriately carried out and the systems for quality control are operational and effective. (b) Investigators and institutions

Investigators/institutions should develop, implement, and maintain written procedures for activities pertaining to the role of investigator/institution, including but not limited to:

• Communicating with the EC during the setup, conduct, and closeout of research

- Recruiting and retaining research subjects
- Obtaining, recording, and updating informed consent
- Managing, recording, and reporting serious and

non-serious adverse events

- Storing, dispensing, disposing, and accounting for the IP
- Preparing and recording source documents
- Filing, maintaining, and archiving essential documents

as defined in the ICH GCP

• Managing and reporting protocol non-compliance, serious violation and urgent safety matters

(c) Research Ethics Committees (EC)

Research ethics committees (EC) should develop, implement, and maintain written procedures for their operations, including but not limited to:

• Constitution and selection process of the EC, and the membership qualifications and training requirements

• Initial and continuous review processes for a research protocol

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 167

• Review of safety reports and other significant risk and benefit information

- Review of the final report of the approved research
- Communicating with investigators and institutions

• Handling non-compliance with the research protocol, ethical principles for human research, ICH GCP and the related legal and regulatory requirements

• Maintaining confidentiality of research data

• Handling Conflicts of Interest (COI) in the conduct of human research

(d) Regulatory Authorities (FDA for IP, OHSRS, NRCT for Governmental Funded Research)

Regulators should consider developing, implementing, and maintaining written procedures for activities pertaining to the regulation of human research and as required by Good Review Practices. Those activities may include but are not limited to:

• Submitting, reviewing, and approving regulatory authority applications and safety reports

• Communicating with sponsors and other key organisations

• Conducting GCP inspections and communicating findings to the inspected parties

• Enforcing rules and regulations including the notification of violation and assessment of penalty, appeals

procedure, and the final notice of violation and penalty assessment order

4.4.4 Documentation of QMS should be implemented and maintained at all levels in the organisation.

Documentation is an essential part of the QMS for the conduct of human research. Documentation may be in various formats including paper-based, electronic, and photographic media. There are two primary types of documentation in the QMS, *i.e.*, instructional documents and records/reports.

1) Instructional documents provide direction and requirements for the conduct and oversight of human research. Those documents include documents of organisational structure and function, quality policy, quality objectives, quality plan, SOP, work instructions, checklists, and forms.

2) Records/reports provide evidence of the compliance of key research activities undertaken and their results with the requirements of quality standards and regulations. The records/ reports include the essential documents as defined in ICH GCP.

Documentation aims to

1) Help all key research activities to be implemented and to ensure that research data are recorded in a consistent manner 2) Help monitor and evaluate compliance of the performance or results of key research activities with the requirements of quality standards and regulations

3) Help evaluate the quality of research data generated

4) Help evaluate effectiveness of the QMS; and

5) Facilitate internal and external communications, and knowledge-sharing

All the key stakeholders should implement good documentation practices, and control of documents and control of records in the QMS.

Document control procedures include:

1) Reviewing and approving the documents before issuing

2) Updating, reviewing, and re-approving the documents as necessary

3) Versioning the documents to ensure that changes and the current revision status of documents are identified

4) Ensuring availability of the current version of documents at points of use; and preventing unintended use of obsolete documents 5) Ensuring that external documents are identified and their distribution is controlled; and

6) Archiving and retention of documents

The record control procedures include:

1) Ensuring that the records are accurate, legible, complete, original and attributable; and are updated at the time each action is taken

2) Ensuring that the records are traceable and any alteration of the records is signed and dated; and

3) Identification, storage, protection, retrieval, retention, and disposal of the records

4.4.5 Implementation of monitoring, quality assurance and non-compliance management systems is essential to ensure compliance of key research activities with the quality standards; and to accomplish quality objectives and effectiveness of the QMS

1) Monitoring System

All the key stakeholders should develop and implement simple and effective monitoring systems for each human research project.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 171

The objectives of the monitoring system are as following.

(a) To verify and ensure that the research is conducted, recorded, and reported in accordance with the protocol, Standard Operating Procedures (SOP) and/or work instructions, ICH GCP and the related legal and regulatory requirements

(b) To ensure that progression of the research is in accordance with the research plan

The extent and type of monitoring activities are determined by the level of risk associated with the conduct of each human research project. The level of risk depends on purposes, type and complexity of human research, vulnerability of study population, nature of intervention, research procedures, and assessment tools.

To have an effective monitoring plan, those risks should be evaluated initially and continually throughout the conduct of human research.

2) Quality Assurance (QA)

All the key stakeholders should develop and implement a QA system in the QMS.

QA embodies the planned and systematic actions that are established in the QMS to ensure that the quality requirements of processes and procedures in the QMS have been fulfilled; to prevent non-compliance of key research activities with the quality standards; and to identify opportunity for continuous quality improvement of the QMS. The key activities of QA include developing the QA plan, conducting internal/external audit and analysing the quality performance of the QMS.

The audit must be independent and evidence of the performance and results of human research must be systematically reviewed and evaluated objectively to determine: the level of fulfilment of the quality requirements of the process and procedures in the QMS; and to verify the compliance of the conduct of human research with ICH GCP and the applicable regulatory requirement(s).

After the audit process is completed, the audit report, including audit findings and improvement opportunities, should be issued to the auditee. The auditee must develop and implement the CAPA (Corrective Action and Preventive Action Plan) for the audit findings; and report the CAPA and outcomes of the action plan. The auditor must review and verify the CAPA. The audit should be closed out once the resolutions of the audit findings are satisfied.

3) Non-Compliance Management System

All the stakeholders should develop and implement effective non-compliance management system in the QMS.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 173

Effective management of non-compliance is a key activity for the continuous quality improvement of human research. Managing non-compliance is interrelated with the monitoring and QA activities. The non-compliance management system includes the following activities:-

(a) Assessing the risks of an instance of non-compliance

(b) Monitoring and identifying the non-compliance

(c) Developing comprehensive corrective action to correct and eliminate the root causes of the detected non-compliance

(d) Developing effective preventive action to eliminate the root causes of potential future non-compliance

4) Management Review

Top management should review the report of quality performance of the QMS including the audit report at least annually. Improvement opportunity should be identified and continuous improvement of the quality and effectiveness of the QMS should be promoted at all levels of the organisation.

Bibliography

20

European Commission, Health, and Consumer Directorate-General. EudraLex The Rules Governing Medicinal Products in the European Union, Volume 4: Good Manufacturing Practice Medicinal Products for Human and Veterinary Use, 2010, Chapter 4: Documentation. http://ec.europa.eu/health/files/ eudralex/vol-4/chapter4 01-2011 en.pdf, accessed: 22-Feb-15

European Medicines Agency (EMA). *Reflection Paper on Risk Based Quality Management in Clinical Trials, 2013, EMA/ 269011/2013.* http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_ library/Scientific_guideline/2013/11/WC500155491.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH). ICH Harmonised Tripartite Guideline, Guideline for Good Clinical Practice E6 (R1), Current Step 4 version, dated 10 June 1996. http://www.ich.org/fileadmin/Public_Web_Site/ICH_Products/ Guidelines/Efficacy/E6/E6 R1 Guideline.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Organization for Standardization (ISO), Quality Management Principles, 2012, ISO2012-5. http://www.iso.orgiso/ qmp_2012.pdf, accessed: 22-Feb-15 International Organization for Standardization (ISO). *ISO 9000* Introduction and Support Package: Guidance on the Documentation Requirements of ISO 9001:2008, Document: ISO/TC 176/SC 2/N 525R2. http://www.iso.org/iso/02_guidance_on_the_documentation_ requirements_of_iso_9001_2008..pdf, accessed: 22-Feb-15

International Organization for Standardization (ISO). *ISO* 9001 Quality Management Systems – Requirements, 4th ed. 2008, Reference number ISO 9001:2008 (En). https://www.iso.org/obp/ ui/#iso:std:iso:9001:ed-4:v2:en, accessed: 22-Feb-15

International Organization for Standardization (ISO). *ISO 9004* Managing for the Sustained Success of an Organization–A Quality Management Approach, 3rd ed. 2009, Reference number ISO 9004:2009(En). http://www.cnis.gov.cn/wzgg/201111/P020111121513843279516 pdf, accessed: 22-Feb-15

Kleppinger CF, and Ball LK. Building Quality in Clinical Trials with Use of a Quality Systems Approach. *Clin Infect Dis.* 2010; 51 (Suppl. 1): S111-S116. . doi: 10.1086/653058.

World Health Organization (WHO). *Handbook for Good Clinical Practice (GCP): Guidance for Implementation,* Geneva: WHO; 2002.

Conflicts of Interest Management

5.1 Definition

Conflict of Interest (COI) is a specific financial or non-financial benefit that will be gained directly or indirectly by one or more of the members of investigators, institutions, or EC. Such interests may increase a risk of bias or poor judgement that may affect the rights and welfare of human subjects and/or the integrity of the research outcomes.

5.2 Types of COI

1) Financial COI: includes, but not limited to, any of the following monetary gains, for example, salary payment, honorarium, fee (for consultation or speaker), travel support, intellectual property rights, licensing agreement or equity (an ownership interest in a company in the form of stocks). **2)** Non-Financial COI: includes, but not limited to, any of the following personal gains, for example, personal benefits from publications, acquisition of grant, personal conflict (individual preferences, prejudices or competing interests), or advancement of academic position, *etc.*

5.3 Management of COI

The main purpose is to identify and eliminate or reduce COI to ensure that the study design, conduct, and report of research will be free from bias or poor judgement to avoid/reduce any risk to the human subjects or the integrity of the research outcomes.

There are principles to be considered on the COI management that include:

1) It is in the best interests of individual and relevant parties to recognise significant COI and to take steps to avoid or prevent those conflicts to avoid affecting the rights and welfare of human subjects and/or the integrity of the research outcomes.

2) Each institution should adopt these national guidelines or generate its own policies and guidance to prevent the negative impact of either an individual's or an institution's COI on the participants' rights and welfare or on the integrity of the research.

3) In all cases, good judgement, openness of process and reliance upon objective, third party oversight can effectively

minimise the potential harm to subjects and safeguard the integrity of the research.

4) In a case where COI cannot be completely avoided, public disclosure of financial COI should be made, such as in the informed consent process, at the scientific or public presentation of the study results, or in published scientific articles or media.

5.4 Roles and Responsibilities

5.4.1 Institution

1) Institutions clearly need to have their own guidelines or adopt these guidelines and procedures for managing COI among their employees, and also need to manage their own COI.

2) Institutions should ideally consider establishing a Conflicts of Interest Committee (CIC) to ensure any significant COI will be properly managed and monitored. This is a useful body for an institution to have and is helpful in keeping the EC from bearing the burden of becoming the main group for considering such issues.

3) If there is no CIC, the institutions should assign this function to their EC and support the EC in performing this role and responsibility.

4) Institutions should establish educational programmes on financial COI as part of their educational requirements for clinical investigators and EC members.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 179

5) Institutions should make their financial COI policies and related documents, forms, *etc.* available online.

6) In a setting when the institution has either a financial stake or other interest in the outcome of the research, to protect the integrity of the CIC or EC process,

(a) The institution should ensure that the review board is free to make its decisions and conduct its oversight activities in an autonomous manner and free from institutional pressures to follow a preferred course of action.

(b) A few outsiders who have no interest in the outcome of the research or the business interests of the institution should be included among EC members.

7) When institutions consider entering into such business agreements, they should consider establishing an independent advisory and oversight committee (institutional CIC), if one does not already exist, to determine whether the financial arrangements represent a COI, and if so, how those conflicts should be managed.

8) An institution may consider providing its own definition of "**significant COI**" or may consider adapting a definition from any well established guidelines, such as the US Department of Health and Human Services (DHHS) Guidance for Clinical Investigators, Industry, and FDA Staff Financial Disclosure by Clinical Investigators, February 2013.

5.4.2 Investigator

1) It is desirable to avoid COI whenever possible.

2) Investigators should consider the potential effect that having a financial relationship of any kind with a commercial sponsor of a clinical trial or on interactions with research subjects.

3) If there is a significant COI, or uncertainty about its significance, the investigator should inform or consult the institution's CIC or equivalent body, such as the EC.

4) Any agreements between investigators and a sponsor should be reviewed by the Institution's CIC or equivalent body, such as the EC.

5) Investigators should participate in educational and training programmes concerned with both financial and non-financial COI issues including those that are required by their institutions.

6) Public disclosure of significant financial COI should be made either in the informed consent process when recruiting participants, or when presenting or publishing the study results.

5.4.3 EC

1) The EC Chair should ask its members if they have any potential financial COI related to any of the protocols that the EC is about to consider.

2) The EC should have clear procedures for disqualification of its members, including the Chair, from deliberating/voting on all protocols for which there is a potential or actual financial COI.

3) EC members and staff should participate in education and training activities related to financial COI issues including those required by their institution.

d) When an institution official or CIC or its equivalent determines that a potential Institutional conflict is problematic, the EC should review the institution's financial relationship to the sponsor of a specific study and determine whether the study should be permitted to be carried out at the Institution. If so, the EC should consider how this should best be managed, including what modifications might be needed to the protocol or to the consent form.

5) All ECs should be aware of the source of funding and funding arrangements for each protocol they review, and the source and arrangements for the funding of the EC when reviewing each protocol.

6) When the institutional official or CIC or its equivalent determines that an investigator has a potential COI that cannot be eliminated, and must be reduced or managed in some way,

the EC should consider not only what modifications might need to be made to the protocol or the consent forms, but also other approaches as appropriate.

7) If a financial COI of the institution and/or investigator cannot be eliminated, what the financial arrangement is and how that conflict is being managed should be disclosed in the consent document.

Bibliography

202

Levinsky NG. . Nonfinancial conflicts of interest in research. *N Engl J Med.* 2002; 347: 759-61.

US Department of Health and Human Services (DHHS). Financial Relationships in Clinical Research: Issues for Institutions, Clinical Investigators, and IRBs to Consider when Dealing with Issues of Financial Interests and Human Subject Protection Final Guidance Document on Financial Relationships and Interests in Research Involving Human Subjects 2001, January 2001. http://www.hhs.gov/ohrp/archive/humansubjects/finreltn/ finguid.htm, accessed: 22-Feb-15.

US Department of Health and Human Services (DHHS). Guidance for Clinical Investigators, Industry, and FDA Staff Financial Disclosure by Clinical Investigators, February 2013. http://www.fda. gov/downloads/RegulatoryInformation/Guidances/UCM341008. pdf, accessed: 22-Feb-15

184 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

Research Use of Stored Biomaterials and Data

6.1 Definitions

1) Clinical specimens: include *e.g.*, blood, body fluids, cells, tissues, proteins, or genetic materials (Deoxyribonucleic acid [DNA] or Ribonucleic acid [RNA]) obtained from patients or study subjects.

2) Clinical or bio-data: includes *e.g.*, personal identifiable information (Thai citizen identification number, hospital number, *etc.*), demographic data, medical records, psychosocial or behavioural data, clinical information such as laboratory results, medical imaging, and genetics or genomic data collected from patients or study subjects.

3) Human subject: means an individual about whom an investigator conducting research obtains (1) data through intervention or interaction with the individual, and or (2) identifiable confidential information.

4) Repository: Activities that involve three components: (1) the *collectors* of clinical samples; (2) the *repository storage* and data management facility or centre; and (3) the *recipient investigators.*

6.2 Recommendations

6.2.1 Research use of stored biomaterials and data should be subject to oversight by an EC

1) The EC should review and approve the protocol and ensure adequate provisions to protect the privacy of subjects and maintain the confidentiality of data.

2) A **confidentiality agreement** should be obtained from the investigators to protect confidentiality of repository specimens.

6.2.2 Review processes for biomaterials or data access request: The following should be considered both by the EC and the relevant authority:

1) The experience and qualifications of the investigators

2) Ethical considerations

3) The investigators' familiarity with the characteristics, limitations, and strengths of the dataset/bio-specimens

4) The adequacy of the proposed research design

5) The adequacy of the research environment

6) The adequacy of the investigators' funding resources to support the proposed study and

7) The adequacy of the investigators' agreement on data sharing as stipulated in the data/resource sharing plan

6.2.3 In the case of clinical specimens or data being submitted to the repository *without any identifiable private data or information* about the individual from whom the material was obtained, permission to access the information or specimens should be obtained from **the authorised person of the institution and** the **EC** (either for expedited review or an exemption).

6.2.4 The guidelines should be applied to all studies, regardless of funding sources.

6.2.5 Recipient investigators remain subject to applicable laws or regulations and institutional policies which provide additional protections for human subjects.

6.2.6 In addition, social and behavioural science studies should adopt this guideline.

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 187

Bibliography

202

Coded Private Information or Biological Specimens: Issues to Consider in the Research Use of Stored Data or Tissues, Operation of Biological Repositories: OPRR Memoranda (1996, 1997), NIH. http://www.hhs.gov/ohrp/policy/biodata/, accessed: 22-Feb-15

Guidance on Research Involving Coded Private Information or Biological Specimens, OHRP, DHHS 2008. http://www.hhs.gov/ ohrp/policy/cdebiol.html, accessed: 22-Feb-15

The National Institute of Mental Health (NIMH) Repository and Genomics Resource (RGR), accessed on 21 September 2014 from https://www.nimhgenetics.org/access_data_biomaterial.php, accessed: 22-Feb-15 7

Related Local Laws, Regulations, Rules, and Guidelines

This chapter lists selected laws and regulations that may be applicable to human research in Thailand. Please be aware that there may be laws, regulations, or rules that may be applicable to research other than those referred to in this section. Items appearing in this chapter begin with laws, followed by regulations, rules, and guidelines respectively. Please also note that this English version summarises the essence of each item and is not a word-by-word translation. The footnotes in Thai state the actual legal/official statements of each article.

7.1 The National Health Act BE 2550¹ (AD 2007) requires only *written* informed consent in advance prior to initiating an experiment in

¹ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550

humans.² It also regards health data as personal, confidential information which cannot be released with the risk of causing damage in the absence of the person's consent.³ Violations could result in up to six months imprisonment and/or a ten thousand baht fine.⁴

7.2 The Medical Profession Act BE 2525⁵ (AD 1982) and the Rule of the Medical Council on the Observance on Medical Ethics BE

5 พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

² มาตรา 9 ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุขประสงค์จะใช้ผู้รับบริการเป็น ส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัยผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข ต้องแจ้งให้ผู้รับ บริการทราบล่วงหน้า และต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับบริการก่อน จึง จะดำเนินการได้ ความยินยอมดังกล่าวผู้รับบริการจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้

³ มาตรา 7 ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผย ในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความ ประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย แต่ไม่ว่า ในกรณีใด ๆ ผู้ใดจะอาศัยอำนาจหรือสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือกฎหมายอื่นเพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

⁴ มาตรา 49 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือมาตรา 9 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอม ความได้

2549⁶ (AD 2006) give definitions of medical practice⁷ and research.⁸ They also define the responsibilities of physicians conducting medical research in the case of harms, including compliance with research ethics, the obtaining of informed consent; and approval by the EC prior to its initiation.⁹

⁷ "วิชาชีพเวชกรรม" หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การป้องกันโรค การผดุงครรภ์ การปรับสายตาด้วยเลนส์ สัมผัส การแทงเข็มหรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือเพื่อระงับความรู้สึก และหมายความ รวมถึงการกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยา หรือสสาร การสอดใส่วัตถุใดๆ เข้าไปในร่างกาย ทั้งนี้เพื่อการคุมกำเนิด การเสริมสวย หรือการบำรุงร่างกายด้วย

- ⁸ "การศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์" หมายความว่า การศึกษาวิจัย และการทดลอง เภสัชผลิตภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ การศึกษาธรรมชาติของโรค การวินิจฉัย การรักษา การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคที่กระทำต่อมนุษย์ รวมทั้งการศึกษาวิจัยจาก เวชระเบียนและสิ่งส่งตรวจต่างๆ จากร่างกายของมนุษย์ด้วย
- ⁹ ข้อ 47 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ทำการศึกษาวิจัย และการทดลองในมนุษย์ต้อง ได้รับความยินยอมจากผู้ถูกทดลอง และต้องพร้อมที่จะป้องกันผู้ถูกทดลองจาก อันตรายที่เกิดขึ้นจากการทดลองนั้น

ข้อ 48 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องปฏิบัติต่อผู้ถูกทดลองเช่นเดียวกับการปฏิบัติ ต่อผู้ป่วยในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมตาม หมวด 4 โดยอนุโลม

ข้อ 49 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรับผิดชอบต่ออันตรายหรือผลเสียหายเนื่องจาก การทดลองที่บังเกิดต่อผู้ถูกทดลองอันมิใช่ความผิดของผู้ถูกทดลองเอง

ข้อ 50 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ทำการหรือร่วมทำการศึกษาวิจัยหรือการทดลอง ในมนุษย์สามารถทำการวิจัยได้เฉพาะเมื่อโครงการศึกษาวิจัยหรือการทดลองดังกล่าว ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องแล้วเท่านั้น

⁶ ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2549

7.3 The Mental Health Act BE 2551 (AD 2008)¹⁰ requires written informed consent and approval of the relevant EC prior to initiation of the study in mental health patients. Use of informed consent by proxy is allowed when the subject is less than 18 years old or is mentally incapacitated. The informed consent form must be in the format promulgated in the Royal Gazette.

7.4 Article 323¹¹ of the Criminal Code BE 2499¹² (AD 1956) stipulates

¹⁰ พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551

มาตรา 20 การวิจัยใด ๆ ที่กระทำต่อผู้ป่วย* จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็น หนังสือจากผู้ป่วย และต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรม การวิจัยในคนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้นำความในมาตรา 21 วรรคสาม มาใช้บังคับ กับการให้ความยินยอม โดยอนุโลมความยินยอมตามวรรคหนึ่งผู้ป่วยจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้ มาตรา 21 การบำบัดรักษาจะกระทำได้ต่อเมื่อผู้ป่วยได้รับการอธิบายเหตุผลความจำเป็น ในการบำบัดรักษา รายละเอียดและประโยชน์ของการบำบัดรักษา และได้รับความยินยอมจาก ผู้ป่วยเว้นแต่เป็นผู้ป่วยตามมาตรา 22**

ถ้าต้องรับผู้ป่วยไว้ในสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ความยินยอมตาม วรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อผู้ป่วยเป็นสำคัญ

ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบู^รณ์ หรือขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอม รับการบำบัดรักษา ให้คู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ซึ่ง ปกครองดูแลบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ความยินยอมตามวรรคสองแทน

หนังสือให้ความยินยอมตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

¹¹ มาตรา 323 ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น โดยเหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกอบอาชีพเป็นแพทย์ เภสัชกร คนจำหน่ายยา นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล นักบวช หมอความ ทนายความ หรือผู้สอบบัญชี หรือโดยเหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบ อาชีพนั้น แล้วเปิดเผยความลับนั้น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

¹² ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499

the duties of certain health and some other professions to maintain confidentiality of their clients. Its Article 324¹³ requires those who learn about scientific secrets and release them and cause damage will also be guilty of a criminal offence. Both offences could result in six months imprisonment and/or a one thousand baht fine.

7.5 Article 420 of the Civil Code BE 2535¹⁴ (AD 1992) states that anyone who intentionally or carelessly carries out illegal acts causing loss of life, damage to health, freedom, property, or any rights are regarded as culpable and have to pay fines to cover those acts.

7.6 The Medical Council in its Rule of Medical Council on the Observance on Medical Ethics on Stem Cell Transplantation for Therapeutic Purposes BE 2552¹⁵ (AD 2009) considers clinical research studies on stem cells, progenitor cells, or cells cultured from stem cells under its jurisdiction, except approved haema

¹³ มาตรา 324 ผู้ใด โดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่วิชาชีพ หรืออาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น เกี่ยวกับอุตสาหกรรม การค้นพบ หรือการนิมิต ในวิทยาศาสตร์ เปิดเผยหรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

¹⁴ มาตรา 420 ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้ เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

¹⁵ ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมเรื่อง การปลูกถ่ายเซลล์ ต้นกำเนิดเพื่อการรักษา พ.ศ. 2552

tological diseases which have their own regulations.¹⁶ Clinical trials on stem cells have to be approved by the local EC and the Medical Council prior to their initiation.

7.7 The Thai Food and Drug Administration made an announcement in October 2013 about its criteria for certifying EC that meets their requirements to allow importation of IPs for human clinical research.¹⁷

7.8 Other guidelines that are adopted by many researchers, EC/ IRB/IEC, *etc.* include: -

7.8.1 The Patient's Bill of Rights BE 2541¹⁸ (AD 1998) requires that patients be fully informed before participating in or with-drawing from experiments by health professionals.¹⁹

¹⁸ ประกาศสิทธิของผู้ป่วย แพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม ทันตแพทยสภา กระทรวงสาธารณสุขร่วมกันประกาศสิทธิผู้ป่วย 16 เมษายน 2541

¹⁹ ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนในการตัดสินใจในการเข้าร่วม หรือ ถอนตัวจากการเป็นผู้ถูกทดลองในการทำวิจัยของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพ

¹⁶ "การปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเพื่อการรักษา" หมายความว่า การประกอบวิชาชีพเวชกรรม ที่เกี่ยวกับการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิด ซึ่งอาจเป็นเซลล์ต้นกำเนิด หรือ โพรเจนิเตอร์ เซลล์ (progenitor cell) หรือเซลล์ที่เจริญมาจากการเพาะเลี้ยงเซลล์ต้นกำเนิด เพื่อ การรักษาโรคในคน แต่ไม่หมายความรวมถึงการปลูกถ่ายเซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิต ในการรักษาโรคโลหิตวิทยา ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการนั้น"

¹⁷ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การยอมรับคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ในคนที่พิจารณาโครงการวิจัย ทางคลินิกเกี่ยวกับยา ประกาศ ณ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2556 (เล่ม 130 ตอนพิเศษ 135 ง ราชกิจจานุเบกษา 14 ตุลาคม 2556 หน้า 12)

7.8.2 Good Clinical Practice (GCP) guidelines (1996, translated Thai version 2000) by the International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH GCP).

7.8.3 International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects (2002) prepared by the Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO), and

7.8.4 CIOMS/WHO International Ethical Guidelines on Epidemiological Studies (2008).

7.8.5 Ethical Guidelines for Research on Human Subject in Thailand (2007) issued by the Forum for Ethical Review Committees in Thailand (FERCIT).

The Ministry of Public Health and the National Research Council of Thailand are working on drafts of the human research acts which are now in progress at the time of going to print.

8.1 Vulnerable Populations

8.1.1 Definition

Vulnerable persons are those who are relatively or absolutely incapable of protecting their own interests. More formally, they may have limited capacity or freedom to consent or decline to consent. They may have insufficient power, intelligence, education, resources, strength, or other needed attributes to protect their own interests.

8.1.2 Factors Affecting Vulnerability

Vulnerability may be influenced by many factors, including impaired cognitive function that will affect mental capacity,

vulnerability through disease or medically-related issues; by socioeconomic status and by situation which will affect their capacity to make free and willing decisions (see CIOMS guideline 13).

Vulnerable groups may include, *e.g.*, children, elderly persons, persons in hierarchical order (*e.g.*, boss and subordinates, military personnel, *etc.*), marginalised populations, prisoners, handicapped or mentally disabled persons, terminally ill patients, and persons who are economically or educationally disadvantaged.

8.1.3 Research Involving Vulnerable Persons

General Considerations

Special justification is required for inviting vulnerable individuals to serve as research subjects and the means of protecting their rights and welfare must be strictly applied. Ethical justification for their involvement usually requires that investigators satisfy their EC/B/IEC that the research cannot be carried out equally well with less vulnerable subjects:

1) The research is intended to obtain knowledge that will lead to improved diagnosis, prevention or treatment of diseases or other health problems characteristic of, or unique to, the vulnerable class–either the actual subjects or other similarly situated members of the vulnerable class; 2) Research subjects and other members of the vulnerable class from which subjects are recruited will ordinarily be assured reasonable access to any diagnostic, preventive or therapeutic products that will become available as a consequence of the research;

3) The risks attached to interventions or procedures that do not hold out the prospect of direct health-related benefit will not exceed those associated with routine medical or psychological examination of such persons unless the EC authorises a slight increase over this level of risk;

4) And when the prospective subjects are either incompetent or otherwise substantially unable to give informed consent, their agreement may be supplemented by the permission of their LAR or other appropriate representatives.

8.2 Community Advisory Board

8.2.1 Definition

Community Advisory Board (CAB): is a common mechanism used to promote community engagement in clinical research, through a committee composed of appropriate and relevant representatives from the community, and proactive consultation or interaction between CAB members and research staff.

8.2.2 General Considerations

Community consultation is a crucial step to ensuring that a research programme is effectively responding to the perceptions and needs of local communities involved in clinical trials or epidemiological studies.

While CABs are neither a specific ethical requirement nor required in every trial, they have become a *de facto* standard for clinical research in the HIV/AIDS (Human Immunodeficiency Virus/ Acquired Immune Deficiency Syndrome,) field, and are considered necessary for effective communication with local communities engaged in such research. In settings where the CAB model may not be applicable, research networks and international groups have encouraged systematic mechanisms for community consultation to be in place.

Guidelines

The following are the suggested minimum requirements for CABs:

8.2.3 CAB Mission and Goals

1) Every CAB should have a clearly defined mission statement, which should be developed early in the life cycle of the CAB, in collaboration between CAB members and research staff. 2) It is advisable that CABs establish goals for their work that allow for further detailing of how the CAB will achieve its mission.

8.2.4 CAB Membership Considerations

1) A CAB should have diverse representation, bringing together members with different profiles, experiences, and expertise.

2) An institution makes sure that relevant populations are well represented in the CAB. This includes representation of the groups that will be recruited for the research as well as people living with HIV/AIDS, and community leaders.

8.2.5 Institution Responsibility Considerations

1) Every institution should have designated liaison staff for its CAB, with adequate capacity to provide technical assistance to the CAB at every stage of its activity and growth.

2) The CAB should have regular interaction with research staff. It is recommended that the centre's Principal Investigator (PI) meet with the CAB on a regular basis. In case of significant occurrences in the HIV/AIDS or other relevant fields, especially those which are locally relevant, CABs should meet with the PI or other appropriate clinical staff as soon as possible for briefing and clarifications. 3) The institution should provide adequate resources in order for the CAB to function effectively; CAB-related expenses such as meeting space, supplies, transport, and training should be incorporated into the institution's budget.

8.2.6 CAB Operations

1) CABs should develop a charter or agreement to formalise their operations and structure in a consensual document.

2) Appropriate roles should be assigned to select CAB members to form a governing structure for the CAB.

3) It is recommended that CABs meet monthly during their first year of operation and as necessary after the first year, but not less than quarterly.

4) The assigned community liaison staff from the institution should work with the CAB to develop a strategic set of activities or action plans that accurately reflect the research agenda of the institution and the concerns of the surrounding community.

8.2.7 CAB Member Training

1) An initial training cycle should be offered to all CAB members, including orientation about the institution, the roles of the CAB, as well as information on, *e.g.*, HIV/AIDS vaccine research and development, clinical research, and ethics.

202 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

2) An assessment of training needs and refresher training should be offered to CABs periodically, or whenever significant new information that may affect the research becomes available (such as the results of research happening at the site or elsewhere).

8.3 Stem Cell Research

Stem cells (SC) are immature cells that replicate themselves and have the ability to differentiate into a variety of different types of cells. SC have the potential to provide treatments for a host of debilitating diseases and prevent suffering from Alzheimer's, Parkinson's, diabetes, multiple sclerosis, heart disease, and spinal cord injury. Few other areas of science have generated as much excitement, scrutiny and controversy. Cells manufactured in large quantities outside their natural environment in the human body can become ineffective or produce significant adverse effects, such as tumours, severe immune reactions, or growth of unwanted tissue.

Due to tremendous current unmet needs to cure disease or prolong life, SCs are sometimes being prematurely promoted and/or over promoted and used without adequate evaluation. Such practices raise concerns in regulatory and medical communities. Before SCs can be used widely, qualified research must be carefully done to evaluate their efficacy and safety. There is an urgent need for clear guidelines that would allow for both response to rapidly evolving science and shifting public opinion to ensure ethical and scientific standards.

Guidelines on SC research in various countries are still evolving. In Thailand a Guideline was published in the "Bioethical Issues and Guidelines" by the National Health Foundation and the National Centre for Genetic Engineering and Biotechnology in 2003. Continuous update on the issue is needed to catch up with the rapidly progressing science.

The Medical Council in its Rule of Medical Council on the Observance on Medical Ethics on Stem Cell Transplantation for Therapeutic Purposes BE 2552 (AD 2009) considers clinical research studies on SCs, progenitor cells, or cells cultured from SCs under its jurisdiction except for approved haematological diseases which have their own regulations. Clinical trials on stem cells have to be approved by the local EC and the Medical Council prior to its initiation.

8.3.1 Recommendations:

1) Since SC research involves complex ethical issues and public concerns, a special Stem Cell Oversight Committee (SCOC) should be established to conduct ethical review of all human pluripotent stem cell research proposals recommended for approval by relevant agencies. SCOC's members should include experts in biology, assisted human reproduction, ethics, law, and social sciences, as well as representatives of the general public.

2) All research proposals involving human embryonic SCs and/or the grafting of human pluripotent SCs into humans or animals, falling within the scope of this Guideline, should require approval from both SCOC and the relevant EC.

3) Research involving the grafting of SC to human subjects can be done if carried out in well-designed clinical trials after the approval of the EC and SCOC and in compliance with the Medical Council's regulations on SCs.

SC donor(s) must be informed during the consent process:

1) Regarding the individual(s) who may receive medical benefits from the use of the SCs or who may be recipients of the cell transplants.

2) The research was not intended to provide direct medical benefits to the donor(s)

3) The results of research may have commercial potential

4) The donor(s) would not receive financial or any other benefits from any such commercial development

5) A pregnant woman's decision to discontinue her pregnancy was made prior to any request made to her to participate in the research

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 205

6) Pluripotent somatic SCs from a legally incompetent person must be obtained from a surgical, diagnostic, or other legitimate practice not including research, and have been authorised by an SCOC for use in research.

Use of stem cells or tissues from a cadaver must also be authorised by an SCOC. For imported stem cells, it must be proven that the original acquisition process of cells complied with the above.

8.4 Gene Therapy Research

Gene therapy is an experimental technique that uses genes (DNA, RNA, or nucleic acids) to treat or prevent disease. In the future, this technique may allow doctors to treat a disorder by inserting a gene into a patient's cells instead of using drugs or surgery. Researchers are testing several approaches to gene therapy, including:

1) Replacing a mutated gene that causes disease with a healthy copy of the gene

2) Inactivating, or "knocking out," a mutated gene that is functioning improperly

3) Introducing a new gene into the body to help fight a disease

Although gene therapy is a promising treatment option for a number of diseases (including inherited disorders, some types of cancer, and certain viral infections), the technique is still under study to make sure that it will be safe and effective. Gene therapy is currently being tested only for the treatment of diseases that have no other cures.

8.4.1 General Considerations

1) The institution should consider establishing a technical committee dealing with gene therapy research experience. An example of this type of committee is the Recombinant DNA Advisory Committee (RAC) which makes recommendations on research involving the use of recombinant DNA and on developments in recombinant DNA technology.

2) No research participant should be enrolled until the project has been approved by this committee and the EC.

3) The informed consent document should provide, in addition to information required otherwise, the following issues

(a) A description of the gene transfer component must be included in the informed consent for the subjects and explained in non-technical language

(b) The approximate number of people who have previously received the genetic material under study

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 207

(c) Types of adverse experiences, their relative severity, and their expected frequencies

(d) Warning that, for genetic materials previously rarely or never used in humans, unforeseen risks are possible, including ones that could be severe

(e) Any possible adverse medical consequences that may occur if the subjects prematurely withdraw from the study

(f) The possibility of other investigational alternatives should also be included

(g) Specific information about any financial costs that might occur in the long term after the study is completed and may not be covered by the investigators or the institution involved

8.5 Traditional and Herbal Medicine

8.5.1 Definition

Traditional Medicine (TM) is treatment involving the use of herbal medicines with traditional procedure-based therapies. However, successful treatment is often the consequence of both types of treatment acting synergistically. The terms are used interchangeably; along with TM are terms such as complementary/ alternative/non-conventional medicine. TM has a long history of integrated knowledge, skills and practices which are based on the beliefs, theories, and experiences implanted/settled in various cultures, both explainable or unexplainable, consisting of health promotion, disease prevention, diagnosis, and health modification affecting physical and mental illnesses.

Herbal Medicine (HM) is a plant-derived material or preparation with therapeutic or other human health benefits which contains either raw or processed ingredients from one or more plants. In some traditions, materials of inorganic or animal origin may also be present.

HM includes herbs (root, stem, leaf, flower, fruit, or seed), herbal materials (fresh juices, gums, fixed oils, essential oils, resins, *etc.*), herbal preparations (extraction, fractionation, or made by steeping or heating herbal materials in alcoholic beverages and/or honey, *etc.*), and finished herbal products (one herb or mixture).

Active ingredients of a whole herbal medicine, if unidentifiable, are considered as one active ingredient.

8.5.2 Basic Principles

Research and development should guarantee the "safety and efficacy" as well as quality control of the traditional procedurebased therapies and HM. The efficacy of TM should be evaluated in an integrated manner of both treatment types. As TM relies on a holistic approach, knowledge and experience obtained through the long history of established practices should be respected.

8.5.3 Research Involving Traditional and Herbal Medicine

General Considerations

1) Research and Evaluation of Traditional Procedure-Based Therapies:

Traditional procedure-based therapies are relatively safe, if they are performed properly by well-trained practitioners. Therapies should be performed within accepted parameters, and the indications for a therapy should be evidence-based when possible. The evaluation of adverse effects should be considered a priority area for systematic evaluation of the safety of these therapies. Clinical trials and other research methodologies are extremely important in the evaluation of the efficacy of traditional procedure-based therapies.

2) Research and Evaluation of Herbal Medicines:

(a) Botanical verification and quality considerations are necessary in assuring the quality, safety, and efficacy of herbal medicine. Details on specifications and quality control of the herbal medicine used are required. Chemistry Manufacturing Control (CMC) of HM to be evaluated mimics that for a traditionally-used

210 | National Policy and Guidelines for Human Research 2015

formulation. Evaluation of HM does not require purification to known or single chemical constituents. Good Manufacturing Practice (GMP) standards are needed prior to phase III trials

(b) Non-clinical considerations for HM:

• For HM with a well-documented history of traditional use, efficacy and safety information in existing animal data, searched from literature sources is recommended. If information is insubstantial it is necessary to perform additional non-clinical studies

• If well-known HMs are formulated into a new mixture, it may alter the chemical, toxicological and pharmacological profiles, and proof of safety and efficacy is required. Additional non-clinical studies may be needed

• For HMs without a long history of use or which have not been previously researched, the standard methods of non-clinical toxicological studies, including acute toxicity testing and long-term toxicity testing, should follow the WHO's research guidelines for evaluating the safety and efficacy of herbal medicines (see bibliography)

• Pharmacokinetics studies are technically difficult to conduct. Also, the dosing regimen can be deduced from traditional methodology. Therefore, non-clinical PK is not absolutely required.

(c) Clinical considerations for HM:

• Phase I studies are designed to determine safety associated with increasing doses in normal volunteers. Phase I studies are generally unnecessary for herbal traditional medicines. Traditional dose regimens of herbal medicines convey reasonable confidence that these regimens can safely be administered to a small number of carefully monitored clinical subjects in phase II trials.

• Phase II studies: it is important to verify tolerance in phase II trial patients. Both the literature review and the provisions in the protocol to be performed should focus on complete review of the clinical safety parameters, *e.g.* neurological, skin, musculoskeletal, gastrointestinal, liver, kidney, endocrine system and metabolism (sodium/potassium, calcium), cardiovascular, hematopoietic, *etc.*

• Phase III studies should be undertaken only after dose-ranging phase II data are available. Inappropriate rejection of intervention, "because phase II studies did not precede a phase III trial, and a suboptimal dose was used in the phase III trial", is common for HM. The chosen dosing regimen is likely to be the optimal regimen with respect to safety and efficacy.

(d) Ethical considerations in clinical trials with HM:

• Apply fundamental ethical principles; all research

involving human subjects should be conducted in accordance with ethical principles contained in the Declaration of Helsinki, three basic ethical principles (the Belmont Report), laws, and regulations of the country, whichever represents the greater protection for subjects.

• A well trained, ethical investigator is the best assurance of patient safety in research. Skilled clinicians should be chosen as investigators to assure prompt recognition and appropriate treatment of any observed adverse events or worsening of a pre-existing condition. Bibliography

হচ

Canadian Institute of Health Research. *Canada: Updated Guidelines for Human Pluripotent Stem Cell Research, June 30, 2010* The Canadian Institute of Health Research's updated the Guidelines for Human Pluripotent Stem Cell Research in June, 201. http://www.cihr-irsc.gc.ca/e/42071.html, accessed: 22-Feb-15.

Council for International Organizations of Medical Sciences (CIOMS) in collaboration with the World Health Organization (WHO). International Ethical Guidelines for Biomedical Research Involving Human Subjects. Geneva: CIOMS; 2002.*

Declaration of Helsinki 2013. http://www.wma.net/en/30 publications/10policies/b3/index.html, accessed: 22-Feb-15

Food and Drug Administration (FDA). *Rules, Procedures, and Terms to Recognise Ethics Committees to Review Drug Clinical Trials.* Bangkok: The Royal Gazette 2013; 130 (Suppl. 135 d), (Thai), 12.

Forum for Ethical Review Committees in Thailand. *The Ethical Guidelines for Research on Human Subject in Thailand (2007).* http://www.fercit.org/file/Guideline_English_version.pdf, accessed: 13-Feb-15

^{*} For research involving vulnerable subjects, investigators should consult CIOMS guidelines 13–17.

Genetic Home Reference. http://ghr.nlm.nih.gov/info=gene_ therapy/show/alltopics, accessed: 22-Feb-15

International AIDS Vaccine Initiative (IAVI). https://www.iavi. org/publications/file/51-guidance-tool-for-community-advisoryboards, accessed: 22-Feb-15

International Cellular Medicine Society. http://www.cellmedicinesociety.org/icms-guidelines/guidelines, accessed: 22-Feb-15

International Conference on Harmonisation of Technical Requirements for Registration of Pharmaceuticals for Human Use (ICH), ICH Harmonised Tripartite Guideline, Guideline for Good Clinical Practice E6(R1), Current Step 4 version, dated 10 June 1996. http://www.ich.org/fileadmin/Public_Web_Site/ICH_Products/ Guidelines/Efficacy/E6/E6_R1_Guideline.pdf, accessed: 22-Feb-15

International Society for Stem Cell Research. http://www. cihr-irsc.gc.ca/e/42071.html, accessed: 22-Feb-15

National Health Foundation (NHF) and the National Centre for Genetic Engineering and Biotechnology (BIOTEC). *Bioethical Issue and Guidelines.* Bangkok/Pathum Thani: NHF/BIOTEC, 2003

National Institutes of Health Guidelines on Human Stem Cell Research http://stemcells.nih.gov/policy/Pages/2009guidelines. aspx, accessed: 22-Feb-15

National Policy and Guidelines for Human Research 2015 | 215

NIH Guidelines for Research Involving Recombinant or Synthetic Nucleic Acid Molecules (NIH Guidelines) November) November 2013. http://osp.od.nih.gov/sites/default/files/NIH_ Guidelines.html, accessed: 22-Feb-15

Office for Human Research Protections (OHRP). *Vulnerable populations.* http://www.hhs.gov/ohrp/policy/populations/, accessed: 22-Feb-15

The International AIDS Vaccine Initiative (IAVI). Guidance Tool for Community Advisory Boards, First edition, New York, IAVI, 2012.

The National Academies' Human Embryonic Stem Cell Research Advisory Committee and 2010 Amendments to the National Academies' Guidelines for Human Embryonic Stem Cell Research (2010). http://www.Nap.Edu/Openbook.Php?Record_Id= 12923, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization (WHO). *Operational Guidance: Information needed to support clinical trials of herbal products (2005).* http://www.who.int/tdr/publications/documents/operationalguidance-eng.pdf?ua=1, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization (WHO). *General Guidelines for Methodologies on Research and Evaluation of Traditional Medicine* (2000). http://whqlibdoc.who.int/hq/2000/WHO_EDM_TRM_ 2000.1.pdf, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization (WHO). *Handbook for Good Clinical Practice (GCP): Guidance for Implementation.* Geneva: WHO; 2002

World Health Organization Regional Office for the Western Pacific, Manila (WHO/WPRO). *Research Guidelines for Evaluating the Safety and Efficacy of Herbal Medicines (1993).* http://www. wpro.who.int/publications/docs/Research_Guidelines_ Evaluating_the_Safety_and_Efficacy_Herbal_Medicines.pdf?ua=1, accessed: 22-Feb-15

World Health Organization. *Standards and operational* guidance for ethics review of health- related research with human participants. Geneva: WHO; 2011. http://whqlibdoc.who.int/publications/2011/9789241502948_eng.pdf?ua=1, accessed: 22-Feb-15

Acknowledgements

Contributing Authors

Professor Dr. Kiat Ruxrungtham

Professor of Medicine, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University

Executive chair, Medical Research Network, Thailand

Deputy Director, HIV Netherlands Australia Thailand Research Collaboration (HIV-NAT) and Thai Red Cross AIDS Research Center Scientific Chair, Chulalongkorn Vaccine Research Center

Member of Thailand towards Excellence in Clinical Trials (ThaiTECT)

Professor Emeritus Dwip Kitayaporn

Professor Emeritus of Epidemiology, Mahidol University Expert in Human Research, National Research Council of Thailand (NRCT)

Member of Thailand towards Excellence in Clinical Trials (ThaiTECT)

Dr. Kitima Yuthavong

Expert in Human Research, National Research Council of Thailand (NRCT)

Adviser to TCELS (Thailand Center of Excellent for Life Sciences)

Dr. Pravich Tanyasittisuntorn

Director of Medical Research Network of the Consortium of Thai Medical Schools (MedResNet)

Associate Professor Sopit Thamaree

Consultant of National Research Council of Thailand (NRCT) Member of Institutional Review Board, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University

Facilitators

Professor Soottiporn Chittmittrapap

Secretary General, National Research Council of Thailand (NRCT)

Ms. Sukunya Theerakullert

Deputy Secretary General, National Research Council of Thailand (NRCT)

Dr. Angsana Tokitkla

Director of Research Standard Division, National Research Council of Thailand (NRCT)

Ms. Wandee Chineswasdi

Former Director of Research Standard Division, National Research Council of Thailand (NRCT)

Mr. Chaiyut Chaiyasith

Policy and Planning Analyst, Research Standard Division, National Research Council of Thailand (NRCT)

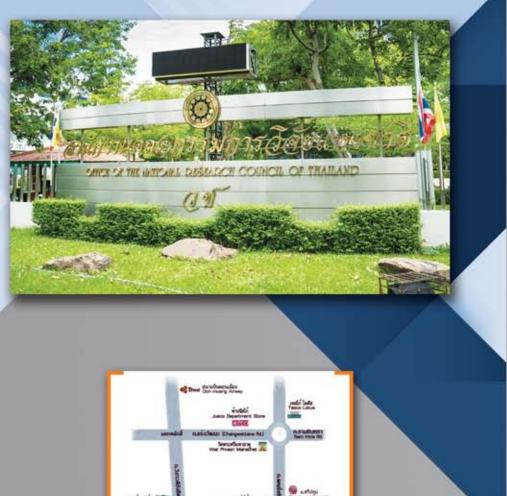
Ms. Wasana Noinaj

Director of Office for Human Subject Research Standard, National Research Council of Thailand (NRCT)

Ms. Thananthpas Chaisanaubunthid

Policy and Planning Analyst, Research Standard Division, National Research Council of Thailand (NRCT)

The working groups would also like to thank Ms. Minchaya Piriyachart for secretarial support.

สำนักงานมาตรฐานการวิจัยในคน กองมาตรฐานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 196 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 Tel: 02 5612445 ต่อ 604, 618 Website: http://ohrs.nrct.go.th E-mail: ohrs@nrct.go.th, necast545@gmail.com